

śrī-śrī-ujjvala-nīlamanīḥ

(1)

nāyaka-bheda-prakaraṇam

|| 1.1 ||

nāmākṛṣṭa-rasajñah śīlenoddīpayan sadānandam |
nija-rūpotsava-dāyī sanātātmā prabhur jayati ||1||

śrī-jīvah (locana-rocanī): sanātana-samo yasya jyāyān śrīmān sanātanaḥ |
śrī-vallabho’nujah so’sau śrī-rūpo jīva-sad-gatih ||
śrī-hari-bhakti-rasāmṛta-sindhau jāte purā durāloke |
ujjvala-nīlamanāu mama locana-rocany asau vivṛtiḥ ||

tathā hi | atra sa eva śrī-rasāmṛta-sindhu-prakāśakah pūrvam sarvasmād apy apūrvam
ujjvalākhyam rasaṁ kiṁcid eva vivṛtya kṛta-kṛtyatām manyamānaḥ samprati pibata
bhāgavataṁ rasam [bhā.pu. 1.1.3] iti nyāyena vyāṅgya-vyañjakayor abhedam vyāñjayan
ujjvala-nīlamanī-nāmānam grantham vidhāya tam rasam atīva vivṛṇvan, śrīman-nija-daivatam
api śrīmantam nija-gurum api tantreṇa stuwan prārthayate nāmākṛṣṭeti |

tatra nija-daivata-pakṣe nāmnā nāma-mātreṇākṛṣṭas tat-tad-avatārāvatāri-bhakti-rasikā yena
saḥ | tathā śīlena sukha-bhāvena sadā nityam eva śrīman-nanda-nāmānam sva-pitaram
uddīpayan uddīpta-bhāvam kurvan | tathā nija-rūpeṇa saundaryeṇa sarvebhyo evotsava-dāyī |
tathā sanātano nitya ātmā śrī-vigraho yasya saḥ | prādurbhāva-mātreṇa labdha-janmādi-
vyavahāra iti bhāvah | tathā tathā-rūpaḥ prabhuh sadā prabhavana-śīlatvāt tathā madīya-
sevyatvād iśvaro jayati nijotkarṣa-mātrāvirbhāvayatād iti | jayates tv astyosty asti-
prayogasyaiva vidhānāt |

śrī-guru-pakṣe nāmbhiḥ kṛṣṇādibhir ākṛṣṭā vaśīkṛtā rasajñā jihvā yasya saḥ | tathā śīlena
sukha-bhāvena satām ānandam uddīpayan | tathā nija ātmānugato yo rūpas tan-nāmāham
tasyotsava-dāyī | tathā sanātano nāma ātmā vigraho yasya saḥ | prabhur iti pūrvavat jayatīti
ca ||2||

viśvanāthaḥ (ānanda-candrikā):

svidyan dṛganta-capalāñcalā-vījito’pi
kṣubhyan sva-kānti-nagarāntara-vāsito’pi |
trṣyan muhuḥ smita-sudhām paripāyito’pi
śrī-rādhayā praṇayatu pramadaṁ harir naḥ ||

dhī-majjana-pratipada-stuta-śaṅkarālañ-
kārāvalir ghanarasa-dhvani-sat-prasādā |
śrī-rūpa-vāg-amṛta-divya-nadī madiyam
cetaḥ praviṣya davathum darayatv aśeṣam ||

tebhyaḥ śrī-jīva-gosvāmi-caraṇebhyo namo namaḥ |
sindhu-koṭi-gabhirāṇāṁ mataṁ yeṣāṁ kṛpāmṛtam ||
ekā tadīya-ṭīkāyāṁ kārikā samśayaugha-bhit |
atraivoparamotkarṣate’ty atra sphuṭam īritam ||

sa yathā –

svecchayā likhitāṁ kiṁcit kiṁcid atra parecchayā |
yat pūrvāpara-sambaddham tat pūrvam aparaṁ param || iti |

parakīyā-lakṣaṇe yan mahābhāvaya lakṣaṇe |
svajanārya-patha-tyāgo vāstavatvena samstutah ||
tenaiva hr̄ṣito granthasyādimadhyāvasānataḥ |
durgamatve’py ujjvalatvād vyācikhyāsur imam muhuḥ ||
tadīya-caraṇāmbhoja-rajaḥ-kāruṇya-leṣa-bhāk |
yad atra pralapāmy etat kṣamantāṁ te kṛpābdhayah ||

atha so’yam nikhila-sahṛdaya-samudahṛdayālaṅkāraḥ sakala-kavi-maṇḍalākhaṇḍalo rasika-mukuṭa-maṇīr avirata-parama-bhāgavata-prasaṅga-raṅga-samuditvara-pramoda-bhara-paravaśatayā parivesita-bhakti-rasāṁṛto grantha-kāraḥ punar api paramāntaraṅgānatipriya-suḥṛdo’nurañjayan **bhakti-rasāṁṛta-sindhāv** apy alakṣita-cara-prāyam atirahasyam ujjvala-rasam ujjvalam nīla-maṇim iva sva-hṛdaya-sampuṭād udghaṭayyeva pradarśayiṣyan svābhīṣṭa-daivatam śrī-bhagavatam svāgrajam ca parama-bhāgavataṁ sarvotkṛṣṭatayā tantreṇaiva stuwan maṅgalam ācarati nāmākṛṣṭeti |

prabhur jayati sarvotkarṣeṇa vartata ity ata evātra śrīmad-**ujjvala-nīlamanī**-prakaṭī-karaṇa-mahā-sāhase’pi mamādhyavasāyo bhavatīti bhāvah | **jayati vraja-rāja-nandanena hi cintākalikābhyudeti nah** itivat | jayaty arthena tam prati praṇato’smīti namaskāro’pi vyajyate | **cvāpakarṣa-bodhanānukūla-vyāpāra-višeṣo namaskāraḥ** iti nyāyāt |

atra nijeṣṭa-daivata-pakṣe nāmnaivākṛṣṭa-rasajñā rasikāḥ pratosyamāṇatvān mukhyatvāc ca vraja-sundaryo yena saḥ | atha cāviṣeṣeṇa rasajña-mātrākarṣaṇa-śrutyā sva-paryanta-sarvāvatāra-vṛṇdeṣu sva-preyasī-paryanta-sarva-vidha-bhakta-śrenīṁ ca sva-mādhuryenaivākṛṣṭavato’sya sarvotkarṣe yogyatābhivyañjitā | sadaiva sileṇa **śucau tu carite śīlam** ity abhidhānāt sva-maṅgala-caritena nandaṁ pitaram uddīpayann uddīpta-bhāvam kurvann iti tad-vātsalyasya viṣayābhavann api caritenoddīpanālambano bhavatīty arthaḥ | nija-rūpeṇa sva-saundaryeṇa sarvebhyo utsava-dāyī śleṣeṇa nijasyeva rūpam yeṣāṁ te nija-rūpāḥ sakhāyas tebhyaḥ | tathā nijāḥ svīyā dāsās tebhyo rūpeṇa sva-darśana-dānenotsava-dāyī | sanātanātmā sac-cid-ānanda-vigraha iti | krameṇojjvala-vatsala-sakhya-dāsy-aśāntānāṁ viṣayālambanatvanasya vyāñjitat iti sarvotkarṣaḥ | teṣāṁ yathā-pūrvam śraiṣṭhyam ity

ujjvala-rasasyaiva mukhyatvam tathā viṣaya-nāma-mātreṇaiva tad-āśrayālambanākarṣanāt
sarvato'pi premādhikyena labdhena tadiya-sthāyi-bhāvasya madhurākhyāyā rater vitatavam
rati-prema-sneha-māna-praṇaya-rāgānurāga-mahābhāvāvasthānāt tatraiva prākātyāt | tathā
rasajñā iti rasika-sāmānya-nirdeśena tad-rasasyāspaṣṭī-karaṇāt rahasyatvam cety uttara-śloke
vyaktam bhāvi |

pakṣe nāmabhiḥ kṛṣṇādināmabhir ākṛṣṭā vaśīkṛtā jihvā yasya sa iti yasyās tatra pravartane
sva-prayāsa-leśo'pi nāpeksita iti sarvotkarṣah | śilena svabhāvenaiva satāṁ sādhūnāṁ viduśāṁ
cānandam utkarṣenoddīpayan | nijasya svīyasya rūpasya mal-lakṣaṇa-janasya utsava-dāyī |
sanātano nāma ātmā svarūpam yasya saḥ | śrīman-mahāprabhu-pakṣo'py atrāntarbhāvyaḥ | sa
prathamam eva vyākhyeyah | yathā sanātanasya mad-agraja-varyasyātmā sanātanasya tena svīya-
dehatvenāṅgikṛta iti bhāvah | tathaiva tac-caritāmṛte kathāpi | nija-rūpaiḥ svīya-mūrty-
antarair iva | śrīmad-advaitādibhir dāmodara-svarūpādibhiś ca utkṛṣṭam savam saṅkīrtana-
prāya-yajñām dātum sarva-janeṣu samarpayitum śīlam yasya saḥ | **yajñāḥ satro'dhvaro yāgah**
ity **amarah** | tathā nijena rūpena rūpākhyena sva-bhakteṇa utsava-dāyīti **rūpas tu svayam eva**
sah iti sarasvatī-kṛto'rtho'pi jñeyah ||1||

viṣṇudāsaḥ (svātma-pramodinī):

candrāvalī-prabhṛti-navya-latāvaliṣu
vṛṇḍāvane'nvarataṁ viharan samantāt |
rādhā suvarṇa-nalinī-guṇa-gandha-leśa-
mādyan-manā vijayatām iha kṛṣṇa-bhṛngah ||

rūpābhidhād vraja-vidho rasa-sindhuto'bhud
vyaktam yad ujjvala-rasojjvala-nīla-ratnam |
tac-chāyayā nija-vibhūṣaṇa-kāṅkṣīneyam
tīkā yathā-mati mayā kriyate'dya tasya ||

spaṣṭārtha-pada-vṛṇḍānāṁ tyaktvā vyākhyām samāsataḥ |
likhyate svāvalambāya nāmnā svātma-pramodinī ||
tat-tat-prakaraṇānteṣu tad-avāntara-bhitsu ca |
tīkāyāḥ sukha-bodhārtham anākā deyā kramāt pṛthak ||

yasya prasādāmṛta-leśa-lobhataḥ
śaktiḥ purābhūn mama padya-bandhane |
sa eva me'nanya-gater gatiḥ prabhuḥ
kāruṇyataḥ sphārayatu svam āśayam ||

śrīmad-grantha-kāreṇa pūrvam akhila-rasāmṛtety ādinā vighna-vighātārtha-māṅgalam
ācaritam api madhura-rasasya punar vistareṇa pṛthak kathanopakramārtham punar api
nijābhīṣṭa-devam śleṣeṇa sva-gurum api praṇamatā maṅgalam ācaryate nāmākṛṣṭeti | prabhuḥ
kartum akartum anyathā kartum ca samarthaḥ | śrī-kṛṣṇo jayati sarvotkarṣeṇa vartate | kim-
bhūtaḥ ? sanātātmā nitya-vigrahaḥ | pakṣe, sanātātmēti višeṣya-padaṁ sanātana-nāmā
ātmā vigraho yasya | sanātane kṛṣṇe ātmā buddhir yasyeti niruktyā kavi-mukhe sphurantyāḥ
sarasvatyāḥ sarīvādaś ca saṅgacchate | kim-bhūtaḥ ? prabhuḥ śrīman-nanda-nandana-

caranāravinda-śuddha-prema-bhakti-vitaraṇa-samarthaḥ | punaḥ kīdṛśāḥ śrī-kṛṣṇaḥ ?
nāmākṛṣṭa-rasajñāḥ | nija-nāmabhir ākṛṣṭā ātmani pravaṇī-kṛtā rasajñāḥ parama-rasikā bhaktā
yena | rasa-vettṛtvam vinā teṣām ākarṣaṇāsambhavat | pakṣe, bhagavan-nāmabhir ākṛṣṭā
vaśīkṛtā rasajñā jihvā yasya, nirantaram abuddhi-pūrvam api tatra tad-anvayāt | tathā nija-
rūpotsava-dāyī nija-rūpeṇa svīyāśādhāraṇa-saundaryātiśayena utsava-dāyī ānanda-dāyī arthād
draṣṭṛṇām śrotṛṇām ca | pakṣe, nijah svīyāś cāsau rūpa-nāmā svānujaś ca tasyotsava-dāyī |
kim kurvan ? śilenātimadhura-caritena sadā sarvadā nandam śrī-vrajendram uddīpayan
utphullayan | pakṣe, satām sādhūnām ānandam vardhayan | ślesālaṅkāro'yaṁ | tathā hi,

ye bhinnā artha-bhedena tantroccāraṇa-saṁsprśaḥ |
śabdāḥ śliṣyanty asau śleṣaḥ kāvyajñaiḥ parikīrtitaḥ || iti ||1||

—o)0(o—

|| 1.2 ||

mukhya-raseṣu purā yaḥ saṁkṣepeṇodito rahasyatvāt |
prthag eva bhakti-rasa-rāṭ sa vistareṇocyate madhuraḥ ||2||

śrī-jīvaḥ : tatra –

nivṛttānupayogitvād durūhatvād ayam rasaḥ |
rahasyatvāc ca saṁkṣipyā vitatāṅgo vilikhyaḥ || [bha.ra.si. 3.5.2]

iti ye prāg-avivṛttau hetavo darśitās tu rahasyatvam eva mukhyatayā hetum vadān samprati
rahasy eva tad-adhikāriṇāḥ prati prakāśanīya ity āha mukhya-raseṣv iti | śānta-prīti-preyo-
vatsalojjvala-nāmasu mukhyeṣu yaḥ purā **rasāmr̥ta-sindhau** saṁkṣepeṇoditāḥ sa evojjvalāpara-
paryāyo bhakti-rasānām rājā madhurākhyo rasaḥ punar atra **ujjvala-nīlamanī**-nāma-granthe
vistareṇocyate | purā saṁkṣepeṇoditatve hetur atirahasyatvād iti nivṛttānām laukikād
ujjvalākhyā-rasāt tat-sāmyam | anena tu bhāgavatād api tasmāt parāṇ-mukhānām śānta-prīti-
vātsalyānyatara-bhāvatvena vā tat-parāṇmukhānām anupayuktatvāt tebhyo gopya evāyam
rasaḥ | tathā bhāgavate ye kecit tasmin bahu-mānino'pi tat-paryālocanāyām na caturās tair api
durūho'yaṁ rasa iti tebhyo'pi gopya eva kāryaḥ | kim uta viṣayibhya iti rashasyatvam evātra
mukhyo hetur iti bhāvaḥ | atra tu vistareṇa vacane hetuḥ — rahasyatvād ity eva | kāla-deśa-
pātra-višeṣa-sambandhena rahasyatvām prāpyety arthaḥ | lyab-lope pañcamī syāt | yad vā
prthag ity anenaiva rahasya iti vyajyate | tasmād granthāntaravat yatra kutracit nāyaṁ
prakāśanīya ity upadiṣṭam ||2||

viśvanāthaḥ: **bhakti-rasāmr̥ta-sindhu**to'sya pārthakye heturm āha mukhya-raseṣv iti |
śāndādiṣu saṁkṣepeṇodita ity anena vitatattvam | rasa-rāṭ ity anena mukhyatvām ceti etad api
hetu-dvayām vyañjitam | kintu rahasyasyaiva hetutve mukhyatvāt tad eva spaṣṭatayoktam |
tathā –

nivṛttānupayogitvād durūhatvād ayam rasaḥ |
rahasyatvāc ca saṁkṣipyā vitatāṅgo vilikhyaḥ || [bha.ra.si. 3.5.2]

iti **bhakti-rasāṁṛta-sindhau** rahasyatvena avivṛttau ye hetavas traya uktās teṣu
nivṛttānupayuktatvam durūhatvam iti hetu-dvayam rahasyatva evāntarbhūtam iti nātra pṛthag
uktam | tathā śānta-dāsyā-vātsalyeṣu bhakti-buddhyā unmukhānām ujjvale tu sthūla-dṛṣṭyā
kāma-buddhyā evārucimatām nivṛttānām prākṛta-nivṛtta-mārga-para-lokānām
atrānupayuktatvam ||2||

viśṇudāsaḥ: abhidhitsitam āha mukhyeti | mukhya-rasāḥ śāntādayaḥ pañca | tan-madhyeṣu
purā pūrvam **bhakti-rasāṁṛta-sindhau** rahasyatvād iti nivṛttānupayogitva-durūhatvayor apy
upalakṣaṇam | yatas tatraiva –

nivṛttānupayogitvād durūhatvād ayam rasaḥ |
rahasyatvāc ca saṁkṣipyā vitatāṅgo vilikhyate || [bha.ra.si. 3.5.2]

asyārthaḥ | nanu sarva-bhakti-rasānām madhye — **yathottaram asau svāda-višeṣollāsamayy
api** [bha.ra.si. 2.5.38] ity ādi nirṇayād ayam eva pradhāna-rasaḥ kim iti saṁkṣipyate ?
pratyuta sarvato vistārya vaktum yuktaḥ syāt | tatra krameṇa hetu-trayam upanyasya tan
nirākaroti | nivṛttānupayogitvāt nivṛttā etad-rasāśraya-bhaktetara-śānta-bhaktādayas teṣām
anupayogitvāt anarhatvāt | tarhi –

udāsatām nāma rasānabhijñāḥ kṛtau tavāmī rasikāḥ sphuranti |
kramelakaiḥ kāmam upekṣite’pi pikāḥ sukham yānti param rasāle || [vi.mā. 1.9]

ity ādinā madhura-rasa-bhaktāś ca subahutarāḥ virājanta eva, tatrāha teṣv api
saṁskārābhāvād rasāsvādāpaṭavo ye teṣām durūhatvād dustarkyatvāt | bhavatu tatrāpi rasa-
carvana-caturāś ca bahavo dṛṣyante, tatrāha rahasyatvāt | vakṣyamāṇa rāga-mārgaika-
prādhānyānusāreṇāvāntarānanta-svabhāvatvān nānā-vidha-vāsanā-vāsita-citteṣu teṣv apy
aparicita-rāga-vartma-sandarbhatvena vaidhī-mārga eva gāḍha-baddhāśayeṣu
prakāśanāyoga-venātiguhyatvāt | ye punā rāga-mārgaika-jīvanā madhura-rasa-bhaktāś te tu
viralā eva |

bhadram, tarhy adhunā kim iti vistareṇa vaktum ārabhyate ? tatrāha pṛthag eva | ayam
bhāvāḥ | tatra **rasāṁṛta-sindhau** nānā-jātiya-bhaktānām anuśilanīyatvāt tan-
madho’tisankṣepataḥ tad uktam atra tu rāga-mārgaika-baddha-vratā rasa-carvanaika-jīvanāś
ca ye madhura-rasa-bhaktāś teṣām evāsvādanīyatvād vistareṇa pṛthak evocaye ||2||

—o)0(o—

|| 1.3 ||

vakṣyamāṇair vibhāvādyaiḥ svādyatām madhurā ratih |
nītā bhakti-rasāḥ prokto madhurākhyo manīṣibhiḥ ||3||

śrī-jīvah : atha madhurākhyam bhakti-rasa-rājam eva pūrvoktānupāsanam anuvādena lakṣayati vakṣyamāṇair iti | pūrvam hi sāmānyato bhakti-rasah proktah |

vibhāvaiś anubhāvaiś ca sāttvikair vyabhicāribhiḥ |
svādyatvam hṛdi bhaktānām ānītā śravaṇādibhiḥ |
eṣā kṛṣṇa-ratiḥ sthāyī bhāvo bhakti-raso bhavet || [bha.ra.si. 2.1.5]

ity anena vibhāvādayaś ca proktah |

tatra jñeyā vibhāvās tu raty-āsvādana-hetavaḥ |
te dvidhālambanā eke tathaivoddīpanāḥ pare || [bha.ra.si. 2.1.14]
krṣṇaś ca kṛṣṇa-bhaktāś ca budhair ālambanā matāḥ |
raty-āder viṣayatvena tathādhāratayāpi ca || [bha.ra.si. 2.1.16]
tad-bhāva-bhāvita-svāntāḥ kṛṣṇa-bhaktā itīritāḥ || [bha.ra.si. 2.1.273]
uddīpanāḥ tu te proktā bhāvam uddīpayanti ye |
te tu śrī-kṛṣṇa-candrasya guṇāś ceṣṭāḥ prasādhanam || [bha.ra.si. 2.1.301] ity ādi |

bhāvaiś cittam ihākrāntāṁ sattvam ity ucyate budhaiḥ |
sattvād asmāt samutpannā ye ye bhāvās te tu sāttvikāḥ |
te stambha-sveda-romāñcāḥ svara-bhedo'tha vepathuh || [bha.ra.si. 2.3.1-2}
vaivarṇyam aśru pralaya ity aṣṭau sāttvikāḥ smṛtāḥ || [bha.ra.si. 2.3.16]
athocante trayas-trimśad-bhāvā ye vyabhicāriṇāḥ |
višeṣenābhimukhyena caranti sthāyinām prati |
vāg-aṅga-sattva-sūcyā jñeyās te vyabhicāriṇāḥ || [bha.ra.si. 2.4.1-2}
unmajjanti nimajjanti sthāyiny amṛta-vāridhau |
ūrmivad vardhayanty enāṁ yānti tad-rūpatām ca te |
nirvedo'tha viṣādo [bha.ra.si. 2.4.3-4} ity ādi madhurākhyāyā rater lakṣaṇām coktam |

mitho harer mṛgākṣyāś ca sambhogasyādi-kāraṇam |
madhurāpara-paryāyā priyatākhyoditā ratih || [bha.ra.si. 2.5.36]

tad evam tad etan-madhurākhyā-bhakti-rasa-lakṣaṇam api vyākhyeyam | « proktō madhurākhyāḥ » ity eva pāṭhaḥ pūrva-nirdeśasya pratinirdeśāya kalpate | na tu śringārākhyā iti ||3||

viśvanāthaḥ: tam eva bhakti-rasa-rājam lakṣayati vakṣyamāṇair iti | vibhāvādyaiḥ svocitair vibhāvānubhāva-sāttvika-sāmcāribhiḥ pūrva-grantha eva darśita-lakṣaṇaiḥ kāraṇa-kārya-sahakāribhiḥ svādyatām nītā satī madhurā ratis tan-nāmā sthāyī-bhāvo madhurākhyo madhuro nāma bhakti-raso'bhavat ||3||

viṣṇudāsaḥ: tasya rasasya lakṣaṇādikam āha vakṣyamāṇair iti | ādya-śabdenānubhāva-sāttvika-vyabhicāriṇo gṛhitāḥ | atra utpatti-dvārā taṭastha-lakṣaṇāḥ | pūrvam tu tatraiva svarūpa-lakṣaṇam apy asya kṛtam asti | yathā –

vyatītya bhāvanā-vartma yaś camatkāra-kāra-bhūḥ |

hrdi sattvojjvale bādhaṁ svadate sa raso mataḥ || [bha.ra.si. 2.5.132] iti |

pūrvam etasya rasasya sthāyi-bhāvatayā paribhāṣitā madhurā ratih, yathā –

mitho harer mṛgākṣyāś ca sambhogasyādi-kāraṇam |
madhurāpara-paryāyā priyatākhyoditā ratih |
asyāṁ kaṭākṣa-bhrū-kṣepa-priya-vāñī-smitādayah || [bha.ra.si. 2.5.36] iti ||3||

—o)0(o—

|| 1.4 ||

tatra vibhāveṣv ālambanāḥ—
asminn ālambanāḥ proktāḥ kṛṣṇas tasya ca vallabhāḥ ||4||

śrī-jīvah : na kim api ||4||

viśvanāthaḥ: vibhāveṣu ālambanoddīpana-bhedato dvividheṣu prathamālambanā ucyante |
śrī-kṛṣṇo viśayālambanaḥ | vallabhāḥ preyasyah āśrayālambanāḥ ||4||

viṣṇudāsaḥ: tatreti | pūrvam eva nirūpīteṣu vibhāveṣu ādāv ālambanāḥ kathyante iti śeṣaḥ |
tan-nirūpaṇāṁ, yathā –

tatra jñeyā vibhāvāḥ tu raty-āsvādana-hetavaḥ |
te dvidhālambanā eke tathaivoddīpanāḥ pare || [bha.ra.si. 2.1.14]

etat pramāṇakatvenāgni-purāṇīyapadyāṁ ca tatra dhṛtam asti, yathā—

vibhāvyate hi raty-ādir yatra yena vibhāvyate |
vibhāvo nāma sa dvedhālambanoddīpanātmakah || [āgniP ālaṅkāra 3.35] iti |

pūrvam tv ālambana-nirṇayaś ca kṛto’sti, yathā—

kṛṣṇaś ca kṛṣṇa-bhaktāś ca budhair ālambanā matāḥ |
raty-āder viśyatvena tathādhāratayāpi ca || [bha.ra.si. 2.1.16] iti ||4||

—o)0(o—

|| 1.5 ||

tatra kṛṣṇo, yathā—

pada-dyuti-vinirdhuta-smara-parārdha-rūpoddhatir
dṛg-añcala-kalānaṭīpaṭimabhir mano-mohinī |

**sphuran-nava-ghanākṛtiḥ parama-divya-līlā-nidhiḥ
kriyāt tava jagat-trayī-yuvati-bhāgya-siddhir mudam ||5||**

śrī-jīvah : pada-dyutīty ādi | pada-dyutīty ādi-višeṣānām śrī-kṛṣṇa eva višeṣatvena bodhyate | tatraiva teṣām višeṣānām parāvasthāyāḥ paryavasānāt | **ayam udāyatī mudrā-bhañjanah padminīnām** ity ādivat | asya hi uttama-kāvyatvam | dṛg-añcaleti | dṛśor yā añcalā-kalā apāṅga-vilāsās tā eva natyas tāsām pātyamānāḥ naṭa-vidyāḥ prāvīṇyāni tair jagan-mohinī | jagat-trayy eva sānurāgatvād bhogyatvāc ca yuvatir iva yuvatis tasyāḥ kim uta tādṛg-anurāgaārha-yuvatīnām bhāgyasya siddhir bhāgyasya phala-rūpāḥ | yad vā jagat-trayyām yā yuvatayo yuvati-śabda-prayoga-balāt tādṛg-anurāga-yogyāḥ striyas tāsām bhāgya-siddhir iti | kāsāṁcit sparśanena kāsāṁcid darśanena kāsāṁcic chravaṇena ca bhāgyāṁ ślāghitam |

**śruta-mātro 'pi yaḥ strīnām prasahyākarṣate manah |
uru-gāyoru-gīto vā paśyantīnām ca kim punah ||** [bhā. pu. 10.90.26]

iti śukokteḥ siddhi-śabdās tv aṇimādāv api phalatvena vyākhyātaḥ | taveti śrotāram uddiṣya proktam | ekatvam ca tac-chravaṇādhikāri-vairalyam ||4||

viśvanāthaḥ: pada-dyutīti | pūrva-rāga-vartī praṇamantīm śrī-rādhām prati paurṇamāsyā āśīrvādaḥ | padasyaikasyāpi dyutyaiva vinirdhūtā eva smara-parārdhānām api rūpoddhatiḥ saundaryauddhatyām yathā saty anena **ayaṁ netā suramyāṅgah** [bha.ra.si. 2.1.41] iti pūrvokteṣu atrāpi vakṣyamāneṣu nāyaka-guṇeṣu āṅgika-guṇā upalakṣitāḥ | tathā tāvat saṅkhyāka-kandarpair apy aśakyam karmāsyā caraṇa-kiraṇa evaikāḥ karotīti dyotitatayā mahā-pati-vratā vṛṇḍāpi kṣobhaṇayā vaikuṇṭha-nātha-kāntāparyasta-sarva-yuvati-cittākarṣaṇām samarthitam eva | **yad vāñchayā śrī lalanācarat tapo vihāya** [bhā. pu. 10.47.58] iti, **devyo vimāna-gatayah smara-nunna-sārāḥ** [bhā. pu. 10.35.4] ity ādeḥ | hā ! mama sādhvītvam apagatam iti tvayā nānutapanīyam | sarvāśām api tathābhāvāt tvad-doṣābhāvād bhāvo'pi mayi nāpalapanīya iti bhāvah | dṛśor añcalam eva raṅga-sthalām tatra sūcyamānāḥ śrīṅgāropayoginyāḥ kalā eva natyas tāsām paṭīmānāḥ kathyamānāḥ śrīṅgāropakaraṇa-sakala-vastu-jātābhinava-prāvīṇyāni ntya-cāturyāṇi ca tair manasām prastutatvāt sva-preyasi-cittarūpa-sakhyānām mohinī tat-tad-āsvādām prāpaya mohayitrīti | **vidagdhaś caturaḥ sudhīḥ** ity ādayo mānasā guṇā vyañjītāḥ | tathā dṛga-añcalā-kalābhīr evātra rase sarvāṁ mukhyatayā vakti kim punar mukhyena gauṇatayeti vācikā api sūcītāḥ | nava-ghanākṛtir ity anena śyāma-varṇatvām mahā-rasa-varṣitvām sva-preyasi-rūpa-saudāmanī-ghaṭābhirañjitatvām śyāmatvād rasa-rūpatvāc ca mūrta-śrīṅgāra-rasa-rūpatvām ca dhvanitam | parama-divyeti para-sambandhagā atulya-kelīty ādayo'sādhāraṇāś catvāro guṇāś ca vyañjītāḥ | tathā cāsya śrīṅgāra-cetasy āṣṭi-prākṛtatvān nirdūṣaṇatvām sarva-saṁmānitatvām ca vyañjītam | jagat-trayyām ūrdhvādho-madhyāgra-varti-sarva-lokeṣu yā yuvatyas tāsām bhāgyasya siddhiḥ phala-rūpā | tatra kāsāñcic chravaṇa-mātreṇa kāsāñcid darśana-śravaṇābh्याम् kāsāñcid darśanāliṅganādibhir apīti | tasya sarva-sukhadatve'pi višeṣato yuvatiṣu sukhadatvādhikyāc chāntyādi-sarva-rasa-viṣayībhūtatve'pi madhura-rasasyaiva viṣayatādhikyam | yataḥ **kāma-keli-kalāsakto rāsa-līlā-viśāradah** ity ādi-guṇa-viśiṣṭāḥ sa śānta-dāsa-sakhi-guruṣu madhye na kenāpi svīya-rasa-viṣayīkartum śakyate |

kim ca yuvatīr vinā teśām guṇānām asampadyamānatvād rasanīyatvāsambhavāc ca tasyāpi sarvābhyaḥ sakāśāt tā eva parama-sukhadā iti tāsām eva bhāgyaiḥ phalitatvenātra padye nirdiṣṭam | tataś ca guṇatva-mukhyatvābhyām aṅgāṅgi-bhāvena sthitānām rasānām śrī-kṛṣṇa-śrīngārasyaivāṅgitvaiḥ vyavasthāpitam | atra pada-dyutiḥ ity ādi-višeṣaṇair asādhāraṇyena śrī-kṛṣṇa eva višeṣyatayā bodhyate | ayam udayati mudrā-bhañjanaḥ padminīnām ity ādivat |

nanv atra padye śrīngāra-rasālambanda-rūpa-nāyakasya varṇanāt mādhuryākhyo guṇa eva ghaṭayitum ucito na punar oja-ākhyam | yad uktam **kāvya-prakāśe**—

āhlādakatvām mādhuryam śrīngāre druti-kāraṇam | [kā.pra. 8.3] iti |
mūrdhni vargāntyagāḥ sparśā aṭa-vargā raṇau laghu |
āvṛttir madhya-vṛttir vā mādhurye ghaṭanā matā || [kā.pra. 8.9] iti |

tathā—

dīptyātma-visṛter hetur ojo vīrya-rasa-sthiti | [kā.pra. 8.4] iti |
yoga ādya-tṛītyābhyām antyayor eṇatulyayoh |
ṭādiḥ śaṣau vṛtti-dairghyaṁ gumpha uddhata ojasī || [kā.pra. 8.10] iti |

ucyate—atra padye smara-parārdha-jetṛtvām, tathā lakṣyādi-sarva-yuvati-cittākarṣaṇa-liṅgena śrī-kṛṣṇasya vaikuṇṭha-nātha-paryanta-sarva-nāyaka-vṛṇḍā-vijetṛtvām ca dṛṣyate pada-dyutīty ādibhir višeṣaṇair asamordhva-guṇodgāribhir mahā-bhaṭair iveti prakaṭasyāpi śrīngāra-rasasya sthites tathā ghaṭanā nāsamañjasā iti ||5||

viṣṇudāsaḥ: tatra kṛṣṇa iti | aparimita-kalyāṇa-guṇa-gaṇa-ratnākarasyāśmin rase 'tyupayogitvāt pañcavimśatir guṇā vakṣyante | tan-madhye'pi mahā-camatkāra-kāriṇo ye mukhyatama-guṇa-katipayās tad-viśiṣṭah śrī-kṛṣṇah saṅkṣepād udāhriyate pada-dyutīti | he śrī-vṛṇḍāvaneśvarī-prāṇa-nātha-caraṇa-pathaika-śaraṇa-bhakta-vṛṇḍā ! jagat-trayī-yuvati-bhāgya-siddhiḥ tri-jagad-vartinyo yāvatyah yuvatīs tāsām yad bhāgyaiḥ tasya siddhiḥ phalam ity arthaḥ |

kim-viśiṣṭā ? pada-dyutīti | pada-dyutibhiḥ caraṇa-suṣamābhīr vinirdhutā vividhia-vidhinā nihśeṣeṇa dhutā kampitā nāśitā smara-parārdhānām asaṅkhyā-manmathānām yāni rūpāṇi teśām uddhatir audhhatyām garvo yayā | anena ruci-ratnam atulya-rūpa-mādhuryām ca sūcītam |

punaḥ katham-bhūtā ? dṛg-añcala-kalā-naṭī-paṭimabhir mano-mohini dṛg-añcalasya apāṅgasya yā kalā vaidagdhi saiva naṭī nartakī tasyāḥ paṭimabhiḥ caturibhiḥ **śarmādiśatv** aruṇa-ghūrṇita-locanāntah-śaṅcāra-cūrṇita-satī-hṛdayo mukundah || [u.nī. 14.2] ity agre vakṣyamāṇa-rītyā yuvatī-jana-kṣobha-kāri-netra-smitādi-vilāsa-bhaṅgībhir manāṁsi mohayatītī tathā **kartari luyū**, arthād yuvatīnām | anena nārī-gaṇa-mohanatvām vidagdhatvām ca |

punaḥ kiḍrī ? sphuran-nava-ghanākṛtiḥ sphuranto virājanto ye nava-ghanā navīna-jaladāś teśām ākṛtir iva ākṛtir mūrtir yasyāḥ parama-snigdha-sundara-śyāma-rūpety arthaḥ | atra meghopamānena nirupadhi karuṇatvām dhvanitam |

punaḥ katham-bhūtā ? parama-divya-līlā-nidhiḥ paramāḥ sarvataḥ śreṣṭhāḥ divyāḥ
manoharāś ca yā līlās tāśāṁ nitarām dhīyate’sminn iti nidhir āśrayaḥ parama-divya-līlānām
nivāsa ity arthaḥ | kim vā parama-divya-līlā nidhiḥ sevadhiḥ sarvasvām yasyāḥ | etenātulya-
kelil-śālitvam uktam | atulya-varṇī-svanāṅkitatvam ca ||5||

—o)0(o—

|| 1.6-9 ||

ayam suramyo madhuraḥ sarva-sal-lakṣaṇānvitah |
valīyān nava-tāruṇyo vāvadūkah priyam-vadah ||6||
sudhiḥ sa-pratibho dhīro vidagdhaś caturaḥ sukhī |
kṛtajño dakṣināḥ prema-vaśyo gambhīrāmbudhiḥ ||7||
varīyān kīrtimān nārī-mohano nitya-nūtanaḥ |
atulya-keli-saundarya-preṣṭha-varṇī-svanāṅkitah ||8||
ity ādayo’sya śrīngāre guṇāḥ kṛṣṇasya kīrtitāḥ |
udāhṛtir amiṣām tu pūrvam eva pradarśitā ||9||

śrī-jīvah : tatra pūrvokteṣu guṇeṣu rase’smin yogyair guṇair viśiṣṭatayā tam darśayati—ayam suramya iti | suramya ity ādi śabdāḥ kecit pūrvānusāriṇāḥ kecit pūrva-rūpiṇāḥ | tatra pūrvo yathā suramyah suramyaṅgah, madhuro rucirah | rucirah ity eva vā pāṭhaḥ | nava-tāruṇyo vayasānvitah ||6|| sudhīr buddhimān | sa-pratibhāḥ pratibhānvitah | dhīraḥ supaṇḍitah | gambhīratāmbudhir gambhīrah ||7|| nārī-mohano nārī-gaṇa-manohārī | atulyeti | trijagan-mānasākarṣi-muralī-kala-kūjitah [bha.ra.si. 2.1.42] iti | anye tu pūrva-rūpiṇa eva ||8|| udāhṛtīti | udāhṛtir iti tu prāyikam eva sarva-sal-lakṣaṇānvitah ity ādiṣu rasāntarodāharanāni ca tatra dṛṣyanta iti | kim tu tāni vaktrantarādikāṁ prayuṣyātrāpi saṅgamanīyānīti bhāvah | yathā sarva-sal-lakṣaṇānvitatve—

rāgaḥ saptasu hanta ṣaṭsv api śiṣor aṅgeṣv alaṁ tuṅgatā
visāras triṣu kharvatā triṣu tathā gambhīratā ca triṣu |
dairghyām pañcasu kiṁ ca pañcasu sakhe samprekṣyate sūkṣmatā
dvātriṁśad-vara-lakṣaṇāḥ katham asau gopeṣu sambhāvyate || [bha.ra.si. 2.1.49] iti |

tad evam pada-dyuti ity ādinā yat saṅkṣipya varṇitāṁ tatraivaite guṇāḥ praveśanīyāḥ | vistara-bhiyā tu na vivriyante ||9||

viśvanāthaḥ: kair guṇair viśiṣṭo’yam madhura-rasālambano bhavatīty apekṣāyām āha ayam iti | atra suramyety ādibhiḥ pañcabhir višeṣaṇaiḥ kāyika-guṇāḥ, vāvadūkah priyamvada ity etābhyaṁ vācikāḥ ||6|| sudhīr ity ādibhiś caturdaśabhir mānasāḥ ||7|| varīyastvām sarva-jana-mukhyatvam | kīrtimattvām sarva-loka-gīyamānatvam | nārī-mohanatvām yuvati-manohāritvam | nitya-nūtanatvām draṣṭr-jana-prati-kṣaṇa-camatkāritvam ity ete catvāraḥ para-sambandhena bhavantīti para-sambandhagāḥ | kelayāś ca saundaryādi ca preṣṭhāḥ

preyasyaś ca varṇī-svanaś ca tair atulyair aṅkitaś cihniita ity ekena catvāro'sādhāraṇā gunā uktāḥ | yad uktam—

līlā-premṇā priyādhikyam mādhuryam veṇu-rūpayoh |
ity asādhāraṇam proktam govindasya catuṣṭayam || [bha.ra.si. 2.1.44] ||8||

udāhṛtir iti | tatra rāgah saptasu anta-ṣaṭsv api śiśor aṅgesv alam tuṅgatā [bha.ra.si. 2.1.49] ity ādi rasāntara-saṅgatāpi vaktṛ-vācyāvasthā-bhedāṁs tāṁs tāṁs apekṣyātrāpi rase saṅgamayitum śakyeti bhāvah ||9||

viśnudāsaḥ: athāsyā gunāḥ kathyante ayam suramya ity ādi | asya śrī-kṛṣṇasya madhura-rase pañcavimśatir gunāḥ kathitāḥ | ādi-grahaṇād anye'py atad-rasa-yogya jñeyāḥ | amīśām udāhṛtir udāharaṇam pūrvam eva **rasāmrta-sindhau** prakarṣena pratyekam lakṣaṇa-sahitā darśitāsti | kintv atrapekṣyatvāt sā cānyatra labdhā ca likhyate | yathā tatra –

(1) **suramyāṅgah –**

ślāghyāṅga-sanniveśo yaḥ suramyāṅgah sa kathyate ||

yathā –

mukham candrākāram karabha-nibham uru-dvayam idam
bhujau stambhārbhau sarasija-vareṇyam kara-yugam |
kavāṭābham vaksah-sthalam aviralam śroni-phalakam
parikṣāmo madhyah sphurati murahantur madhurimā || [bha.ra.si. 2.1.45-6]

(2) **rucirah –**

saundaryeṇa dṛg-ānanda-kārī rucira ucye ||

yathā **tṛtiye** (bhā.pu. 3.2.13) —
yad dharma-sūnor bata rājasūye
nirīkṣya dṛk-svastyayanam tri-lokah |
kārtṣṇyena cādyeha gatam vidhātur
arvāk-sṛtau kauśalam ity amanyata ||

yathā vā –

asṭānām danujabhid-aṅga-paṅkajānām
ekasmin katham api yatra ballavīnām |
lolākṣi-bhramara-tatih papāta tasmān
nothātum dyuti-madhu-paṅkilāt kṣamāsīt || [bha.ra.si. 2.1.52-4]

vidagdha-mādhave (1.17)–

ayam nayana-daṇḍita-pravara-puṇḍarika-prabhah
prabhāti nava-jāguda-dyuti-vidambi-pitāmbrah |
aranjyaja-pariśkriyā-damita-divya-veśādaro
harin-māṇi-manohara-dyutibhir ujjvalāṅgo hariḥ ||

lalita-mādhavē ca (5.23)—

sphuran-maṇi-sarādhikāṁ navatamāla-nīlam harer
udūḍha-nava-kuṇkumāṁ jayati hāri bakṣah-sthalam |
udu-stavakitarām sadā tadid-udīrṇa-lakṣmī-bharam
yad abhram iva līlayā sphuṇam adabhram udbhrājate ||

alaṅkāra-kaustubhe ca (8.31)

indivaram vā dalitāñjanām vā
navāmbudo vā maghavan-maṇir vā |
krṣṇasya dhāmnaḥ sadṛśam na kiñcit
tadiya-dhāmeva tadiya-dhāma || (31)

(3) **sarva-sal-lakṣaṇānvitah** —

tanau guṇottham aṅkottham iti sal-lakṣaṇām dvidhā ||

tatra guṇottham —

guṇottham syād gunair yogo raktatā-tuṅgatādibhiḥ ||

yathā —

rāgaḥ saptasu hanta ṣaṭsv api śiśor aṅgeśv alam tuṅgatā
visāras triṣu kharvatā triṣu tathā gambhīratā ca triṣu |
daigṛhyam pañcasu kiṁ ca pañcasu sakhe sampreksyate sūkṣmatā
dvātriṁśad-vara-lakṣaṇaḥ katham asau gopeṣu sambhāvyate ||

aṅkottham —

rekhā-mayaṁ rathāṅgādi syād aṅkottham karādiṣu ||

yathā —

karayoḥ kamalaṁ tathā rathāṅgam
sphuṭa-rekhāmayam ātmajasya paśya |
pada-pallavayoś ca vallavendra
dhvaja-vajrāṅkuśa-mīna-pañkajāni || [bha.ra.si. 2.1.47-51]

yadyapy asmin padya-dvaye śiśor iti vallavendreti ca-padābhyaṁ bālyāvasthaiva vyaktāsi,
tathāpy eteśām rāgādīnām aṅkākāra-kamalādīnām ca sarva-daśāsv eva sthāyitvāt —

padāni vyaktam etāni nandasūnor mahātmanāḥ |

lakṣyante hi dhvajāmboja-vajrāṅkuśa-yavādibhiḥ || [bhā.pu. 10.30.25]

iti śrī-vraja-devīnām vacanāt pratyuta kaiśore'tisuvyaktatvena parama-śobhanatvād atrāpi tat-
tat-guṇa-viśiṣṭaḥ krṣṇaḥ paramālambana eveti | evam agre'pi sarvatra yathāyatham ūhyam |
govinda-lilāmrte (16.67, 6) ca—

śāṅkhordhendu-yavāṅkuśair arigadāc chatra-dhvaja-svastikair
yūpābjāsi-halair dhanuh-parighakaiḥ śrī-vṛkṣa-mīneśubhiḥ |

nandyāvarta-cayaś tathāṅguli-gatair etair nijair laksanair
bhātaḥ śrī-puruṣottamatva-gamakaiḥ pāṇī harer aṅkitau ||

cakrārdhenu-yavāṣṭa-koṇa-kalasaiś chatra-trikonāmbaraiś
cāpa-svastika-vajra-goṣpada-darair mīnordhvarekhāṅkuśaiḥ |
ambhoja-dhvaja-pakva-jāmbava-phalaiḥ sal-lakṣaṇair aṅkitaam
jīyāt śrī-puruṣottamatva-gamakaiḥ śrī-kṛṣṇa-pāda-dvayam || iti |

(4) **balīyān** –

prāṇena mahatā pūrṇo balīyān iti kathyate ||

yathā –

paśya vindhya-girito’pi gariṣṭham
daitya-puṅgavam udagram ariṣṭam |
tula-khanḍam iva piṇḍitam ārāt
puṇḍarīka-nayano vinunoda ||

yathā vā –

vāmas tāmarasākṣasya bhuja-danḍah sa pātu vaḥ |
krīḍā-kandukatām yena nīto govardhano giriḥ || [bha.ra.si. 2.1.60-62]

lalita-mādhave—

vara-keśara-mālayāñcitaś cala-cānūra-camūru-mardanah |
kutukoccal-a-dhīradīdarad yadu-simhaḥ khala-bhoja-kuñjaram || [la.mā. 4.5]

asṭādaśa-cchandaḥsu (42) ca—

mallānām ullaṅghya rāṅge kara-vicalad-asir yena mañca-prapañce
keśev ākṛṣya kaiśo vighaṭita-mukuṭam vighna-hetur nijaghne |
sa tvāṁ sattvādhirāja sphurad-uru-karuṇāḍambarālambi-cetāḥ
pātād duḥkhābdhipātād yadu-kula-kamaloddanḍa-caṇḍa-dyutir mām ||

(5) **vayasānvitah** –

vayaso vividhatve’pi sarva-bhakti-rasāśrayaḥ |
dharmī kiśora evātra nitya-nānā-vilāsavān ||

yathā –

tadātvābhivyaktikṛta-taruṇimārambha-rabhasam
smita-śrī-nirdhūta-sphurad-amala-rākā-pati-madam |
darodañcat-pañcāśuga-nava-kalā-meduram idam
murārer mādhuryam manasi madirāksir madayati || [bha.ra.si. 2.1.63-64]

(6) **vāvadūkah** –

śruti-presthoktir akhila-vāg-guṇānvita-vāg api |
iti dvidhā nigadito vāvadūko manīṣibhiḥ ||

tatra ādyo, yathā –
aśliṣṭa-komala-padāvali-mañjulena
pratyakṣa-rakṣa-rada-manda-sudhā-rasena |
sakhyah samasta-jana-karṇa-rasāyanena
nāhāri kasya hṛdayam hari-bhāṣitena || [bha.ra.si. 2.1.72-73]

vidagdha-mādhave—

ekaṁ prayāti paricarya cakora-rājī¹
candraṁ priye nija-manoratha-pūra-pūrtim |
candrāvalī kim u mamākṣi-cakorayos tvam
pritiṁ dvayor api na dhāsyati sevyamānā || [vi.mā. 4.20]

tatraiva—

labdhām mām avalokya tanvi purato romālir abhyudgatā
netre padya-vidhiṁ kṣaraj-jala-bharaiḥ prītyārpayāñ cakratuḥ |
vakṣaś ca skhalad-uttarīyam adiśad divyāsanam sambhramād
vāmāyās tava dakṣināḥ parikaro diṣṭyādyā vṛtto mayi || [vi.mā. 7.11]

alāṅkāra-kaustubhe ca—

tava navaka-śīrṣa-tulyam aṅgam
kamala-samaṁ mukha-maṇḍalam rādhe |
vacanam api sudhā-samānam
etat katham aśani-pratimam mano babbūva || [a.kau. 8.5]

tatraiva—

śīrṣa-puṣpād api komalāni rādhe
tavāṅgāni kuraṅga-netre |
stana-dvayam te hṛdayasya śiṣyam
kāṭhinyam uccair yad idam bibharti || [a.kau. 10.1]

tatraiva—

haṁśīva yāsi mada-medura-manda-mandam
ālokyase sa-cakitaṁ hariṇāṅganeva |
āhāṣase mṛdu-kalam lalite pikīva
lakṣmīm bibharṣi sarasaś ca vanasya ca tvam || [a.kau. 10.3]

dvitīyo, yathā –

prativādi-citta-parivṛtti-paṭur
jagad-eka-saṁśaya-vimarda-karī |
pramitākṣarādya-vividhārthamayī
hari-vāg iyam mama dhinoti dhiyah || [bha.ra.si. 2.1.74]

vidagdha-mādhave—

yathārtheyam vāṇī tava cakita-sāraṅga-nayane
suvarṇālaṅkāro madhurayati yat te śruti-yugam |

mukhendor antas te bahir api suvarṇa-cyutir iyam
mama śrotra-dvandvaṁ nayana-yugalaṁ cākulayati || [vi.mā. 4.10]

lalita-mādhava ca—

cakrāṅkitasya nirmala-
malayaja-pariśīlino maṇīm dadhataḥ |
krṣṇa-bhujagasya subhage
krṣṇa-bhujasya ca gato bhedah || [la.mā. 10.23]

dāna-keli-kaumudyāṁ ca—

aravinda-dṛśām apaścimā
tvam apūrvā bahu-rūpa-līlayā |
kapaṭodghaṭanād adakṣinā
na kathāṁ bhavitāsy anuttarā || [dā.ke.kau. 47]

(7) **priyamvadaḥ** –

jane kṛtāparādhe'pi sāntva-vādī priyamvadaḥ ||

yathā –

kṛta-vyalīke'pi na kuṇḍalīndra
tvayā vidheyā mayi doṣa-dṛṣṭih |
pravāsyamāno'si surārcitānām
param hitāyādyā gavāṁ kulasya || [bha.ra.si. 2.1.70-71]

atra laksane'pi-śabdena kaimutyāṁ dyotayitvā kṛtāparādhasyānaikāntatvāṁ sūcitam |

(8) **sat-pratibha** eva pratibhānvitaḥ –

sadyo navanavollekhi-jñānam syāt pratibhānvitaḥ ||

yathā **padyāvalyāṁ** (283) –

vāsaḥ samprati keśava kva bhavato mugdhekṣaṇe nanv idam
vāsam brūhi śaṭha prakāma-subhage tvad-gātra-saṁsargataḥ |
yāminyāṁ uṣitaḥ kva dhūrta vitanur muṣṇāti kiṁ yāminī
śaurir gopa-vadhūm chalaiḥ parihasann evamvidhaiḥ pātu vaḥ || [bha.ra.si. 2.1.82-83]

padyāvalyāṁ anyad api, yathā—

asmin kuñje vināpi pracalati pavanaṁ vartate ko'pi nūnam
paśyāmaḥ kiṁ na gatvety anusarati gaṇe bhīta-bhīte'rbhakāṇām |
tasmin rādhāsakho vaḥ sukhayatu vilasan krīdayā kaiṭabhārir
vyātanvāno mṛgāri-pravala-ghuraghurārāva-raudroccanādān || [padyā. 200]

(9) **dhīra** eva dhṛtimān –

pūrṇa-spṛhaś ca dhṛtimān śāntaś ca kṣobha-kāraṇe ||

tatra ādyo –

svīkurvann̄ api nitarām yaśah-priyatvam̄
kaṁsārir̄ magadha-pater vadha-prasiddhām |
bhīmāya svayam̄ atulām adatta kīrtim̄
kim̄ lokottara-guṇa-śalinām apekṣyam ||

dvitīyo, yathā –
ninditasya dama-ghoṣa-sūnunā
sambhramena munibhiḥ stutasya ca |
rājasūya-sadasi kṣitiśvaraiḥ
kāpi nāsyā vikṛtir vitarkitā || [bha.ra.si. 2.1.117-119]

(10) **vidagdhaḥ** –
kalā-vilāsa-digdhātmā vidagdha iti kīrtyate ||

yathā —
gītarām gumphati tāñḍavam̄ ghaṭayati brūte prahelī-kramam̄
veṇum̄ vādayate srajam̄ viracayaty ālekhyam abhyasyati |
nirmāti svayam̄ indrajāla-paṭalīm dyūte jayaty unmadān
paśyoddāma-kalā-vilāsa-vasatiś citram̄ hariḥ krīdati || [bha.ra.si. 2.1.84-85]

padyāvalyām –
cūḍā-cumbita-cāru-candra-kacayam̄ cāmīkarābhāmbaram̄
karṇottam̄sita-karṇīkāra-kusumām̄ kandarpa-kallolitam |
vaiśī-vādana-vāvadūka-vadanam̄ vakrī-bhavad-vīkṣaṇam̄
bhāgyam̄ bhaṅgura-madhyamāḥ pariṇataṁ kuñjāntaram̄ bjejire || [padyāvalī 289]

(11) **caturaḥ** –
caturo yugapad-bhūri-samādhāna-kṛd ucyate ||

yathā –
pārāvatī-viracanena gavām kalāpam̄
gopāṅganā-gaṇam apāṅga-taraṅgitena |
mitrāṇi citratara-saṅgara-vikrameṇa
dhinvann̄ ariṣṭa-bhayadena harir vireje || [bha.ra.si. 2.1.86-87]

(12) **sukhī** –
bhoktā ca duḥkha-gandhair apy aspr̄ṣṭaś ca sukhī bhavet ||

tatra ādyo, yathā –
ratnālaṅkāra-bhāras tava dhana-damanor ājya-vṛttyāpy alabhyāḥ
svapne dambholi-pāṇer̄ api duradhigamam̄ dvāri tauryatrikam̄ ca |
pārśve gaurī-gariṣṭhāḥ pracura-śaśi-kalāḥ kānta-sarvāṅga-bhājaḥ
sīmantinyaś ca nityam̄ yaduvara bhuvane kas tvad-anyo'sti bhogī ||

dvitīyo, yathā –

na hāniṁ na mlāniṁ nija-grha-kṛtya-vyasanitāṁ
na ghorāṁ nodghūrnāṁ na kila kadanaṁ vetti kim api |
varāṅgībhiḥ sāṅgikṛta-suhṛd-anaṅgābhir abhito
harir vṛṇḍāraṇye param aniśam uccair viharati || [bha.ra.si. 2.1.145-147]

(13) **kṛtajñah** —

kṛtajñah syād abhijño yah krta-sevādi-karmanām ||

yathā mahābhārate —

ṛṇam etat pravṛddham me hṛdayān nāpasarpati |
yad govindeti cukroṣa kṛṣṇā mām dūra-vāsinam ||

yathā vā —

anugatim ati-pūrvam cintayann ṛkṣa-mauler
akuruta bahumānam śaurir ādāya kanyām |
katham api kṛtam alpam vismaren naiva sādhuḥ
kim uta sa khalu sādhu-śreṇi-cūḍāgra-ratnam || [bha.ra.si. 2.1.91-93]

(14) **dakṣināḥ** —

sauśilya-saumya-carito dakṣināḥ kīrtyate budhaiḥ ||

yathā —

bhṛtyasya paśyati gurūn api nāparādhān
sevām manāg api kṛtām bahudhābhupaiti |
āviśkaroti piśunesv api nābhyaśūyām
śilena nirmala-matiḥ puruṣottamo'�am || [bha.ra.si. 2.1.137-138]

(15) **prema-vaśyah** —

priyatva-mātra-vaśyo yah prema-vaśyo bhaved asau ||

yathā śrī-daśame (10.80.19) —

sakhyuḥ priyasya viprarser aṅga-saṅgāti-nirvṛtāḥ |
prīto vyamuñcad adhvindūn netrābhyaśūyām puṣkarekṣaṇāḥ ||

yathā vā tatraiva (10.9.18) —

sva-mātuḥ svinna-gātrāyā visrasta-kavara-srajāḥ |
drṣṭvā pariśramam kṛṣṇāḥ kṛpayāśīt sva-bandhane || [bhā.pu. 2.1.153-155]

padminyās te sumukhi parama-prema-saurabhyā-pūro
dūrotsarpi mad-avadhi mudā kṛṣṇa-bhṛngena bheje |
ākrānto'�am tava nava-mukhāmbhoja-mādhvika-pāna-
pratyāśābhīs tad-avadhi ruvan sambhramī bambhramīti || [vi.mā. 3.52]

iti vidagdha-mādhavīya-padyam apy atra jñeyam |

(16) **gambhīratāmbudhir** eva gambhīrah —

durvibodhāśayo yaḥ tu sa gambhīraḥ itīryate ||
yathā —
vṛṇdāvane varātiḥ stutibhir nitarām upāsyamāno’pi |
śakto na harir vidhinā ruṣṭas tuṣṭo’thavā jñātum ||
yathā vā —
unmado’pi harir navya-rādhā-praṇaya-sīdhunā |
abhijñenāpi rāmeṇa laksito’yam avikriyah || [bhā.pu. 2.1.114-116]

(17) **varīyān** —

sarveṣām ati-mukhyo yaḥ sa varīyān itīryate ||

yathā —
brahmann atra puru-dviṣā saha puraḥ pīthe niṣīda kṣanam
tuṣṇīm tiṣṭha surendra cāṭubhir alaṁ vārīṣa dūrībhava |
ete dvāri muhuḥ kathaṁ sura-gaṇāḥ kurvanti kolāhalam
hanta dvāravatī-pater avasaro nādyāpi niṣpadyate || [bhā.pu. 2.1.174-5]

(18) **kīrtimān** —

sādgunyaṁ nirmalaiḥ khyātah kīrtimān iti kīrtyate ||

yathā —
tvad-yaśah-kumuda-bandhu-kaumudī
śubhra-bhāvam abhito nayanty api |
nandanandana kathaṁ nu nirmame
krṣṇa-bhāva-kalilam jagat-trayam ||

yathā vā **lalita-mādhave** (5.18) —
bhītā rudram tyajati girijā śyāmam aprekṣya kaṇṭham
śubhrām dṛṣṭvā kṣipati vasanām vismito nīla-vāsāḥ |
kṣīraṁ matvā śrapayati yamī-nīram ābhīrikotkā
gīte dāmodara-yaśasi te viṇayā nāradena || [bhā.pu. 2.1.158-160]

ayam api virodhālaṅkāra eva | **nārī-mohana** eva (19) nārī-gaṇa-manohārī—
nārī-gaṇa-mano-hārī sundari-vṛṇda-mohanaḥ ||

yathā **śrī-daśame** (10.90.26) —
śruta-mātro’pi yaḥ striṇām prasahyākarṣate manah |
urugāyorugīto vā paśyantinām ca kim punah ||

yathā vā —
tvam cumbako’si mādhava loha-mayī nūnam aṅganā-jātiḥ |
dhāvati tatas tato’sau yato yataḥ krīdayā bhramasi || [bhā.pu. 2.1.166-168]

dara-vicalita-bālyā vallabhā bāndhavānām
viharasi bhuvane tvarī patyur āmoda-pātri

ahaha paśupa-rāmā kāmino mohanatvam
tvam api yad amunāntar bāḍham unmāditāsi || [vi.mā. 2.13]

iti vidagdha-mādhavīya-padyam apy atra jñeyam | dāna-keli-kaumudyāṁ ca—
samasta-jagatībhuvāṁ mṛga-drśām abhīṣṭāśiṣāḥ
samartham abhipūraṇe kimapi dolayan dor-yugam |
asau kulaja-vallavī-madana-vedanonmādana-
vrata-praṇayinorasā rasika-maulir udbhāsate || [dā.ke.kau. 27]

alāṅkāra-kaustubhe ca—
śravasoḥ kuvalayam akṣnor añjanam uroaso mahendra-maṇi-dāma |
gokula-kula-ramaṇīnāṁ maṇḍanam akhilāṁ harir jayati || [a.kau. 8.43]

(20) nitya-nūtanaḥ —
sadānubhūyamāno’pi karoty ananubhūtavat |
vismayāṁ mādhurībhir yah sa prokto nitya-nūtanaḥ ||

yathā prathame (1.11.34) —
yadyapy asau pārśva-gato raho-gatas
tathāpi tasyāṅghri-yugam navāṁ navam |
pade pade kā virameta tat-padāc
calāpi yac chrīr na jahāti karhicit ||

yathā vā lalita-mādhave (1.52) —
kulavara-tanu-dharma-grāva-vṛṇḍāni bhindan
sumukhi niśita-dirghāpāṅga-ṭaṅka-cchaṭābhiḥ |
yugapad ayam apūrvah kah puro viśva-karmā
marakata-maṇi-lakṣair goṣṭha-kaksāṁ cinoti || [bha.ra.si. 2.1.184-186]

(21) atulya-saundaryāṅkita eva asamānordhva-rūpa-śrī-vismāpita-carācarah—

yathā trtīye (3.2.12)—
yan martya-līlaupayikāṁ sva-yoga-
māyā-balāṁ darśayatā gr̥hitam |
vismāpanāṁ svasya ca saubhagarddheḥ
param padāṁ bhūṣaṇa-bhūṣaṇāṅgam ||

śrī-daśame ca (10.29.40) —
kā stry aṅga te kala-padāyata-mūrcchitena
saṁmohitā’ryapadavāṁ na calet trilokyāṁ |
trailokya-saubhagam idam ca nirikṣya rūpam
yad go-dvija-druma-mṛgān pulakāny abibhrat ||

yathā vā, lalita-mādhave (8.34) —
aparikalita-pūrvah kaś camatkāra-kārī

sphurati mama garīyān esa mādhurya-pūrah |
ayam aham api hanta prekṣya yaṁ lubdha-cetāḥ
sarabhasam upabhoktum kāmaye rādhikeva || [bha.ra.si. 2.1.215-217]

vidagdha-mādhave ca—

vahantī mañjishthārunīta-tanu-sūtrojjvala-rucīn
nakhāṅkān khelormi-skhalita-śikhi-pakṣāvalir iyam |
sphuran-muktā-tulyair alaghū-ghana-gharmāmbubhir alam
samṛddha me medham madhumathana-mūrtir madayati || [bha.ra.si. 7.47]

lalita-mādhave evānyad api—

udgīrṇādbhuta-mādhurī-parimalasyābhīra-lilasya me
dvaitam hanta samīkṣayan muhur asau citrīyate cāraṇaḥ
cetaḥ keli-kutūhalottaralitam satyam sakhe māmakam
yasya prekṣya svarūpatām vraja-vadhū-sārūpyam anvicchatī || [la.mā. 4.19]

(22) **atulya-preṣṭhāṅkita** eva atulya-madhura-prema-maṇḍita-priya-maṇḍalah—

yathā śrī-daśame (10.31.15) —
aṭati yad bhavān ahni kānanam
trūṭir yugāyate tvām apaśyatām |
kuṭila-kuntalām śrī-mukhaiṁ ca te
jaḍa udīkṣitām pakṣma-kṛt dṛśām ||
yathā vā —
brahma-rātri-tatir apy agha-śatru
sā kṣaṇārdhavad agāt tava saṅge |
hā kṣaṇārdham api vallavikānām
brahma-rātri-tativad virahe’bhūt || [bha.ra.si. 2.1.211-212]

vidagdha-mādhave ca—

pīḍābhir nava-kāla-kūṭa-kaṭutā-garvasya nirvāsano
nisyandena mudām sudhā-madhurimāhaṅkāra-saṅkocanāḥ
premā sundari nanda-nandana-paro jāgarti yasyāntare
jñāyante sphuṭam asya vakra-madhurās tenaiva vikrāntayah || [vi.mā. 2.19]

padyāvalyāṁ ca—

dhairyām nāma-parigrahe’pi jaghane yady amśukālambanām
gopinām ca vivecanām nidhuvanārambhe raho-mārganām |
sādhvī-sac-caritām vilāsa-viratau patyur gṛhānveṣaṇām
tat tad raurava-rakṣaṇām muraripor varṇī-ravāpekṣaṇām || [padyā. 154]

tatraiva—

vilokya kṛṣṇām vraja-vāma-netrāḥ
sarvendriyānām nayanatvam eva |
ākarnya tad-veṇu-nināda-bhaṅgīm
aicchan punas tāḥ śravaṇatvam eva || [padyā. 155]

tatraiva—

murāriṁ paśyantyāḥ sakhi sakalam aṅgam na nayanam
kṛtam yac chṛṇvantyāḥ hari-guṇa-gaṇam śrotra-nicitam |
samam tenālāpaṁ sapadi racayantyā mukham ayam
vidhātur naivāyam ghaṭan-paripāṭī-madhurimā || [padyā. 235]

tatraiva **amarau** ca—

na jāne sammukhāyāte
priyāṇi vadati priye |
prayānti mama gātrāṇi
śrotratām kim u netratām || [padyā. 234, amaru 64]

(24) atulya-vaiṁśī-svanāṅkita eva trijagan-mānasākarṣi-muralī-kala-kūjitaḥ |

yathā **śrī-daśame** (10.33.15) —
savanaśas tad-upadhārya sureśāḥ
śakra-śarva-parameṣṭhi-purogāḥ |
kavaya ānata-kandhara-cittāḥ
kaśmalam yayur aniścita-tattvāḥ ||213||
yathā vā **vidagdha-mādhave** (1.26) —
rundhann ambu-bhṛtaś camatkṛti-param kurvan muhus tumburum
dhyānād antarayan sanandana-mukhān vismerayan vedhasam |
autsukyāvalibhir balim caṭulayan bhogindram āghūrṇayan
bhindann aṇḍa-kaṭāha-bhittim abhito babhrāma vaiṁśī-dhvaniḥ ||

[bha.ra.si. 2.1.213-4]

govinda-virudāvalau—

tava muralī-dhvaniḥ amari
kāmāmbudhi-vṛddhi-śubhrāṁśuḥ |
acaṭula-gokula-kulajā
dhariyāmbudhi-pāṇa-kumbhajo jayati || [go.vi. 4]

tatraiva—

buddhīnām parimohanaḥ kila hriyām uccāṭanaḥ stambhano
dharmodagra-bhiyām manah-karaṭinām vaśyatva-niśpādanaḥ |
kālinīd-kalahāṁsa hanta vapusām ākarṣaṇah subhruvāṁ
jīyād vaiṇava-pañcama-dhvani-mayo mantrādhirājaḥ stavah || [go.vi. 12]

tatraiva—

raṇati hare tava veṇau
nāryo danujāś ca kampitāḥ khinnāḥ |
vanam anapekṣita-dayitāḥ
kara-bālān projjhya dhāvanti || [go.vi. 20]

tatraiva—

sambhrāntaiḥ saṣaḍaṅga-pātām abhito vedair mudā vanditā
sīmantopari gauravād upaniṣad-devībhir apy arpitā |
ānamraṁ praṇavena ca praṇayato hrṣṭātmanābhīṣṭutā
mr̥dvī te muralī-rutir muraripo śarmāṇi nirmātu nah || [go.vi. 37]

tatraiva—

tava kṛṣṇa keli-muralī

hitam ahitam ca sphutam vimohayati |
ekam sudhormi-suhṛdā
viṣa-viṣameṇāparam dhvaninā || [go.vi. 38]

evaṁ pūrvaiṁ **rasāmrta**-dhṛta-guṇānāṁ madhye pañcavimśati-guṇā atra likhitāḥ, kintu ādi-grahaṇād anye'pi tatra dhṛtāḥ katicid guṇā likhyante | tatra

(1) **tejasā yutah**—

tejo dhāma prabhāvaś cety ucyate dvividham budhaiḥ ||
tatra dhāma – dīpti-rāśir bhaved dhāma ||
yathā –
ambara-maṇi-nikurambam viḍambayann api marīci-kulaiḥ |
hari-vakṣasi ruci-nivide maṇirāḍ ayam uḍur iva sphurati || [bha.ra.si. 2.1.55-57]

alaṅkāra-kaustubhe (5.3)

ālokaḥ sakhi loka-locana-mudām udrekam udbhāvayan
soma-stoma-nidāgha-dhāma-nivaha-pradyota-sadyo-haraḥ |
meghe māghavane maṇāv api ghṛṇā-nirvāhako nīlimā
sāmānādhikaraṇām atra kim aho citram tamas tejasoh ||3||

lalita-mādhave (5.22)—

jīyāduccair akhila-taruṇī-mandalākrṣṭi-vidyā-
vaidagdhīnāṁ nidhir anavadhir yādavāmbhodhi-candraḥ |
saṃgrāmāntaḥpura-bhuvi puro hanta yaṁ prekṣya dūrād
astrīloko'py atanu-cakitatāḥ stri-svarūpaṁ bibharti ||

(2) **vividhādbhuta-bhāṣāvit** –

vividhādbhuta-bhāṣāvit sa prokto yas tu kovidaḥ |
nānā-deśyāsu bhāṣāsu saṁskṛte prākṛteṣu ca ||
yathā –
vraja-yuvatiṣu śaurīḥ śaurasenīṁ surendre
pranata-śirasi saurīṁ bhāratīṁ ātanoti |
ahaha paśuṣu kīreṣv apy apabhrāmsa-rūpāṁ
katham ajani vidagdhaḥ sarva-bhāṣāvaliṣu || [bha.ra.si. 2.1.65-66]

(3) **dakṣah** –

duṣkare kṣipra-kārī yas tam dakṣām paricaksate ||88||
yathā **śrī-daśame** (10.59.17) —
yāni yodhaiḥ prayuktāni
śastrāstrāṇi kurūdvahaḥ |
haris tāny acchinat tīkṣṇaiḥ
śarair ekaika-śastrībhiḥ ||89||
yathā vā –
aghahara kuru yugmībhūya nṛtyam mayaiva
tvam iti nikhila-gopī-prārthanā-pūrti-kāmaḥ |

atanuta gati-līlā-lāghavormiṁ tathāsau
dadṛśur adhikam etās tam yathā sva-sva-pārśve || [bha.ra.si. 2.1.88-90]

(4) deśa-kāla-supātrajñah –

deśa-kāla-supātrajñas tat-tad-yogya-kriyā-kṛtih ||
yathā –
śaraj-jyotsnā-tulyah katham api paro nāsti samayas
trilokyām ākṛīḍah kvacid api na vṛṇdāvana-samah |
na kāpy ambhojākṣī vraja-yuvati-kalpeti vimṛśan
mano me sotkanṭham muhur ajani rāsotsava-rase || [bha.ra.si. 2.1.98-99]

(5) tatra śobhā –

nīce dayādhike spardhā śauryotsāhau ca dakṣatā |
satyam ca vyaktim āyāti yatra śobheti tām viduh ||
yathā –
svarga-dhvamsam vidhitsur vraja-bhuvi kadanaṁ suṣṭhu vīkṣyātivṛṣṭyā
nīcān ālocya paścān namuci-ripu-mukhānūḍha-kāruṇya-vīciḥ |
apreksya svena tulyatām kam api nija-ruṣām atra paryāpti-pātrām
bandhūn ānandayiṣyann udaharatu hariḥ satya-sandho mahādrim ||
[bha.ra.si. 2.1.253-4]

(6) atha vilāsaḥ –

vṛṣabhasyeva gambhīrā gatir dhīram ca vīkṣaṇam |
sa-smitām ca vaco yatra sa vilāsa itīryate ||
yathā –
mallā-śreṇyām avinayavatām mantharām nyasya dṛṣṭim
vyādhunvāno dvipa iva bhuvām vikramāḍambareṇa |
vāg-ārambhe smita-parimalaiḥ kṣālāyan mañca-kakṣām
tuṅge raṅga-sthala-parisare sārasākṣah sasāra || [bha.ra.si. 2.1.255-6]

(7) mādhuryam –

tan mādhuryam bhaved yatra ceṣṭādeh spṛhaṇīyatā ||
yathā –
varām adhyāsīnas taṭa-bhuvam avaṣṭambha-rucibhiḥ
kadambaiḥ prālambām pravalita-vilambām viracayan |
prapannāyām agre mihira-duhitus tīrtha-padavīm
kuraṅgi-netrāyām madhu-ripur apāṅgam vikirati || [bha.ra.si. 2.1.257-8]

(8) lalitam –

śrīṅgāra-pracurā ceṣṭā yatra tam lalitām viduh ||
yathā—
vidhatte rādhāyāḥ kuca-mukulayoḥ keli-makarām
kareṇa vyagrātmā sarabhasam asavyena rasikāḥ |
ariṣṭe sāṭopām kaṭu ruvati savyena vihasann
udañcad-romāñcam racayati ca kṛṣṇāḥ parikaram || [bha.ra.si. 2.1.267-8] ||6-9||

—o)0(o—

|| 1.10 ||

pūrvokta-dhīroddāttādi-catur-bhedasya tasya tu |
patiś copapatiś ceti prabhedāv iha viśrutau ||10||

śrī-jīvah : pūrvokta-dhīroddāteti | tathā hi—

gambhīro vinayī ksantā karunāḥ sudṛḍha-vrataḥ |
akatthano gūḍha-garvo dhīrodāttāḥ susattva-bhṛt || [bha.ra.si. 2.1.226]
vidagdho nava-taruṇyāḥ parihāsa-viśāradāḥ |
niścinto dhīra-lalitaḥ syāt prāyah preyasī-vaśāḥ || [bha.ra.si. 2.1.230]
śama-prakṛtikāḥ kleśa-sahanaś ca vivecakah |
vinayādi-guṇopeto dhīra-śānta udīryate || [bha.ra.si. 2.1.233]
mātsaryavān ahaṅkārī māyāvī roṣaṇaś calah |
vikatthanaś ca vidvadbhir dhīroddhata udāhṛtaḥ || [bha.ra.si. 2.1.236] iti |

patiś copapatiś ceti | patiḥ pura-vanitānām | dvitīyo vraja-vanitānām | vaksyate hi svayam
eva—

laghutvam atra yat proktam tat tu prākṛta-nāyake |
na kṛṣṇe rasa-niryāsa-svādārtham avatārini || [u.nī. 1.21] iti |

prācām matenāpi saṅgamayiṣyate—

neṣṭā yad aṅgini rase kavibhir parodhā
tad gokulāmbujadṛśām kulam antarena |
āśāṁsayā rasavidher avatāritānām
karīṣāriṇā rasikamaṇḍalaśekhareṇa || [u.nī. 5.3] iti |

kim ca yad idam skanda-purāṇam upalakṣyāgama-pramāṇena lakṣyate—

vṛndāraṇye viharatā sadā rāsādi-vibhramaiḥ |
hariṇā vraja-devinām viraho’sti na karhicit || [u.nī. 15.186] iti |

atra ca anādita eva tāsām kṛṣṇena sambandhah kadācid api nānyeneti pratipadyate dūratas
tāvat paty-antaram | yenāsu tasyaupapatyām sambhāvyam | tathāpy avatāra-lilām adhikṛtya
krte’tra granthe śrī-rādhādiṣu tad evopakramya vaktavyam iti yuktam eva pati-
pratiyogitvenopapatiś cety atidiṣyate ||10||

viśvanāthah: atra rase ālambanasya nāyakasyāsyā kiyanto bhedā ity apeksāyām āha pūrvokteti | pūrvoktā dhīrodāttādayaś catvāro bhedā yasya sa tasya śrī-kṛṣṇasya iha rase ptais ca upapatiś ca prabhedaś ||10||

viśnudāsaḥ: atha prakṛtam anusarāmaḥ | pūrvokteti | pūrvam tatraiva—

sa punaś caturvidhah syād dhīrodāttas ca dhīra-lalitaś ca |
dhīra-praśānta-nāmā tathaiva dhīrodhattaḥ kathitāḥ ||
bahuvidha-guṇa-kriyāṇām āspada-bhūtasya padmanābhasya |
tat-tal-lilā-bhedād virudhyate na hi caturvidhatā || [bha.ra.si. 2.1.224-225]

ity uktasya caturbhedasya viśrutau khyātau iha madhura-rase ||10||

—o)0(o—

|| 1.11-12 ||

tatra patih—

uktaḥ patih sa kanyāyā yah pāṇi-grāhako bhavet ||11||

yathā—

rukmiṇam yudhi vijitya rukmiṇīm
dvārakām upagamayya vikramī |
utsavocchalita-paura-maṇḍalaḥ
puṇḍarīka-nayanaḥ kare'grahīt ||12||

śrī-jīvah : na kim api ||11-12||

viśvanāthah: patitvam pura-sundarīṣu | viprāgni-sākṣikam prasiddham iti prathamam tatraiva udāharati rukminīnam iti | padya-dvayam draupadīm prati subhadrā-sakhyāḥ kasyāścid uktih ||11-12||

viśnudāsaḥ: rukminīnam iti | śrī-rukminī-harana-vārtām sāmānyato loka-ravaiḥ śrutiṁ śrī-yudhiṣṭhireṇa preśasya punas tatrasya-niścaya-tattvam jñātvā gatasya vārtā-harasya tam prati nivedanam |utsavenocchalitā ānandenotpullāḥ paurāḥ | te tad-rājāḥ [Pāṇ. 4.1.174] ity an | purānām rājānas teṣām maṇḍalaḥ samūho yasmāt | atra padye dhīroddhata-dhīrodāttāv udāhṛtau | atra yudhi vijityeti ca pada-dvayena dhīroddhata-nāyakasya sarva eva guṇāḥ kathitāḥ | tān vinā jayāder asambhavāt | atra sapatna-jayo na bhavatu, mamaiva bhavatv iti sprhāyā mātsaryam | ahaṅkāraś cānenaiva jñeyāḥ | tam vinā yuddhe pravartanādy-asambhavāc ca |

patyur balam śarāsāraś channam vikṣya su-madhyamā |
sa-vrīḍam aikṣat tad-vaktram bhaya-vihvala-locanā || [bhā.pu. 10.54.4]

iti **śrī-bhāgavata**-rītyā śrī-rukmiṇyā bhaya-cakita-ramya-mukha-didṛksayā prathamam tāvat samyak sva-śakty-aprakaṭanād ātmano'vadhyo'pi tasmin khaḍgam gṛhītvā tad-vadhopakramāc ca māyāvitvam | vikramīti viśeṣaṇena roṣa-cāñcalyātma-ślāghanāni ca vyaktāni | dvārakām upagamayya kare'grahid ity ādinā dhīrodāttasya guṇāḥ sūcītāḥ | tatra dvāraketi sapatnānāṁ nirjayatvāt tatraiva kutrāpi deṣe pāṇi-grahaṇasya sambhave'pi yad dvārakānayanām pitrāder apekṣayeti vinayah | vijitveti na tu ghātayitveti vadhyasya paramāparādhino'pi rukmiṇo vadhbād uparamāt kṣanṭrtvam karuṇatvam coktam | tatra rukmiṇi kṣamā, rukmiṇyām tu dayā |

dṛṣṭvā bhrātṛ-vadhodyogaṁ rukmiṇī bhaya-vihvalā |
patitvā pādayor bhartur uvāca karuṇām satī ||
yogeśvarāprameyātman deva-deva jagat-pate |
hantuṁ nārhasi kalyāṇa bhrātaram me mahā-bhuja ||
tayā paritrāsa-vikampitāṅgayā
śucāvaśuṣyan-mukha-ruddha-kaṇṭhayā |
kātarya-visraṁsita-hema-mālayā
grhīta-pādah karuṇo nyavartata || [bhā.pu. 10.54.32-34]

iti **śrī-bhāgavata**-padya-traye tasyāḥ sa-vaiklavya-vacanāt śrī-kṛṣṇasya ca tato nivṛttitvāc ca |

tām ānayiṣya unmathyā rājanyāpasadān mṛdhe |
mat-parām anavadyāṅgīm edhaso 'gni-śikhām iva || [bhā.pu. 10.53.3]

iti **śrī-bhāgavatānusāreṇa** satya-pratijñatvāt sudṛḍha-vratatvam | svayam etāvān mahā-mahimo'pi tatrātmā-ślāghā-rāhityād akatthanatvam | nija-vidhītsitasya karmaṇāḥ svīyair apy atarkaṇād gāmbhīryam susattva-bhṛttvam suṣṭhu balavattvam | tat tu spaṣṭam eva parah-parārdhānām mahā-balīnām jarāsandhādīnām rājñām samyak parābhavādi-vidhānāt | aparimita-nānā-vidha-śakty-ātmakasya svasya teṣu teṣv atinikṛṣṭeṣu manasy avastu-buddhyā gūḍha-garvataṁ suvyaktam iti ||12||

—o)0(o—

|| 1.13 ||

yathā vā—

kalita-yugala-bhāvāḥ kvāpi vaidarbhya-putryā
makha-bhuvi kṛta-dīkṣo dakṣiṇārthān dadānah |
viharati harir uccaiḥ satyayā dīyamānah
kvacid alam alasāṅgah puṇyake nāradāya ||13||

śrī-jīvah : puṇyake **śrī-hari-varīśo**kta-tan-nāma-vrate | kathā tu tatraiva jñeyā | alasāṅgo bhāva-viśeṣa-pāravasāyāt ||13||

viśvanāthaḥ: atra patitva-mātram vyaktam, na tu madhura-rasa ity aparitusyann āha makha-bhuvi kṛta-dīkṣa ity ādinā guru-viprāgni-mantra-dharmāgni-sākṣikam rukmiṇy-ādiṣ eva sarvathāsyā patitvam iti vyañjitam | tatrāpi satyayā dīyamāna iti satyabhāmāyāḥ saubhāg्यādhikyam madiyatāmaya-snehatvāt tasyā vaśikārāt | puṇyake śrī-hari-varṇśokta-tan-nāma-vrate | kathā tu tatraiva jñeyā | alasāṅga itisambhoga-śringāro vyañjitaḥ | tvām mām brāhmaṇāya dāsyasiti adhunā tu mayā saha kṣaṇam rahati rameti tat-prārthanā-haṭhāt sa tayā niṣpādito jñeyah ||13||

viśnudāsaḥ: pūrva-padye dhīrodātta-dhīroddhatāv udāhṛtya samprati dhīra-sānta-dhīralalitau darśayati yathā veti | kaliteti antarikṣa-cāriṇām kaver uktir vā | vaidarbha-putryā rukmiṇyā saha kalitah svīkṛto yugala-bhāvo yugalatvam yena, makha-karmaṇi tad-rūpatvatvidhānāt | puṇyake tan-nāma-vrata-viṣaye | atra pūrvārdhe makhādi-kartṛtvād dhīra-sāntatvam parārdhe preyasī-vaśatvādīnā dhīra-lalitatvam kṛṣṇasya vyaktam eva ||13||

—o)0(o—

|| 1.14 ||

yathā vā (bhā.pu. 10.22.44)—

kātyāyani mahā-māye mahāyoginy adhīśvari |
nanda-gopa-sutam devi patim me kuru te namaḥ ||14||

śrī-jīvah : avatāra-līlāyām api kāsucid vraja-kumārīṣu vyakta-pati-bhāvatvam darśayati yathā vā kātyāyanīti | kiyatīnām api tad-bhāva-yogyānām gokula-kumārīṇām madhye yāḥ kāścid evam saṅkalpam ācerus tāsv eva tāsām eva na tv anyāsām gṛha-sthitānām patibhāvo harāv abhūd ity evārthaḥ | **yātābalā vrajam siddhā mayemā raiṣyatha kṣapāḥ** [bhā.pu. 10.22.27] ity anena tāsām sarvāsām eva siddha-manorathvam svayam eva śrī-kṛṣṇena svīkṛtam | vaksyate ca – **anūḍhāḥ kanyakāḥ proktāḥ** [u.nī. 3.34] ity ādy-ante **tatra durgā-vrata-parāḥ kanyā dhanyādayo matāḥ** [u.nī. 3.35] iti | **gāndharva-rītyā svīkārāt svīyātvam iha vastutāḥ** [u.nī. 3.16] iti ca ||14||

viśvanāthaḥ: prasiddham patitvam udāhṛtya praccahna-patitvam āha yathā veti | tāsv eva madhye kiyatīnām pati-bhāvah, na tu sarvāsām kanyānām | vaksyamāṇa-prakāreṇa dhanyādīnām tāsām tūpapati-bhāva evābhūd iti bhāvah | etad dvaividhyam tāsām kātyāyani mahāmāye iti mantrārthasya dvaividhya-sambhavād avagamyate | sa cārthaś ca yathā—he kātyāyani! nanda-gopa-sutam me patim kuru | nanu kurv ity anena mayy eva kim iti tatra svātantryam arpyate ? aham tu tat-pitarau tad-arthaṁ prerayiṣyāmi mātaram | tasmāt kārayeti vā dehīti tā prayujyatām ity āśāṅkya sa-vaiklavyam āha he mahā-yoginīti | tena saha yogas tvayaiva śīghram sampādyah | na tu pitrādi-vyavadhānopadraveṇa | kāla-vilambasyāsaḥatvād iti bhāvah | adhīśvarīti | tatra tava kim apy aśakyam nāstīti bhāvah | kim ca he mahāmāye iti māyayā mat-pitarau tathā mohaya yathā kadācid api gopāntareṇa mad-vivāhas tābhyaṁ na bhāvyyate | śrī-kṛṣṇāṅga-saṅga-rahasyam ca jñātum na śakyate iti kiyatībhir mṛdvībhiḥ

paroḍhānām śrī-rādhā-candrāvalīnām śrī-kābhīśārādau pati-śvaśrū-nanāndrādi-yantraṇām
 ālakṣya gopāntareṇa sva-vivāham anicchantibhiḥ śrī-kṛṣṇābhīśārādau śrī-kṛṣṇa eva
 patibhāvam niśinvantibhir devī-pūjā-kāle sva-sva-manasy upasthāpita iti tāsu śrī-kṛṣṇasya
 patitvam eva | tathā nanda-gopa-sutam me devi patim kuru | divyati devayatīti vā devī |
 grahāditvāṇi niniḥ | devī cāsau patiś ceti tam krīḍā-prayojanakam patim kuru | na tu
 dharmataḥ patim ity arthaḥ |

śrī-kṛṣṇasya sampraty anupanītatvena vivāhāyogyatvāt paramotkanṭhāvatibhir asmābhiḥ kāla-
 vilambanasyāsaḥatvāc ceti bhāvah | he mahā-māye ! he mahā-yogini iti pitṛbhyām
 gopāntareṇa sahāgāmini kāle mad-vivāhe niśpādite'pi tān paty-ādīn mohayitvā tat-sparśāt
 saṁrakṣya śrī-kṛṣṇena sahaivāham tvayaiva yojayitavyā | tataś ca vivoḍhā me patim-manyā
 eva bhaviṣyati | śrī-kṛṣṇa eva patir iti na kadācit kṣitir ity arthaḥ tu aparābhiḥ prakharābhiḥ
 śrī-rādhādi-paroḍhā-gaṇa-saṅginibhiḥ śrī-kṛṣṇāṅga-saṅga-mātra-tātparyavatibhiḥ kanyābhiḥ
 sva-sva-manasy udbhāvita iti tāsu śrī-kṛṣṇasyopapatitvam eveti vivecanīyam | kim cāyam
 evārtho bhagavato'py abhipreta ity avagamyate | tatra vratānte yātābalā vrajam siddhā ity
 anantaram bhaviṣyāmi patir hi vaḥ ity anuktvā mayemā ramasyatha kṣapāḥ | yad uddiṣya
 vratam idam cerur āryārcanam satih [bhā.pu. 10.22.27] ity ukteḥ ||14||

viṣṇudāsah: na kim api ||14||

—o)0(o—

|| 1.15-16 ||

iti saṅkalpam ācerur yā gokula-kumārikāḥ |
 tāsv eva kiyatīnām tu pati-bhāvo harāv abhūt ||15||
 mūla-mādhava-māhātmye śrūyate tata eva hi |
 rukminīy-udvāhataḥ pūrvam tāsām pariṇayotsavaḥ ||16||

śrī-jīvah : na kevalam pati-bhāva eva kim tarhi vivāho'pi jāta ity āha—mūleti | śrūyate iti
 paramparayaiva śravaṇam jñāpyate na tu sāksād iti | tad etac ca mā bhūn nāma siddhā iti
 svīkāra-maya-gāndharva-vivāhena śrīman-nanda-gopa-suta-rūpa-pati-prāpti-
 saṅkalpasyātraiva siddhatvād iti bhāvah ||16||

viśvanāthah: kiyatīnām madhye yā iti saṅkalpam āceruh tāsv eva tāsām eva pati-bhāvo'bhūd
 iti vyākhyāne pāṭha-kramollaṅghanam kiyatīnām ity asya vaiyarthyam ṣaṣṭhy-arthe saptamyāś
 cāsiddher iti doṣa-trayam | tathāgre—yāś ca gokula-kanyāsu pati-bhāva-ratā harau ity umā-
 vrata-phalam picchāvataṁsi patiḥ ity ādinā svakīyā-prakaraṇe umā-vrata-parā yuktāḥ | atha
 parakīyā iti parakīyādhikāre | tatra durgā-vrata-parāḥ parā eva kanyā dhanyādayo matā iti tad-
 vrata-parā eva kāscit parakīyā apy uktā iti kātyāyanī-vrata-parāṇām dvaividhyam avaśyam eva
 vyākhyeyam | tatra durgā-vrata-parāḥ kanyā dhanyādayaḥ ity etat padyam vyākhyayā
 svakīyāsv eva prakṣeptavyam iti cet svakīyātvasya paunaruktyam parakīyā-prakaraṇe tat-
 pāṭhasya vaiyarthyam syād ity anusandheyam ||15|| śrūyate loka-paramparayā, na tu tat-
 pramāṇa-vacanam kvāpi prāpyata iti bhāvah ||16||

viṣṇudāsaḥ: na kim api ||15-16||

—o)0(o—

|| 1.17-18 ||

athopapatih—

rāgeṇollaṅghayan dharmam parakīyā-balārthinā |
tadiya-prema-vasatir budhair upapatiḥ smṛtaḥ ||17||

yathā **padyāvalyām** (205)—

saṅketīkrta-kokilādi-ninadāṁ karīsa-dviśah kurvato
dvāronmocana-lola-śaṅkha-valaya-kvāṇam muhuḥ śṛṅvataḥ |
keyam keyam iti pragalbha-jarati-vākyena dūnātmano
rādhā-prāṅgāṇa-koṇa-koli-viṭapi-krode gatā śarvarī ||18||

śrī-jīvaḥ : rāgeṇollaṅghayan dharmam iti | sādhāraṇasyopapater lakṣaṇam atra yal likhitam tat khalu kṛṣṇe tal-lakṣaṇasyavāstavatvābhāvāt tatrātideśa eva yujyata iti vivakṣayā svajana-prema-vaśāvatāra-līlāveśena nitya-līlām anusandhānasya tasya tāsām ca tādṛśinām līlā-śaktir māyayaiva rasa-višeṣa-paripoṣāya tāsu parakīyātvām pratyāyayya tatraupapatyām pratyāyitavatīti | dṛṣyate ca tādṛśa-līlāveśena tasya kvacid ananusandhānam—

ity uktvādri-darī-kuñja-gahvareśv ātma-vatsakān |
vicinvan bhagavān kṛṣṇaḥ sa-pāṇi-kavalō yayau || [10.13.14] ity ādiṣu ||17||

atha yat **padyāvalī**-saṅgr̄hītam saṅketī-kṛtety ādikām kasyacit kaveḥ padyam udāhṛtam | tat khalu tādṛg aupapatya-rīti-pratyāyanāyotpreksā-mātram |

tata ārabhya nandasya vrajaḥ sarva-samṛddhimān |
harer nivāsatma-guṇai ramākrīḍam abhūn nṛpa || [bhā.pu. 10.5.18]

iti sarva-samṛddhitām sarvesām eva vraja-janānām tādṛśa-daridra-gr̄hasthatā-vyañjanānupatteḥ | grantha-kṛdbhir apīdaṁ pūrva-granthe śrī-bilvamaṅgala-vacanam atra pramāṇitam asti—

cintāmaṇiś caraṇa-bhūṣaṇam aṅganānām
śrīṅgāra-puṣpa-taravas taravaḥ surāṇām |
vṛndāvane vraja-dhanām nanu kāma-dhenu-
vṛndāni ceti sukha-sindhur aho vibhūtiḥ || [bha.ra.si. 2.1.173] iti |

vakṣyate ca—

tatrāpi sarvathā śresthe rādhā-candrāvalīty ubhe |
yūthayos tu yayoh santi koti-saṅkhyā mṛgīdṛśah || [u.nī. 4.1] iti ||18||

viśvanāthah: parakīyā abalā evārthah prayojanam tadvatā rāgena dharmam utkarṣam buddhi-pūrvakam eva laṅghayan | tadiyasya parkīyābalā-sambandhinah premṇo vasatir vāsa-sthānam iti višeṣaṇābhyaṁ premṇah paramparā-viśayāśrayatvam vyaktam ||17||

saṅketikṛtyeti | paurṇamāśin prati vṛṇḍā-vacanam | tatra saṅketikṛti | dvāronmocanety ābhyaṁ dvayor apy autkaṇṭhyenonnidratvam pracchanna-kāmukatvam ca | tatrāpi prathama-višeṣanena śrī-rādhāyā harṣotkarṣah | dvitīyena śrī-kṛṣṇasya | punaś ca keyam keyam ity anena harṣa-praśama-śaṅkodayo dvayor eva | tataś ca mitho durlabhatā bahu vāryate iti tābhyaṁ ca vivādotkaṇṭhya-cāpalyānyativardhitāni | muhur iti katpaya-kṣaṇānantaram punar api kokilādi-ninada-dvāronmoca-jarati-vākyāni tathā tathā bhāva-vardhakānīti jñeyāni | śarvarī rātrir gatā tathaiva vyatītety ato mayāsyā divase śīghram eva kuñja-gṛhe saṅgamitau tau samprati krīḍata iti dyotitasya sambhoga-śringārasya paramotkarṣah pratiṣṭhitāḥ | aupapatya-ghaṭita-bahu-vāryatvādi-garbheṇa naktantana-vipralambhenātipoṣaṇāt ||18||

viśnudāsaḥ: athopapatir iti tadiyānām parakīyābalānām premṇo vasatir āśrayah ||17|| saṅketikṛteti śrī-rādhā-sakhī kāñcīn-nija-priya-sakhīn prati kṛṣṇa-rādhayor niśāgataṁ pāravaśyaja-caritam rahasy āha | kolir badarīti | **karkadnhur badarī kolih kolam kuvalaphenile** ity **amara-kośat** ||18||

—o)0(o—

|| 1.19-20 ||

atraiva paramotkarṣah śringārasya pratiṣṭhitah ||19||

tathā ca **muniḥ**—

bahu vāryate khalu yatra pracchanna-kāmukatvam ca |
yā ca mitho durlabhatā sā manmathasya paramā ratih ||20||

śrī-jīvah : atraiveti | śrī-kṛṣṇena saha vraja-sundariṇām īdr̄śa-līlā-višeṣa eva śringārasya paramotkarsa ity arthaḥ | katham ? tatrāha—tathā ca munir iti | munir bharataḥ | kim āha munis tatrāha—bahu vāryate iti | yato rateḥ sakāśān mithunam bahu nivāryate, yatra ratau mithunasya sambandhinī ratih paramā matā | ayaṁ tu grantha-kṛtām bhāvah—sa hi vāryamāṇatvādi-sad-bhāvena rasotkarṣam sthāpayati tac cātrāpi—**tā vāryamāṇāḥ patibhiḥ** ity ādinā spaṣṭam evāstīti tan-mate'py asty atra rasotkarṣa iti ||19-20||

viśvanāthah: atraiva aupapatya eva | na tu dāmpatya evety arthaḥ | pratiṣṭhitah pratiṣṭhām prāptah | atra prathamām sarva-mūla-bhūtam sarvopajīvyam muni-vacanam eva pramāṇayati—tathā ca munir iti | munir bharataḥ | bahu vāryate yato rater hetoh | bahu-vāraṇam lokato dharmataś cet yarthah | yatra ratau satyām pracchanna-kāmukatvam yā ca

ratir mitho durlabhatā-mayī saiva manmatha-sambandhinī ratih paramā utkṛṣṭā | aparā apakṛṣṭety arthaḥ ||19-20||

viśnudāsaḥ: atraiva upapatāv eva | tad eva pramāṇayati bharata-muni-vākyena bahu vāryata iti | yato rater hetoh | yatra ratau, yā ca mitho'nyonyam darśana-sparśana-sambhāṣaṇādīnāṁ durlabhatā | sā manmathasya kāmasya paramā śreṣṭhā | parā mā śobhā yasyāḥ sā parama-sobheti vā | ratī ramaṇam kṛidā vā ||19-20||

—o)0(o—

|| 1.21 ||

**laghutvam atra yat proktam tat tu prākṛta-nāyake |
na krṣṇe rasa-niryāsa-svādārtham avatārini ||21||**

śrī-jīvah: tatrāśaṅkya samādadādhāti laghutvam iti padyena | tatrāśaṅkānuvādo laghutvam atra yat proktam iti | nanu

śrīgām hi manmathodbhedaś tad-āgamana-hetukah |
uttama-prakṛti-prāyo rasah śrīngāra iṣyate ||

ity anarvācīna-niruktā uttama-prakṛti-prāyah ity ukte kajjalām śuci-paryāye rase'simnn adharma-mayam aupapatyam aṅgatvāya nocitah | **jārah pāpa-patiḥ samau** iti **trikāṇḍa-śeṣādi-** darśanena nāmāpi tasya nindā-garbham eva labhyate | nātyālaṅkāra-sāstrayos tu tasya nyak-kāras ca śrūyate | yad uktam tat-tan-mataṁ saṅgrhya **sāhitya-darpaṇe** [3.263-4]–

upanāyaka-saṁsthāyām muni-guru-patnī-gatāyām ca |
bahu-nāyaka-viśayāyām ratau tathānubhaya-niṣṭhāyām ||
pratināyaka-niṣṭhatve tadvid adhama-pātra-tiryag-ādi-gate |
śrīngāre'anucityam raudre gurv-ādi-gata-kope || iti |

yat tu kutrāpy aupapatya-varṇanām dṛṣyate, tat khalu **neṣṭā yad aṅgini rase kavibhiḥ paroḍhā** iti darśayıṣyamāṇa-vṛddha-mata-prāmāṇyenāṅgini rase tu na syāt, kintv aṅge rase sopahāsam eveti gamyate tat-pakṣam puṣṇatā svayam śrī-krṣṇena ca –

asvargyam ayaśasyam ca kṛcchram bhayāvaham |
jugupsitam ca sarvatra aupapatyam kula-striyāḥ || [bhā. pu. 10.29.26]

ity anena jugupsitatva-paryastā dosā uktāḥ | śrī-vraja-devībhir api – **niḥsvaram tyajanti gaṇikā jārā bhuktvā ratām striyam** [bhā. pu. 10.47.7-8] ity anena tathaivānumatam | śrī-parīkṣitenāpīttham ākṣiptam **āpta-kāmo yadu-patiḥ kṛtavān** vai **jugupsitam** iti | tad evam atra ca laghutvam kṣudratvarūp Jugupstimatvam iti yāvad vyākhyeyam | ato muninā bharatenāpi **ratnāvalī-nāṭikāvad yayāti-caritavac** ca dāmpatyam eva sapatnādi-kṛta-vāryamāṇatvādinā

dāmpatye ratih praśastā bhavatīty eva matam, naupapatya-ratih praśastā syād iti | katham tarhi tad-vakyenaivaupapatya-ratih praśasyate?

atra samādhānam | tat tu prākṛta-nāyaka ity ādinā prākṛta-nāyaka iti krṣṇād apara-nāyaka ity arthaḥ | krṣṇe tv alaghutve hetuh – rasa-niryāseti | rasa-niryāso rasa-sāraḥ | madhura-rasa-višeṣa ity arthaḥ | etad uktam bhavati | atrāvatāra-samaya evaupapatya-rītiḥ prayāyitā | tad etad darśake prācām mate'pi **āśaṁsayā rasa-vidher avatāritānām** iti tasyai tāsām api tad-ar�am eva tāsām avatāra iti nirdeksyate | tasya tāsām ca tad-arthatā śrī-brahmaṇā coktā **tat-priyārtham sambhavantu sura-striyah** iti | atra bhāvāvatāraṇām devādīnām icchayā tad idam tu auapapatyam tu tasya svecchayeti hi gamyate | madhura-nāmno rasasya niryāsa-svādo'pi darśitaḥ śrī-śukena – **bhagavān api rantum manaś cakre** [bhā.pu. 10.29.1] iti, **ātmārāmo'py arīramat** [bhā.pu. 10.29.42] iti, **siṣeva ātmān avaruddha-saurataḥ; sarvāḥ śarat-kāvya-kathā-rasāśrayāḥ** [bhā.pu. 10.33.26] iti ca | atra rantum manaś cakre iti svārtha-kriyā-phalam ātmanepadena vyaktam eva | arīramad ity atra svārtha-kriyā-phalam eva parasmaipadam | **añāv akarmakāc cittavat kartrtvāt** iti pāñini-smaraṇāt | saurata-śabdena ca surata-sambandhi-bhāva-hāvādaya eva ucyante | **evam saurata-saṁlāpair** iti śrī-rukminī-viṣayaka-śrī-krṣṇa-parihāsa-prastāve tādṛg-arthatvāt | dhātu-višeṣa-rūpasya tad-arthasya kutrāpy aśrutatvāc ca | tad evam ātmān avaruddheti manasi nigūhita-tad-bhāva ity evārthaḥ |

tad evam api sura-strīnām tv atra gauṇatvam eva | yataḥ śrī-devyā sura-strīnām kāsāmcid apy anyāsām vā avatārā iti vaktum na śakyam |

**nāyam śriyo 'ṅga u nitānta-rateḥ prasādaḥ
svar-yoṣitām nalina-gandha-rucām kuto 'nyāḥ** | [bhā.pu. 10.47.61]

iti sarvātiriktatayā śrīmad-uddhavena tāsām kathanāt | tatas tāḥ sarvato vilakṣaṇāḥ śrī-krṣṇasyaiva priyāḥ sura-striyas tu tāsām priyānām upayogāyaveti labhyate | ata eva tat-priyārtham ity evoktarām, na tu tat-sukhārtham iti | yadyapi **śriyāḥ kāntāḥ kāntāḥ parama-puruṣāḥ** [Brahma] iti **lakṣmī-sahasra-śata-sambhrama-sevyamānam** [Brahma] ity atra ca **samhitāyām** khalu lakṣmītvena tā nirdiśati, tathāpi pāṇḍaveṣu kuru-śabdasyaiva tāsu lakṣmī-śabdasya prācurya-prayogābhāvāt pāṇḍava-śabdasyeva gopī-śabdasyaiva prācuryenā prayogāt paṇḍavaiḥ kuravo jitā itivat, **nāyam śriyo 'ṅga** iti pravartate |

tad evam śrīmad-uddhava-vākye vraja-samhitā-vākye ca tāsām tena nitya-sambandhāpatteḥ parakīyātvarām na saṅgacchate | tad-asaṅgataś cāvatāre tathā pratītir māyiky eva | tathā ca svayam eva **lalita-mādhavākhye** nāṭake darśitam eva paurnamāsī-gārgyoh saṁvāde –

**gārgī :nuṇām goaḍḍhaṇādi-goehiṁ candālī-pahudīṇām ubbāho bi māē ḡibbāhido |
paurnamāsī : atha kim | patiṁ-manyānām ballavānām mamaṭā-māṭrāvaśeṣā tāsu
dāratā | yad ebhiḥ prekṣaṇam api tāsām atidurghaṭam |** ity ādi |

tad evam śrī-krṣṇena tāsām nitya-dāmpatye sati parakīyātve ca māyike sati naśyat evāntato māyika-mantra-tattva-nāśe'nāditve ca sati nityam eva syāt tad-rūpatve sati pūrva-rītyā rasābhāṣaḥ syād ity ato'vatāra-samayasyāpara-bhāge vyaktībhavaty eva dāmpat�am |

yathā tatra mahā-vipralambhānte śrī-rādhām prati śrī-kṛṣṇa-vākyam –

tavātra parimrgyatā kim api lakṣma sāksād iyam
mayā tvam upasāditā nikhila-loka-lakṣmīr asi |
yathā jagati cañcatā cañaka-muṣṭi-sampattaye
janena patitā puraḥ kanaka-vṛṣṭir āśādyate || [la.mā. 8.10] ity ādi |

tasmād upapatīyamānatvenaivāsāv upapatir ity upadistah | vāryamānatvādy-amśena laukika-rasa-śāstra-kṛdbhir api stutah | kintūttaratra vyakta-dāmpatye vipralambhāngasyaupapatiye bhramasya samṛddhimad-ākhyā-sambhoga-rasa-poṣakatvāt tasmīms tu na laghutvam yuktam kintu mahattvam evety aha na kṛṣṇa iti | tatra hetum aha, rasa-niryasa iti | etat-paripāṭī-sad-bhāvābhāvāt prākṛta-nāyaka eva, na tu śrī-kṛṣṇe, vāstavenaupapatiyena laghutva-śabda-vācyam nikṛṣṭatvam ghaṭate | apathyā-buddhyā lobhyām pathyam bhuktavati bhukta-pathyatvavat tad etat tattvam avidvāṁsa evānyathā manyamānās tam api tathodāharantiti bhāvah | kiṁ ca na cāsām nivāraṇādy-upādhikam eva rater vaiśiṣṭyam matam | api ca svābhāvikam eva |

yoga eva bhaved eṣa vicitraḥ ko’pi mādanah |
yad-vilāsā virājante nitya-līlāḥ sahasradhā || [u.nī. 15.225]

iti vakṣyamāṇa-rītyā nivāraṇādy-abhāve’pi mahā-bhāva-parākāṣṭhāpannasya mādanākhyasyāpy āsu aṅgikaraṇāt | svābhāvika-vaiśiṣṭyenāsyā rateḥ samartheti nāma darśayiṣyate | na punaḥ sairindhryā iva sādhāraṇīti śrī-mahiṣīnām iva vā samañjaseti | lakṣaṇām cāsyās tadvad eva kariṣyate –

sva-svarūpāt tadiyād vā jātā yat-kimcid-anvayāt |
samarthā sarva-vismāri-gandhā sāndratamā matā || [u.nī. 14.53] iti |

ratir bhāvāntimām sīmām samarthaiva prapadyante || [u.nī. 14.232] iti ca |

eva-kāreṇa sādhāraṇī samañjasā ca nivāraṇādināpi tādṛśatvam prāpnotīti vyajyate | svābhāvika-vaiśiṣṭyenaiva hi vāñchanti yad bhava-bhiyo munayo vayaṁ ca iti mumukṣa-mukta-bhaktānām vraja-striyo yad vāñchanti iti śrī-mahiṣīnām api tatra vāñchā sambhavati nivāraṇādeḥ paramānabhīṣṭatvāt kim utauapaptayam |

tathā nivāraṇādi-sāmye’pi tāsām sva-sva-gaṇa-rater jāti-bhedenāiva vaiśiṣṭyasyātraiva nirūpayiṣyamāṇatvāt | tathā jīgaṇūnām matta-hastināḥ pada-durgārgala iva nivāraṇādikām tāsām rateḥ prabalatām vyañjayaty eva, na tu janayati | ata evoktam, yā dustyajam svajanam ārya-patham ca hitvā [bhā.pu. 10.47.61] iti, rāgeṇaivārpitātmāno loka-yugmānapekṣīṇaḥ [u.nī. 3.17] iti svakiyā-lakṣaṇām tac cānena samvadate |

yat ca, na vinā vipralambhenā [u.nī. 15.3] ity ādinā, nāhaṁ tu sakhyo bhajato’pi jantūn [bhā.pu. 32.20] ity ādinā ca viraheṇa rateḥ prakarṣaḥ śrūyate, tac ca prāṇi-bhedānām jāṭharāgnēr iva jāti-bhedāt para-prakarṣa upalabhyate | na hi laṅghanādinā hastinām iva śāśakānām tad agnir vikāśām prāpnoti | tataś ca yathaiva kāntārādi-laṅghane kriyamāṇa eva

yā bubhūksā syāt, sā tathā na praśāmyate, tathā nivāraṇādi-nityatā-maya-viraha-mātra-jīvanā ratiś ca | kiṁ ca, tadvat kādācitka-viraheṇa kadācit praśasyata iti ca gamyate | tasmād **bahu vāryate** ity ādi yal laukika-rasa-vidām matam utthāpitam tat khalu tan-mata-rāgiṇām apy āpāta-bodhanāyeti | tatra **rasa-niryāsa-svādārtham** **avatariṇi** ity anena yad avatārād anyadā na tādr̄śāyāḥ svikārah kintu dāmpatyasyaiveti labhyate |

tatra pramāṇāṁ ca svayam aṅgikariṣyate | **ānanda-cin-maya-rasa-pratibhāvitābhīr** ity ādau **nija-rūpatayā kalābhīḥ** [Brahmas 5.48] iti nija-rūpatayā svīyatayety arthaḥ | kalātvenaiva nija-rūpatve siddhe tat tathaiva sārthakatā syāt iti | tathā ca śrīmad-daśārṇasya nāma-vyākhyāne **gautamīya-tantram** –

aneka-janma-siddhānāṁ gopīnāṁ patir eva vā |
nanda-nandana ity uktas trailokyānanda-vardhanaḥ || iti |

aneka-janma-siddhānāṁ iti, **bahūni me vyatītāni janmāni tava cārjuna** [gītā 4.5] itivat | anādi-siddhi-vede hi tādṛg upāsanāpi dṛṣyate | patir eva veti na tv avatāra-līlāvad bhrameṇāpi upapatir ity arthaḥ | tad etat pūrvam – **gopīti prakṛtim** **vidyāj janas tattva-samūhakah** ity ādinā | **athavā gopī prakṛtir janas tad-āmśa-maṇḍalam** ity ādinā ca traiguṇyavat tad udbhava-tattva-vargāśrayasya tathā cic-chakti-tada-āmśa-maṇḍala-svāmitvasya ca pratipādakam yan-nirukti-dvayam kṛtam tat tu vety anena gauṇī-kṛtam | uttara-pakṣasyaiva siddhāntatvāt | yathā **vedānta-sūtreṣu ahi-kuṇḍalavat** [ve.sū. 3.2.27] **prakāśāśrayavad vā tejastvāt** [ve.sū. 3.2.28] **pūrvavad vā** [ve.sū. 3.2.29] ity ādiṣu tadvat | **nanda-nandana** iti na tv anyaḥ sa ko’piḥ arthaḥ | kalpe kalpe tasyaiva śrīman-nandanandanatayā vyañjakatvāt | trailokyānanda-vardhana iti śīlārthe lyuṭ-pratyayenādyāpi darśana-śravaṇābhyaṁ antaraṅga-bahiraṅga-bhaktānām **nivṛttat-**
tarṣair upagīyamānād [bhā.pu. 10.1.4] ity ādi-rītyā sarvesām evānandaṁ vardhayann eva virājamāna ity arthaḥ | **jayati jananivāsaḥ** [bhā.pu. 10.90.48] ity ādeḥ |

tathā **śrī-gopāla-tāpanīyām** api tat-patitvam eva durvāsasā niścītam — **sa vo hi svāmī bhavati** [go.tā.u. 2.27] iti | svāmi-śabdaś cāyāṁ strī-prasāṅge patyāv eva rūḍhaḥ | **svāmino devṛ-devarau** ity **amara-kośāt** | tad etat patitvam śrī-śuko’pi parokṣa-vāda-visayī-
kṛtyānandāvēsenodghātitavān | **pāda-nyāsair** ity ādau **kṛṣṇa-vadhva** iti | **taḍita iva tā megha-**
cakre virejur iti dṛṣṭāntaḥ | svābhāvika-patitva-sambandham eva dārṣṭāntikeśv api darśītam | tathā—

dharma-vyatikramo dṛṣṭa īśvarānāṁ ca sāhasam |
tejīyasāṁ na dosāya vahneḥ sarva-bhujo yathā || [bhā.pu. 10.33.30]

ity upagama-vādenāṅgikṛte’pi tāsāṁ tat-para-dāratve paritoṣam aprāpya punas tad api khaṇḍayan bādarāyaṇīḥ siddhāntam āha –

gopīnāṁ tat-patīnāṁ ca sarvesām eva dehinām |
yo ‘ntaś carati so ‘dhyakṣaḥ krīḍaneneha deha-bhāk || [bhā.pu. 10.33.35] iti |

tatra khalu bahiraṅgān prati antaryāmitvena tat-khaṇḍana-mayam arthāntaram prasiddham eva | antaraṅgān prati tu svabhāva-siddha-dāmpatya-sādhakam arthāntaram tantrēṇāha

gopīnām sarvāsām eva gopa-jāti-strīnām tat-patīnām sarveśām eva gopa-jātiṣu puruṣāṇām
kiṁ bahunā sarveśām eva vraja-sthānām dehinām ye yathā-yathāṁ sva-krīḍana-rūpā dehās
tad-bhāk | antar iti prāpañcikānām antardhāna-gataḥ san carati sadā krīḍati sa evādhyakṣaḥ
kadācit teṣām pratyakṣaḥ san krīḍati | tasmād anādita eva tābhiḥ samucitāyā rāsādi-krīḍāyā
avicchedāt para-dāratvāṁ na ghaṭata iti bhāvah |

svecchayā likhitāṁ kiṁcit kiṁcid atra parecchayā |
yat pūrvāpara-sambaddhaṁ tat-pūrvam aparaṁ param ||21||

viśvanāthaḥ: trāṇyeśām api rasa-viduṣām tato'rvācīnānām vaimatyāṁ vastu-tattva-dṛṣṭyā
nāstīty āha laghutvam iti | atropapatau yal laghutvam uktāṁ pūrvācāryais tat-prākṛta-nāyaka
eva tatraivaupapatyasya vaidharmyāt | tasya ca dūra-dṛṣṭa-janakatvāt | tasya ca naraka-pāta-
nidānatvāt | paryavasāne duḥkha-mātropapādanatvena tasya laghutvam | tathā tat-tac-
ceṣṭitasya kāvya-nātya-gatatvena upādeyatayā svādane **yad adharma-kṛtaḥ sthānam**
sūcakasyāpi tad bhavet iti nyāyāc carvaṇa-daśāyām sabhyānām api tādrūpyāpatteś ca
vidharma-sparśāt | na tu kṛṣṇe dharmādharmā-niyantṛ-cūḍāmaṇīndre kim-arthaṁ noktam |
rasa-niryāsa-svādārthāṁ teṣām sabhyatayā tad-viṣayaka eva sva-kartṛko yo rasa-
niryāsasyāsvādas tad-arthaṁ | yadi kṛṣṇe'pi tair laghutvam uktāṁ syāt tarhi teṣām rasa-
niryāsāsvādo nirviṣaya eva syād iti bhāvah | kṛṣṇe kīdrše ? avatāriṇi avatāra-mātrasyaiva
dharmādharmā-niyamyatvāṁ nāstīti śruti-smṛti-prasiddham, kim uta sarvāvatāra-mūla-
bhūtasya tasya iti bhāvah |

ayam arthaḥ — bahu vāryate khalu [u.nī. 1.20] ity ādi **bharata-muni**-saṁmatyā, **vāmatā**
durlabhatvāṁ ca [u.nī. 3.20] iti **rudra**-saṁmatyā [śr.ti. 2.30], **yatra niṣedha-viśeṣaḥ** [u.nī.
3.21] iti **saṁhitā**-saṁmatyā,

ananya-śaraṇā svīyā dhanāhāryā parāṅganā |
asyās tu kevalāṁ prema tenaisā rāgiṇām matā || [śr.ti. 1.61]

iti **śṛṅgāra-tilaka**-saṁmatyā ca paroḍhopapatyor eva sakala-sahṛdaya-sākṣiko rasa-
niryāsāsvādo dṛṣyate tataś ca taylor eva nāyakottamatvam eva prasajyamāne'pi yal laghutvam
uktāṁ tatra kāraṇam adharmasya sparśa eva | sa tu śrī-kṛṣṇe dharmādharmādi-samasta-
vastu-sṛṣṭi-sthiti-saṁhāra-kāraka-bhrū-vijṛmbha-mātrasyādipuruṣasyāpy amśini svayam
bhagavati śrī-līlā-puruṣottame nara-vapuṣi tathaiva tadiya-mahā-śakti-samudāya-parama-
mukhyatamāyām hlādinī-śaktau śrī-gopikā-rūpāyām ca naiva sambhaved | tadā tadiya-tat-tac-
caritāsvādakānām api **vikṛīḍitāṁ vraja-vadhūbhīr** [bhā.pu. 10.33.42] iti, **tad vāg-visargo**
janatāgha-viplavo [bhā.pu. 12.12.52], **tad eva satyām tad uhaiva maṅgalam** [bhā.pu.
12.12.49] ity ādibhiḥ sarvottamatva-mahā-phala-śravaṇāc ca | pratyuta tatraiva
nāyakottamatvāṁ prasañjitam iti | ata eva grantha-kṛtaiva **nāṭaka-candrikāyām** (10) –

yat-paroḍhopapatyos tu gaunatvāṁ kathitām budhaiḥ |
tat tu kṛṣṇām ca gopiś ca vineti pratipāditam ||

alaṅkāra-kaustubha-kṛdbhir api – aprākṛte paroḍha-ramaṇī-ratir eva sarvottamatayā bhūyasī śrūyate | na tasyām anaucitya-pravartitavam alaukikam tu siddher bhūṣaṇam eva na tu dūṣaṇam iti nyāyāt tarkāgocaratvāc ca iti |

yad vā, kṛṣṇe katham-bhūte ? rasa-niryāsa-svādārtham prapañca-loka-gata-sva-bhakta-janān rasa-niryāsam āsvādayitum avatāriṇi | svādeś caurādikād dhetum aṇṇy-antād ghyañ | tasya tu sva-kartṛko rasa-niryāsāsvādaḥ prakaṭa-lilāyām aprakaṭa-lilāyām ca sadaiva vartata eva | tā eva janmādi-lilāḥ prapañca-janeṣu kṛpayā darśitāś cet prakaṭās tā eva caksurbhis tirodhitāḥ pihitāś ced aprakaṭā ucyate na tu prakaṭāprakaṭa-lilayoḥ svarūpataḥ kiñcana vailakṣaṇyam astīti | yad uktam bhāgavatāmr̥te –

anādim eva janmādi-lilām eva tathādbhutam |
hetunā kenacit kṛṣṇah prāduṣkuryāt kadācana || [la.bhā. 1.5.387] iti |

tatra śrī-jīva-gosvāmi-caraṇānāṁ tu yan matam |
svecchābhimatam etan me mānanīyam na cetarat ||

na cāprakaṭa-lilāyām sadā dāmpatyam eva | tathā tasya eva lilāyā nityatvam ca paroḍhopapatitvam ca prakaṭa-lilāyām eva kiyanti dināni māyikam eva na tu vāstavam iti vaktum śakyam | sarva-lilā-mukuṭa-maṇi-bhūtayā rāsa-lilāyā apy ādi-madhyāvasaneṣu paroḍhopapati-bhāva-mayyā māyikatve 'nupādeyatva-prasakteḥ | tathā hi, tā vāryamāṇāḥ patibhiḥ pitrbhir bhāṭṛ-bandhubhiḥ [bhā.pu. 10.29.8] ity ādīni, bhrātarah patayaś ca vah [bhā.pu. 10.29.20] ity ādīni, yat paty-apatya-suhṛdām anuvṛttir aṅga [bhā.pu. 10.29.32] ity prathamādhyāye, tad-guṇān eva gāyantyo nātmāgārāṇi sasmaruḥ [bhā.pu. 10.30.44] iti dvitīye, evarī mad-arthojjhita-loka-veda-svānām hi [bhā.pu. 10.32.21] ity ādi caturthe, kṛtvā tāvantam ātmānām yāvatīr gopayoṣitah [bhā.pu. 10.33.20], manyamāṇāḥ svapārśvasthān svān svān dārān vrajaukasah [bhā.pu. 10.33.37] iti pañcame ca śrī-śukasya śrī-bhagavatas tāsām ca vākyāni tasyā rāsa-lilāyās tad-bhāva-mayatvam eva pratipādayanti na tu dāmpatya-mayatvam |

kim ca, tasyā māyikatvena nāyam śriyo'ṅga u nitānta rateḥ prasādah ity ādīnā pratipādito vraja-sundarīnām lakṣmyādīto'py utkarṣo'py avāstava eva syāt | tathā līlā-premāḥ priyādhikyam ity ādy asādhāraṇyām śrī-kṛṣṇa-guṇasyāpi niṣpramāṇakam evāpadhyate | na ca kenāpi kvāpi dāmpatya-mayī rāsa-lilā varṇitāsti | na ca bhrama-klptān aupapatya-mayānāmśān parityajya evām rāsa-pañcādhyāyyām rāsa-lilā upādeyeti vācyam | na pāraye 'ham niravadya-saṁyujām sva-sādhu-kṛtyām vibudhāyuṣāpi vah [bhā.pu. 10.32.22] ity ādi padhyānām parama-premotkarṣa-pramāpakāṇām avāstava-prasakteḥ | na ca yā mābhajan durjara-geha-śrīkhalalāḥ saṁvṛścyā [bhā.pu. 10.32.22] ity etasya bhūtasyāmśasya vāstavatvam vinā tat-sādhitasya na pāraye 'ham niravadya-saṁyujām sva-sādhu-kṛtyām vibudhāyuṣāpi vah [bhā.pu. 10.32.22] ity anena vyāñjita-tat-prema-hṛta-bhagavad-vaśikārasya vāstavatvam siddhyet |

astu nāma vā parama-māyāvino bhagavatas tat-tad-vacanām tad-anurañjana-mātra-tātparyakatvāt avāstavam eva | kintu parama-sādhu-varga-mukuṭa-maṇinā mahā-vijñena śrīmad-uddhavena – āsām aho caraṇa-reṇu-jusām ahaṁ syām vṛndāvane kim api gulma-latauṣadhīnām ity ardhena vyajyamāne paṭu-mahiṣyādibhyo'py āsām prema-mahotkarṣatayā

dustyam ārya-patham ca hitvā ity esa eva hetur upanyastah | svajanam ārya-patha-tyāgasya pratītikatvena tasya hetutvasyāpy avāstavatvāt sādhito mahotkarṣaś cāvāstavaḥ | tad-vaktā uddhavaś ca bhrānta āpadyate sma |

kim cānādi-kāla-vṛttopāsanākayor āgama-veda-pañcaratrādy-uktaylor daśāṣṭādaśāṅgaylor mahā-mantrayor arthaś ca paroḍhopapatibhāva-maya evāvagamyate | na hi bārhmaṇī-jana-vallabhāya diyatām ity ukte brāhmaṇīnām svīyātvām pratīyate | yadi ca pratīyate tarhy añcer eva, na tu vyākaraṇālaṅkārādi-bahu-dṛśvabhir vijñaiḥ | tathā hi śabda-śakter adbhuta eva svabhāvo heyam asya brāhmaṇīti nirvišeṣaṇatayokter brāhmaṇyāḥ svīyātvām pratīyate | asyaite brāhmaṇī-janā vallabhās tathā brāhmaṇī-janānām ayam vallabha ity ukte parakīyātvam atrābhijña-hṛdayam eva pramāṇam jñeyam | asya brāhmaṇīty ādy api apabhramśa-bhāṣāyām eva prayujyate na tu kvāpi vākyādiṣu kenāpy abhiyuktena | tathā hi brāhmaṇīti strī-pratyayah pum-yoge jātau vā ādye asyeti idam-śabdasya padaikadeśenānvayābhāvāt brāhmaṇāntaratvam eva strī-partayaya-prakṛty-arthasya pratīyate | dvitīye brāhmaṇī brāhmaṇa-jātir asyeti ṣaṣṭhi kena sambandhena | atra prakaraṇādikam eva dāmpatya-pratyāyakam iti cet deva-mandirādau pūjā-śrāddhādi-prastāve vā tvam ātmanā brāhmaṇīm ākāraya ity ukte brāhmaṇyā ācāryāṇītvasya pratītiḥ | bāhya-paricaryādau dāsītvasya vātsalya-prakaraṇe bhagini-āditvasya sva-purastha-śayana-gṛhādau svīya-bhāryātvasyaiva nibhr̄ta-kānanādau svakīyātvasyāpi sambhavet |

na ca mantrayor etādṛśārthatve kiñcid dūṣanāvahatvam āyātam | alaukkikatvasya bhūṣaṇam etat, na tu dūṣanām ity ukteḥ | tathā tan-mantra-dhyāna-bhūte **gautamīye śrī-gopāla-stava-rāje** **vicitra-svara-bhūṣābhīr gopa-nārībhīr āvṛtam** ity ukter nārī-śabdasya pariṇītāyām eva rūḍheḥ | **krama-dīpikāyām** ca tan-mantram adhyāhnikā-dhyāne—**go-gopa-gopa-vanitā-nikaraiḥ** parītam sāndrāmbuda-cchavi-sujāta-manoharāṅgam || [kra.dī. 5.24] **dhyāyet** ity ādy ukteś ca | kim ca tatraiva prātar madhyāhna-sāyāhnādiṣu tan-mantra-dhyāneṣu— **mahā-nīla-nīlābham abhyantarālam** [kra.dī. 5.16] ity ādiṣu, **samuddhūsarorah-sthalam dhenu-dhūlyāḥ** [kra.dī. 5.18] iti,

**mahībhāra-bhūtām arārāti-yūthān
anāḥ-pūtanādīn nihantum pravṛttam** [kra.dī. 5.20] ity ādi |

tathā—

vande tam devakī-putram sadyo-jātam dyu-saprabham |
pītāmbarām kara-lasac-chaṅkha-cakra-gadāmbujam ||
evam dhyātvā jafen mantraṁ [kra.dī. 6.2-3] iti,
lambitaṁ bāla-śayane rudantaṁ vallavi-janaiḥ |
preṅkhamāṇam [kra.dī. 6.11] iti,
sāsu-cūṣaṇa-nirbhinna-sarvāṅgīm rudatīm ca tām [kra.dī. 6.14] iti,
dārayantaṁ bakaṁ dorbhyām [kra.dī. 6.26] iti,
kāliyasya phaṇā-madhye divyam nṛtyam karoti tam [kra.dī. ?] iti
uddaṇḍa-vāma-dor-daṇḍa-dhṛta-govardhanācalam [kra.dī. 6.40]

**athavā garudārūḍham bala-pradyumna-samyutam |
nija-jvara-viniṣpiṣṭa-jvarābhiṣṭutam acyutam** || [kra.dī. 6.46] iti |

dveśayantāṁ rukmi-balau dyūtāsaktau smaran harim [kra.dī. 6.60] iti |

ity ādīnāṁ sarvesām eva janmopakramāṇāṁ prakaṭa-lilānāṁ uktatvāt tan-mantropāsakānāṁ anādi-kāla-paramparāgatavāt teṣāṁ dhyāna-pāka-daśāyāṁ tathā tathā sāksātkārād āyat�āṁ tathā prāpteś ca prakaṭa-lilāyā eva nityatvam nirṇītam |

janma karma ca me divyam evam yo vetti tattvataḥ [gītā 4.9] ity agre bahūni me vyatītāni janmāni [gītā 4.5] ityatra bhāṣya-kṛdbhir śrī-rāmānujācārya-caraṇair api janma-karma-parikarāder api śruti-smṛti-pramāṇatvam nityatvena darśitam | śrī-madhusūdana-sarasvatī-pādair api janma karma ca me divyam ity agre divyam aprākṛtam iti vyākhyātam | pippalāda-śākhāyāṁ puruṣa-bodhinī-śrutiś ca—eko devo nitya-lilānurakto bhakta-vyāpī bhakta-hṛdy antarātmā iti | śrīmad-viṭṭhala-nātha-gosvāmi-caraṇair evam eva guṇa-karma-nāma-rūpādīnāṁ vidvan-manḍana-nāma-sva-granthe pratipāditam |

tad yathā bṛhad-vāmana-purāṇe gīyate uttarasthāne'khile ca | bhṛgv-ādīn prati brahmaṇo vākyāni ṣaṣṭīm varṣa-sahsrāṇi ity upakramya punar-brahma-vacanam—

prākṛte pralaye prāpte vyakte'vyaktāṁ gate purā |
śiṣṭe brahmaṇi cin-mātre kālam āyātige'ksare ||
brahmānanda-mayo loko vyāpī vaikunṭha-saṁjñitah |
nirguṇo'nādy-anantaś ca vartate kevale'ksare ||
akṣaram paramāṁ brahma vedānāṁ sthānam uttamam |
tal-loka-vāsi hi janaḥ stuto vedaiḥ parāt paraḥ |
cirām stutyā tatas tuṣṭah parokṣah prāha tān girā ||
tuṣṭo'smi brūta bho prājñā varam yan manasīpsitam ||
śrutaya ūcuh—
brahmeti paṭhyate'smābhīr yad-rūpaṁ nirguṇām param |
vāñ-mano-gocarātītāṁ tato na jñāyate tu yat ||
ānanda-mātram iti yad vadantiḥ purāvidah |
tad-rūpaṁ darśayāsmākām yadi deyo varo hi naḥ ||
śrutvaitad darśayāmāsa kham lokām prakrteḥ param |
kevalānubhavānanda-mātram akṣaram adhyagam ||
yatra vṛṇḍāvanaṁ nāma vanām kāma-dughair drumaiḥ |
manorāmām nikuñjāḍhyām sarvartu-rasa-saṁyutam ||
yatra govardhano nāma sunirjhara-darī-yutah |
ratna-dhātu-mayah śrīmān supakṣi-gaṇa-saṅkulah ||
yatra nirmala-pāṇīyā kālindī saritā varā |
ratna-baddhobhaya-taṭā haṁsa-padmādi-saṅkulā ||
nānā-rāsa-rasonmattām yatra gopī-kadambakam |
tat-kadambaka-madhyasthah kiṣorākṛtir acyutaḥ ||
darśayitveti ca prāha brūta kiṁ karavāṇi vah |
drsto madīyo loko'yaṁ yato nāsti param varam ||
śrutaya ūcuh—
kandarpa-koti-lāvanyaे tvayi dṛṣṭe manāṁsi naḥ |

kāminī-bhāvam āsādyā smara-kṣubdhāny asaṁśayam ||
 yathā tval-loka-vāsinyah kāma-tattvena gopikāḥ |
 bhajanti ramaṇam matvā cikīrṣājani nas tathā ||
 śrī-bhagavān uvāca —
 durlabho durghaṭaś caiva yuṣmākam sumanorathaḥ |
 mayānumoditaḥ samyak satyo bhavitum arhati ||
 āgāmini viriñcau tu jāte sṛṣṭy-artham udyate |
 kalpaṁ sārasvatam prāpya vraje gopyo bhavisyatha ||
 pṛthivyām bhārate kṣetre māthure mama maṇḍale |
 vṛṇdāvane bhaviṣyāmi preyān vo rāsa-maṇḍale ||
 jāra-dharmeṇa susneham sudṛḍham sarvato 'dhikam |
 mayi samprāpya sarve 'pi kṛta-kṛtyā bhaviṣyatha ||
 brahmovāca—
 śrutvaitac cintayanty astā rūpam bhagavataś ciram |
 ukta-kālam samāśadya gopyo bhūtvā hariṁ gatāḥ || iti |

vyākhyātāṁ ca tair eva—atra hi śrutibhiḥ sarva-vedānta-pratyayām guṇātītāṁ vāñ-manogocarātītāṁ ānandaika-rūpāṁ yat tava rūpāṁ tat pradarśayeti prārthito bhagavān gokulām tat-sthitām svarūpām līlām tatra kriyamāṇām ca pradarśitavān ity ucyate | etat tadaiva ghaṭate yadi sarva-vedānta-pratyayatvādi-viśiṣṭām etad bhavet | evam sati tan-nityatā niṣpratyūhyā bhavati | api ca daśama-skandha eva nāma-karaṇa-prastāve sarvajñena śrī-gargācāryeṇa nirūpitam—

bahūni santi nāmāni rūpāṇi ca sutasya te |
 guṇa-karmānurūpāṇi tāny aham veda no janāḥ || iti |

atra hi nāmnām rūpāṇām ca bahūnām eva santīti prayogeṇa vartamānatvām bādhyate | tatrāpi guṇānām audāryādīnām karmaṇām kāliya-damanādīnām anurūpāṇām teṣām tathātvām bodhyate | anurūpatvām tu tat-samaya-yogyākāra-kriyādimattvām | tathā ca govardhanoddharaṇa-karmaṇy utthitatvām udbāhutvām uddhāraṇa-kriyāvattvām sakalagokula-janāpyāyakatvādikatvām ca | tathā caitādīśānām nāmnām vartamānatvām tadaiva syād yadi tat-prayojaka-svarūpa-kriyādīnām vartamānatvām syāt | anyathā kvacit tat-kriyā-nivṛttau tat-prayuktām tan-nāmāpi tadā na syāt ity ādi |

anantaram ca—bhagavan-nāmāni tu akhaṇḍa-śabda-brahma-rūpāṇi | yathā bhagavat-svarūpe śarīre laukikatva-bhānam grāhaka-dosāt tathā nāmasv api | laukika-śabdatvena bhānam tad-dosād evety ādi tena sarvesām svarūpāvan nāmnām api nityatā mantavyā |

nanu guṇa-karmaṇīti vacanāt guṇa-karma-karaṇānantara-bhāvinām nāmnām katha brahmaṇtvām tasya tu traikālikābādha-viśayatvād iti cet, na | svarūpa-karmaṇām api prādurbhāvena tad-anurūpa-nāmnām api prādurbhāva eva param na tūtpattiḥ | anyathā govindābhiṣekāt pūrvam eva pūtanāsupayaḥpānānantaram bija-nyāsam kurvatyo vraja-varavadhvaḥ kṛīḍantām pātu govindaḥ iti guṇa-gāne ca govinda-veṇum anumatta-mayūra-nṛtyam iti kathaṁ vadeyuh | tena yat-karma-viśiṣṭasya yasya rūpasya yan nāma tat-karma-viśiṣṭām tad-rūpām nityam eva | loke param teṣām bhaktānām tat-tad-rasānubhāvārthaṁ krameṇāvirbhāvah | kasyāpy aṁśasya kadācid ācchādanām ity eva mantavyam | tena

bhagavān govardhanam uddharann eva sadaiva vartate iti | govardhanoddharaṇādhāra iti kriyā-nāmābhyaṁ sahito govardhanoddharaṇa-rūpaḥ sadaiva vartate | ata eva adyāpi bhaktānām tathānubhavaḥ | kvacit tathā pratikṛtau bhajanām tathā smaraṇām ca | anyathā-bhūtasya tathā-bhāvenāparādhaḥ syāt | na tu pramoda-hetur bhajanam | yo’nyathā santam ātmānam iti vākyāt | drṣyate ca tathā bhajane prasādaḥ | evam sati rūpa-nāmāvaśyakatvena tat-karmānurūpa-nāmāpi nityam eva | iti nopacāra-gandha-śāṅkā-leśo’pi |

śrīmaj-jīva-gosvāmi-caraṇair api śrī-bhagavat-sandarbhe na vidyate yasya ca janma karma vā [bhā. pu. 8.3.8] ity atra tathaiva vyākhyātam | tad yathā—svamāyayā svarūpa-śaktyā | nanu prāpnoti kadācitatkvam apy avagamyate, tatrāha – anukālām nityam eva prāpnoti, kadācid api na tyajatīty arthaḥ | svarūpa-śakti-prakāśitvaya ca mitho hetumattā jñeyā |

nanu katham janma-karmanor nityatvam ? te hi kriye | kriyātvām ca prati-nijāmśam apy ārambha-parisamāptibhyām eva sidhyatīti te vinā sva-svarūpa-hāny-āpattiḥ | naiṣa doṣaḥ | śrī-bhagavati sadivākārānāntyāt prakāśānāntyāt janma-karma-lakṣaṇa-lilānāntyād ananta-prapañcānanta-vaikuṇṭha-gata-tat-tal-lilā-sthāna-tat-tal-lilā-parikarāṇām vyakti-prakāśayor ānāntyāc ca | yata evam satyor api tat-tad-ākāra-prakāśa-gatayos tad-ārambha-samāptyor ekatrikatra te janma-karmanor amīśā yāvat samāpyante na samāpyante vā tāvad evānyatrāpy ārabdhā bhavatīty evam śrī-bhagavati vicchedābhāvān nitye eva tatra te janma-karmaṇī vartete | tatra te kvacit kiñcid vilakṣaṇatvenārabhyete te kvacid aikarūpyeṇa ceti jñeyam | viśeṣaṇa-bhedād viśeṣaṇaikyāc ca | eka evākāraḥ prakāśa-bhedenā pṛthak kriyāspadām bhavatīti | citraṁ bataitad ekena vapuṣā [bhā. pu. 10.69.2] ity ādau pratipāditam | tataḥ kriyā-bhedāt tat-tat-kriyātmakeṣu prakāśa-bhedeṣv abhimāna-bhedaś ca gamyate | tathā sati ekatraikatra lilā-krama-janita-rasodbodhaś ca jāyate |

nanu katham te eva janma-karmaṇī vartete ity uktām pṛthag-ārabdhātavād anye eva te ? ucyate—kāla-bhedenoditānām api samāna-rūpāṇām kriyāṇām ekatvam | yathā ūāṅkara-śārīrake—dvir-go-śabdobhayam uccarito na tu dvau go-śabdāv iti | tathaiva dviḥ pākaḥ kṛto’nena na tu dvidhā pākaḥ kṛto’neneti pratītyā bhaviṣyati | tato janma-karmanor api nityatā yuktāiva | ataevāgamādāv api bhūta-pūrva-lilopāsana-vidhānaṁ yuktam | tathā coktam madhvā-bhāṣye – paramātma-sambandhitvena nityatvāt trivikramatvādiṣv apy upasāṁhāryatvām yujyate iti | anumataṁ caitat śrutyā yad gataṁ bhavac ca bhaviṣyac ca ity anayaiva | upasāṁhāryatvam upāsanāyām upādeyatvam ity arthaḥ | tatra tasya janmanāḥ prākṛtāt tasmād vilakṣaṇatvam prākṛta-janmānukaraṇenāvirbhāva-mātratvam kvacit tad-ananukaraṇena vā | ajāyamānā bahudhā vijāyata iti ūruteḥ | iti | [bha.sam. 49]

ato mahā-pralayādāv api janma-karma-lilānām dustarka-mahā-yoga-śaktyā tat-tal-lilopakaraṇa-sarva-vastu-pratyāyana-cāturya-dhuryayā sevyamāne svayam bhagavati lilā-puruṣottame brahma-mohanādāv api darśita-divya-brahmāṇḍa-koti-vibhūtau sadaiva nara-lilēnānupapannatvam | atropapattim kecid evam ācakṣate—asyā āvaraṇā śaktir mahā-māyākhlileśvarī ity ādi nārada-pañcarātra-dṛṣṭe yogamāyāṁśabhuṭaiva māyā-śaktir avagamyate | sā ca dvidhā—jagat-sṛṣṭy-arthaḥ kṛṣṇa-lilārthaḥ ca | ādyāyāḥ kāryam anityam mahā-pralaye māyika-vastūnām abhāva-darśanāt | dvitīyāyāḥ kāryam tu sārvadikam eva mahā-pralaye’pi virājamāna-kṛṣṇa-lilopakaraṇa-bhūtasya māyika-brahmāṇḍasya māyika-śad-garbha-kāraṇśadikasya sattva-pratipādanāt ata eva janmādi-lilāḥ kuru-pāṇḍavādi-yuddha-

pārijātāpaharaṇa-rukminy-āharaṇa-sutalādi-gamana-guru-putra-brāhmaṇa-putrādy-ānayana-līlānām api nityatvāṁ sidhyed iti | api ca līlāyā nityatva-pratipādake—**jayati jananivāsa** [bhā.pu. 10.90.48] ity atra padye’pi **dorbhir asyann adharmam** iti dorbhir bhujānalair dorbhir iva dorbhir arjunādibhir vā adharmam asyann ity asura-mārāṇādi-paryantāyāḥ prakaṭāyā eva līlāyā nityatvāṁ prāptam prakaṭa-līlāyāṁ śrī-kṛṣṇena vraja-sundarīnām viprāgni-sāksikāḥ pariṇayaḥ kenāpi kvāpy ārṣe sāstre naiva dṛṣṭaḥ | dṛṣṭo vā sa kiṁ śuka-sāṁmato bhavet | yataḥ—

pratīpam ācarad brahman para-dārābhimarśanam |
āpta-kāmo yadu-patiḥ kṛtavān vai jugupsitam |
kim-abhiprāya etan nah śāṁsayam chindhi su-vrata || [bhā.pu. 10.33.28-29]

iti rāja-praśne bho rājan ! mā ūnīkiṣṭhāḥ | śrī-kṛṣṇena samaye pariṇītā eva | ato naitāḥ para-dārāḥ kiṁ tu svakīyā evety akaṣṭam asamādhāya **dharma-vyatikramo dṛṣṭa iśvarāṇām ca sāhasam** [bhā.pu. 10.33.30] iti, **kuśalācaritenaiśām iha svārtho na vidyate** [bhā.pu. 10.33.32] iti,

gopīnām tat-patīnām ca sarveśām eva dehinām [bhā.pu. 10.33.35] iti kaṣṭa-prāya-siddhānta-karaṇāt | na ca tad asaṅgatāṁ matam |

ārṣam api ūiṣṭair ādriyate | sāmba-yuddhādau ūārīga-dhanuh-pāta-vasudeva-vadhādi-caritasyānupādeyatvāt | tad api—**aneka-janma-siddhānām gopīnām patir eva vā nanda-nandana** ity **āgamokta** ekaḥ pati-śabda eva gatiḥ kartavyo dāmpatyābhilāśibhir iti cet, śrūyatām | na hi paty-ādi-śabdānām pariṇetary eva kevalāṁ ūaktih sarveśu rasa-granthesu | atrāpi nāyikā-prakaraṇe svakīyāsv api svādhīna-patikā svādhīna-bhartṛkety ādi bahuśah prayoga-darśanāt |

yad vā, anekair janmabhīḥ siddhānām prāpta-sāṁsiddhīnām tathā na ekasminn api janmani siddhānām | api tu pratijanmany eva prati-kṛṣṇāvatāra eva svataḥ-siddhānām ity artha-dvayāt tāsām sādhana-siddhānām nitya-siddhānām ca sarvāśām tantrēṇaiva yathoktis tathaiva kāśāṁcit kanyānām patiḥ | anyāśām sarvāśām upapatir iti tantrēṇaiva pati-śabda-prayogah | vedeśūpavedeśu ca sarveśu pūjyatavyeśu sarvebhyo devebhyo nama itivat |

na ca sarvāśām api tāsām patir eveti vyākhyātum ūakyam | para-dārābhimarśanam ity ādi śrī-bhāgavata-vākyā-virodhāt | atra eva-kāreṇa tāsām upapatir api patir eva sva-sva-gr̄ha-patau patitva-vyavahārabhāvād ity eṣo’rtho’py avagataḥ | anyathā eva-kārasya vaiyarthym eva avadhāraṇasyāprasāṅgāt | ata eva vakṣyate—**na jātu vraja-devīnām patibhiḥ saha saṅgamāḥ** [u.nī. 3.32] iti |

na ca patir eva na tv avatāra-līlāvad bhramenāpy upapatir ity artha iti vyākhyātum ūakyam | ukta-nyāyenāvatāra-gatānām sarvāśām eva līlānām śrīmaj-jīva-gosvāmi-caraṇair eva nityatvena vyavasthāpitavāt | **pāda-nyāsair** ity ādau kṛṣṇa-vadhva iti vadhu-śabdas tu strī-mātra-para eva | **vadhūr jāyā snuṣā strī ca** iti nānārtha-vargāt | **sā tvāṁ brahman nr̄pa-vadhūḥ kāmam āśu bhajisyati** iti **trītya-skandhe** kanyāyām api prayogāt | śrīmad-bhiṣmeṇa tu **prakṛtim agan kila yasya gopa-vadhvah** iti tāsām gopa-nārītvam evoktam | **sa hi vo svāmī bhavati** iti **gopāla-tāpanī**-uktāḥ svāmī-śabdo’pi na pariṇetr-vācī | **svāminn aiśvarye** iti pāṇini-smaraṇāt | rāja-svāmikāḥ puruṣa iti sva-svāmitva-sambandha ity ādiṣu vaiyākaraṇair api

sarvatraiva prayogāt | loke hi yasya hi yaḥ svāmī bhavati sa tasya bhoktā bhavatīti prasiddhyā vastutah svāmitvam nāsty eva tat-patīnām ity ādi vivecanīyam | yat tv etad grantha-kārair api sva-kṛta-lalita-mādhave—

naṭatā kirāta-rājam nihatya raṅga-sthale kalā-nidhinā
samaye tena vidheyam guṇavati tārā-kara-grahaṇam || [la.mā. 1.12]

ity uktyā śrī-kṛṣṇena śrī-rādhāyāḥ kara-grahaṇa-lakṣaṇo vivāha ukta eva | sa ca samaye dvārakāyām eva tasyāḥ prāpta-satyabhāmātva-khyātikāyā eva, na tu vraja-bhūmau sākṣāt tasyā eva | na caikatra nirṇītaḥ sāstrārtho bādhakābhāve saty anyatra prīti-nyāyena vraja-bhūmāv api tasyā api kara-grahaṇam sambhaved iti vācyam | atra **lalita-mādhava** eva upasāṁhāra-vākyasya vidyamānatvāt | tac ca—

yā te līlā-rasa-parimalodgāri-vanyāparītā
dhanyā kṣauṇī vilasati vṛtā māthurī mādhurībhiḥ |
tatrāsmābhiḥ caṭula-paśupī-bhāva-mugdhāntarābhiḥ
saṁvītas tvam kalaya vadanollāsi-veṇur vihāram || [la.mā. 10.38]

iti śrī-rādhā-prārthanā-vākyam | atra caṭula-paśupī-bhāva-mugdhāntraābhīr ity atra caṭulā yā paśupyāḥ paśupa-striyas tad-bhāvena mugdhāni viveka-śūnyāny antaḥ-karaṇāni yāsām tābhīr iti strīnām cāñcalyam upapatitvam eva vyanakti | cañcaleyam strītī ukte tathaiva loka-prasiddheḥ sveśām parakīyātvasyaivābhīpsitatvam nirdhāritam iti | atas tad anabhiṣṭām svīyātvam vraje na vyākhyeyam |

evam eva śrī-nārāyaṇa-bhaṭṭair api sva-kṛtāyāṁ **rasa-taraṅgiṇyām** trītye ullāse ālambana-prakaraṇe tasyāḥ parakīyātvam evoktam | yathā—

śānte brāhmaṇa eva syāt pṛīte dāsaḥ prakīrtitāḥ |
preyasi syuḥ skahāyo hi yaśodā vatsale smṛtā ||
madhure rādhikā jñeyā hāsyे syān madhumaṅgalāḥ |
sakhī-yūtho dbhute juñeyo vīre cāraṇa-govṛṣāḥ ||
karuṇe vatsa-vṛkṣādir jaṭilādyās tu raudrake |
govardhano’bhimanyuś ca bhayānaka udāhṛtau ||
tapasvinyādayo hy atra bībhātse parikīrtitāḥ |
vrajasthā niyatā jñeyā ālambana-vibhāvakāḥ || iti |

tatraivānyatra—

na rādhā-bhartāram kvacid api ca dṛghbir gṛha-gataṁ
samadrākṣīn nityam tava sarasa-mūrtim vilikhāti |
tavāpy etad-vakṣo vahati rucirām tat-pratikṛtim
tataḥ kṛṣṇa premṇāham api vidadhe dautyam akhilam || iti |

yat coktaṁ tatraiva **lalita-mādhave**— goaḍḍhaṇādi-goehīṁ candālī-pahudīṇam ubbāho bi
māāe ḥibbāhido iti | atredam pratipadyāmahe | jagaj-jīva-mātrasyaiva māyā-madhya-patitasya
dehe ahambhāvo deho’ham iti | daihikeṣu pati-putrādiṣu mamatā mamāyam patir mamāyam

putra iti | evam māyayaiva sambandhaḥ kalpitah | vraja-sthānāṁ tu gopa-gopī-paśu-paksī-prabhṛtīnāṁ śrī-kṛṣṇa-līlā-parikarāṇāṁ māyātītānāṁ sva-deheśv aham-bhāvaḥ svīyeṣu ca mātā-pitrādiṣu mātā-pitrādibhāvo na māyā-kalpitah, kiṁ tu sac-cid-ānanda-maya eva | yathā śrī-kṛṣṇasya yaśodānandanādiṣu mātā-pitrādi-bhāvaḥ | tathaiva rādhādīnāṁ śrī-kīrtidā-vṛṣabhbānv-ādiṣu mātā-pitrādi-bhāvaś cid-ānanda-maya eva |

abhimanyu-prabhṛtiṣu pati-bhāvas tu māyika eva | cid-rūpāṇāṁ śrī-rādhādīnāṁ cid-rūpeṣu patiṣ abhimanyu-prabhṛtiṣu sārvakālika-dveṣānyathānupapattiā madhye pati-bhāva-rūpā māyā svāṁśa-bhūtā śrī-yoga-māyayaiva sthāpitā | prākṛtīnāṁ strīṇāṁ parinetṛṣu pati-bhāvasya prāpañcikatvād anityatvam | gopīnāṁ tu parinetṛṣu patibhāvasya māyā-kalpitavte bhagaval-līlā-tantra-madhyā-vartitvāt māyāyāś cāsyā yogamāyānumoditatvāc ca nityatvam eveti viśeṣah | mohanāṁ tu tāsāṁ yogamāyāyaiva guṇātītvān na tu māyayā | kiṁ cātra śrī-rādhādiṣu śrī-kṛṣṇasya preyasī-bhāvasya, kṛṣṇe tāsāṁ preyo-bhāvasya ca sac-cid-ānanda-mayatve sati tāsāṁ sva-sva-parinetṛṣu pati-bhāvasya māyikatvam eva tāsāṁ kṛṣṇa-bhāryātvā-sādhakam iti matam abhijña-saṁmatam iti |

kecit tu lalita-mādhave māyā-śabdena yogamāyāyaiva ucyate ity āhuḥ | tan-mate pati-bhāvo’pi cinmaya eva | tad api dveṣas tayaiva durghaṭa-ghaṭanā-paṭiyasyā upapādita iti | ye ca rādhāyāḥ paroḍhatvam amanyamānāḥ kanyātvam evāhus tan-mate tasyāḥ sarva-gopībhyaḥ sakāśān nikarṣa evopapadyate sma, na tūtkarṣaḥ | tathā hi bhagavato rukmiṇī-lakṣmy-ādi-preyasībhyo’pi gopīnāṁ utkarṣaḥ premotkarṣa-mūla eva | prema-tāratamyena tasya vaśyatvā-tāratamyāt premotkarṣo vaśyatvātīṣaya-jñāpaka eva bhavet | āśāṁ ca premotkarṣa-jñāne śrī-bhagavatā śrīmad-uddhavena ca loka-dharmollāṅghanam eva hetur upanyastah | tac ca bhagavad-vākyam, yathā—**evam mad-arthojjhita-loka-veda-svānāṁ** iti | **na pāraye’ham niravadya-saṁyujāṁ** iti ca | uddhava-vākyāṁ, yathā—**āśāṁ aho caraṇa-reṇu-juṣāṁ aham syāṁ** ity ādi ca | yadi śrī-rādhāyāḥ kanyātvam eva tatra ca sati—**nanda-gopa-sutāṁ devi patīm me kuru te namāḥ** iti śrī-kṛṣṇa-pati-bhāvān na loka-vedātikramah | tatra ca sati tasyā bhagavad-uddhava-visayatvābhāvāt premotkarṣaḥ śrī-bhāgavata-mate kena prakāreṇa jñeya ity anyābhyo’pi paroḍhābhyo gopībhyo nikarṣa iti na tan-matam asmat-prabhu-saṁmatam |

nanu ca śrī-rādhā hi kṛṣṇasya svarūpa-bhūtā hlādinī śaktir eva | tasyā vastutaḥ svīyatvena na tu parakīyātvam ghaṭate | satyam | rādhā-kṛṣṇāv asmābhir upāsyete līlā-viśiṣṭāv eva, na tu līlā-rahitau | līlāyāḥ śuka-parāśara-vyāsādi-proktatve ‘pi śrī-śuka-proktaivāsmākam paramābhīṣṭā | tasyāṁ ca gopīnāṁ parakīyātvā-darśanāt sarva-gopī-śiromañih sāpi parakīyaiva |

nanu dāmpatyena duryaśo-nibandhanāṁ na mano-duḥkhām nāpi śvaśrū-nanandādikām rukmiṇy-ādau dṛṣṭam | gopiṣu tu tat tad dṛṣyata ity etad-amśena duḥkhādhikyam evāśāṁ rukmiṇy-ādibhyah sakāśād apakarṣa-hetur astu | maivam | rāgānurāga-mahābhāvavatīnāṁ vraja-devīnāṁ yāni yāvanty eva laukika-duḥkhāni tāni tāni tāvanti sukhāny eva bhavanti | yad vakṣyate –

**duḥkhām apy adhikām citte sukhatvenaiva rajyate |
yatas tu pranayotkarsāt sa rāga iti kīrtaye || [u.nī. 14.126] iti |**

ata evāhur mahā-bhāva-lakṣaṇa-vyākhyāṁ śrīmaj-jīva-gosvāmi-caraṇāḥ | duḥkhasya parama-kāṣṭhā kula-vadhūnāṁ svayam api parama-sumaryādānāṁ svajanārya-pathābhyaṁ bhraṁśa eva | nāgny-ādir na ca maraṇam | tataś ca tat-tat-kāritayā pratīto’pi kṛṣṇa-sambandhaḥ sukhāya kalpate | sā ca ārambhato vraja-devīṣv eva drṣyate | paṭa-mahiṣīsu sambhāvayitum api na śakyate | tad evam eva tā evoddiṣya uddhavaḥ sa-camatkāram āha **yā** dustyajam ārya-patham svajanāṁ ca hitvā iti |

atra tāsām āśrityaiva pravṛtto’nurāgo mahābhāva iti vyākhyayā rāgasya parameyattā yadā bhavet tadaiva mahābhāvasyodaya iti mahābhāvodaya-vyañjikā rāga-parameyattaiva | sā ca rāga-parameyattā tadaiva bhavet yadā samasta-duḥkhātiśaya-sīmā-rūpa-svajanārya-patha-bhraṁśa-karaṇa-śilah kṛṣṇa-sambandhaḥ sukhāya bhavati, nānyadā iti | ato’prakaṭa-līlāyāṁ yadi svajanārya-patha-bhraṁśa-karaṇa-śilatvam śrī-kṛṣṇa-sambandhasya naivāsti tadā rāgasyāpi parameyattā nāsti | tasyām asatyāṁ mahābhāvasyāpy anūdaya iti naitat samañjasam | tasmāt prakaṭāyāṁ ca līlāyāṁ svajanārya-patha-bhraṁśa-karaṇam aupapatyāṁ teṣāṁ svecchābhimatāṁ matam | aprakata-līlāyāṁ dāmpatyāṁ tu parecchābhimatam matam | ataḥ sādhūktam tair eva parama-kṛpālubhiḥ—

svecchayā likhitam kiṁcit kiṁcid atra parecchayā |
yat pūrvāpara-sambaddham tat pūrvam aparam param || iti |

na caupapatye **sāhitya-darpaṇa**-kārasyāsaṁmatir iti bhetavyam |

nātīva-saṅgatativād bharata-muner mata-virodhāc ca |
sāhitya-darpaṇīyā na gṛhītā prakriyā prāyah || [nā.ca. 2]

iti **nātikā-candriko** kte grantha-kṛdbhir eva tan-matasyānaṅgikārād iti |

kim ca, guru-viprāgni-sāksike vraja-sundarīṇāṁ śrī-kṛṣṇena pariṇaye vyavasthāpīte sati upakramataḥ sarva evojjvala-nīlamāṇir viparyastārtha eva krtah syāt | tathā hi—**patnī-bhāvābhimānātmā** iti samañjasā-lakṣaṇena tāsu prasaktena **rāgeṇaivārpitātmāno loka-yugmānapēkṣitāḥ** ity ādi-lakṣite tāsāṁ svabhāve’palāpīte sati para-sundarībhyā utkarše hīyamāne mūla-bhūtasya sthāyibhāvasyaivāvavasthāyāṁ satyāṁ **saṅketī-kṛta-kokilādi-ninadām** iti, **tatraiva paramotkarṣah śṛṅgārasya pratiṣṭhitāḥ** ity ādi-vākyaiḥ kaṣṭa-kalpanayā saṅgamitaiḥ kathaya kim phalam iti | tat-tal-lakṣaṇodāharaṇādikam āpātato bodhanārtham eva, na tu grantha-kṛtāṁ hārdābhiprāya-sambaddham iti cet, teṣu, śrīman-niravadhi-karuṇeṣu parama-bhakta-suhṛd-varesu bhaṅgyā vipralipsutvāropa evety alām bahu-vicāra-vilasiteneti |

tiryag-yonim avāpa karma-vaśato viṣṇuh sa cetu uktimac
chāstram gāruḍam atyasahyam api no kasyāpi tat-saṁmatam |
vyāso bhāgavatasya tasya ca bhavet kartā tad apy ādarād
ārādhyah sa gatiś ca tatra nitarām āgo’sti keśām api ||

gāruda-vacanāṁ ca, yathā—

brahmā yena kulālavan niyamito brahmāṇḍa-bhāṇḍodare

viṣṇur yena daśāvatāra-gahane kṣipto mahā-saṅkate |
rudro yena kapāla-pāṇi-puṭake bhikṣātanam kāritah
sūryo bhrāmyati nityam eva gagane tasmai namah karmaṇe ||

iti garuḍa-purāṇīyah śloko **bhagavat-sandarbha**-dhṛto dr̄syah ||21||

viṣṇudāsah: nanūpapatau paramotkarṣatvam bhavataiva kevalam ucyate | anyatra
pratyutāsmiḥ nyūnatvam śrutam asti | tatrāha satyam | laghutvam iti ||21||

—o)0(o—

|| 1.22 ||

tathā ca prāñcaḥ—

śrīgāra-rasa-sarvasvam śikhi-piccha-vibhūṣanam |
aṅgikṛta-narākāram āśraye bhuvanāśrayam ||22||

śrī-jīvah: rasa-niryāsa-svādārtham ity eva prācīna-tadiya-mahā-bhakta-śrī-līlā-śuka-matena
draḍhayati—tathā ca prāñca iti | bhuvanāśrayam api aṅgikṛtaḥ svīkṛta ātmīyatvena vyāñjito
narākāro na tu devākāro yena | yad vā, svāvatāreṇa svīkṛtā nara-jātir yena tam | tathā śikhi-
piccha-vibhūṣanam gopālākārocita-veṣa-līlādikam | kiṁ ca śrīgāra-rasasya sarvasva-rūpam
āśrayam ity arthaḥ ||22||

viśvanāthah: vyavasthāpitam evārtham prācīna-mahānubhāva-parama-bhakta-śrī-līlā-śuka-
matena draḍhayati—tathā ceti | śikhi-piccha-vibhūṣanatvam gopāṅganā-ramaṇasyāsādhāraṇo
dharmah | śrīgāra-rasah sarvasvam yasyeti bahu-vrīhiṇā kṛṣṇaḥ so’pi gata-sarvasvo raṅka iti
bhavatīti vyajyate | śrīgāra-rasasya sarvasvam iti tat-puruṣeṇa śrīgāra-raso’pi tam vinā svasya
vaiyārthyam jānātīti | sa ca śrīgāra aupapatya eva paramotkṛṣṭas tatra ca tasya śrī-kṛṣṇasya
laghutve sati katham tam eva śrī-līlā-śukah āśrayate | yad vā, tasya laghutve kutah śrīgāra-
rasa-sarvasvibhūtatvam ity abhiprāyah | aṅgī mukhyas tathābhūtikṛto narākāro yena tam |
yena śuklikṛtā haṁsāḥ itivat cviḥ | anye vaikuṇṭha-nāthasya devākārā matsya-kūrmādy-ākārāś
ca etad-aṅga-bhūtā iti bhāvah | bhuvanāny evāśrayās trijagan-mohanatvād ālambanī-bhūtāni
yasya tam ||22||

viṣṇudāsah: na kim api ||22||

—o)0(o—

|| 1.23-24 ||

anukūla-dakṣiṇa-śāṭhā dhṛṣṭāś ceti dvayor athocyante |
pratyekam catvāro bhedā yuktibhir amī vṛttyā ||23||
śāṭhya-dhārṣṭye param nāṭya-proktes upapater ubhe |

kṛṣṇe tu sarvam nāyuktam tat-tad-bhāvasya sambhavat ||24||

śrī-jīvah: tad etad abhimataṁ abhivyajya prakṛtaḥ śrī-kṛṣṇa-rūpam ālambanam eva vivṛṇvan tasya līlā-višeṣeṣu vaiśiṣṭyam āha anukūleti | dvayoh paty-upapatyoh | vṛttyā ceṣṭayā ||23|| tad evopapādayati sāthy-dhārṣṭye param nātyeti | yadyapy upapater aṅgini rase varṇanīyatā nāsti tathāpy aṅge'stīti tathoktam | tat-tad-bhāvasya patitvopapatitva-līlā-vyañjaka-prema-višeṣasya ||24||

viśvanāthaḥ: dvayoh paty-upapatyoh | vṛttyā ceṣṭayā ||23|| tat-tad-bhāvasya patitvopapatitva-rūpasya | yad vā sāthyā-dhārṣṭyādeh ||24||

viṣṇudāsaḥ: dvayoh paty-upapatyoh | vṛttyā ceṣṭayā | nātye nātya-śāstre | param kevalam upapater eva ||23-24||

—o)0(o—

|| 1.25-26 ||

tatrānukūlah—

atiraktatayā nāryām tyaktānya-lalanā-spṛhaḥ |
sītāyām rāmavat so'yaṁ anukūlaḥ prakīrtitaḥ ||25||
rādhāyām eva kṛṣṇasya suprasiddhānukūlatā |
tat-āloke kadāpy asya nānyā-saṅgaḥ smṛtiṁ vrajet ||26||

śrī-jīvah: rādhāyām eveti | tad āloke tasyā āloke saty upalakṣaṇātvāt śravaṇe smaraṇe ca satīty arthaḥ | sārvadiktvābhāvān na śrī-rāma-sītā-dṛṣṭāntatvām na paryāptam iti na mantavyam | tasyaika-patnī-vrata-dharasya manasāpy anya-nārī-spṛhā anyāyyatvād ananya-gates tad-eka-spṛhatvām na durghaṭam | tasya tu satīṣv apy anya-bahula-vanitāsu tasyā darsane sati tāsām svasmin para-premavatīnām vismaranām durghaṭam | tathāpi taj-jātam ity evam atraivānukūlasya parama-paryāptatvām tad-āloke ity anena darśitam | tathā ca rāsa-līlāyām tām ādāyāntardhāya duḥkhitā api tās tena nānusamhitā | ittham eva **gīta-govinde** [3.1] **rādhām ādāya hṛdaye tatyāja vraja-sundarīḥ** ||25-26||

viśvanāthaḥ: nāryām ekasyām atyanuraktatayā hetunā tyaktā anya-lalanā-viṣayinī spṛhā yena iti spṛhā-mātrasyaiva niṣedhāt lalanāntarābhāva-pakṣo nirastah ||25||

tad-āloke tasyā rādhāyā āloke sati | tad-upalakṣaṇātvāt śravaṇe smaraṇe ca satīty arthaḥ | ata eka-patnī-vrata-dharasya śrī-rāmasya sītāyām ānukūlyām sughaṭam eva | asya punar bahu-vallabhasya tasyām ānukūlyām durghaṭam api tad-itara-sarva-premavatī-vismāraka-tadiyā-paramādbhuta-premātiśaya eva ghaṭayatīti dyotayitvā rāsa-niṣṭhād apy ānukūlyād etan-niṣṭhasyānukūlyasya prema-mūlakah paramotkarṣo dhvanita iti | ata eva rāsa-līlāyām tām ādāyāntardhāya duḥkhitā apy anyās tena duḥkhitatvena nānusamhitāḥ | ittham eva gītam [gī.go. 3.1] **rādhām ādāya hṛdaye tatyāja vraja-sundarīḥ** ||26||

viśnudāsaḥ: *na kim api* ||25-26||

—o)0(o—

|| 1.27 ||

vaidagdhī-nikuramba-cumbita-dhiyah saundarya-sārojjvalāḥ
kāminyah kati nādyā vallava-pater dīvyanti goṣṭhāntare |
rādhe puṇyavatī-śikhā-mañir asi ksāmodari tvāṁ vinā
preṅkhantī na parāsu yan madhuripor dṛṣṭātra dṛṣṭir mayā ||27||

śrī-jīvah: tad etad anusṛtya svayam upaślokayati vaidagdhīti | tad idam vṛndāvanam | tvāṁ vinā tava virahe sati parāsu mura-ripor dṛṣṭir mayā sadā tādṛṣa-līlā-vanādhiṣṭhātryāpi preṅkhantī prakṛṣṭatayā calantī na dṛṣṭā ||27||

viśvanāthaḥ: vaidagdhīti vṛndāvanam | tvāṁ vinā | tava virahe satīty arthaḥ | tena tat-smaraṇa-vyañjanayā tad-āloke iti lakṣaṇa-saṅgatiḥ | preṅkhantī calantī ||27||

viśnudāsaḥ: vaidagdhīti | kṛṣṇe āsaktim sampādinī rādhām prati vṛndoktiḥ | asamānordhva-saundarya-vaidagdhyādīnām nityāśrayatve'pi tasyāḥ kevalaiḥ yat puṇyavatī-śikhāmaṇītvenaiva kathanām, tat tu tasyā vāmyādy-udbhavābhāvārtham | tad-udbhavē sati tu kṛṣṇe tasyā āsakti-sampādanām durghaṭam iti | preṅkhantī kuṭīlām gacchantī | tathaivoktaṁ śrī-jayadeva-caraṇaiḥ—kāṁsārir api samsāra-vāsanābaddha-śrīnkhalām [nītaṇ 3.1] ity ādinā |

bhrūvallī-calaṇaiḥ kayāpi nayanonmeṣaiḥ kayāpi smita-jyotsnāvicchuritaiḥ kayāpi nibhṛtam sambhāvitasyādhvani |
garvād bheda-kṛtāvahela-vinaya-śrī-bhāji rādhānane
sātaṅkānunayaṁ jayanti patitāḥ kāṁsadviṣaḥ dṛṣṭayāḥ || [padyā. 259]

iti **padyāvalyāṁ** umāpatidharoktyāpi | **alaṅkāra-kaustubhe** [5.52] ca

nānyasyāḥ sadanām prayāti sa mayā samprārthyamāno'pi ca
prāyo me hṛdayām dunoti lalite tāsām manas tāpataḥ |
ārāme ramate mamaiva satataṁ mad-vartma saṁvīkṣate
svapne'pi pratikūlatām na gatavān kṛṣṇāḥ satrṣṇo mayi || 27 ||

—o)0(o—

|| 1.28 ||

dhīrodāttānukūlo, yathā—

kuvalaya-dṛśaḥ saṅketa-sthā dṛg-añcala-kauśalair
manasija-kalā-nāṭī-prastāvanām abhitānvatām |

**na kila ghaṭate rādhā-raṅga-prasāṅga-vidhāyitā
vrata-vilasite śaithilyasya cchaṭāpy agha-vidviṣah ||28||**

śrī-jīvah : pūrvam dhīrodattādaya udāhṛtā eva, samprati tad-anusāreṇa tat-tad-bhāva-miśrādīn udāharati dhīrodattānukūlo yathety ādibhiḥ | tatra kuvalaya-dṛṣṭa ity atrāpi śrī-rādhā-sakīhm prati vṛṇḍā-vacanam | saṅketasthāḥ śrī-rādhikābhīsa-vartmani nānukūñjān saṅketāspadīkṛtyādhitiṣṭhantyah | nāṭī-śabdena nāṭya-prabandha-višeṣā nāṭikocaye | prastāvanā-śabdena tu tad-artha-saṅkṣepa-vyañjanā-mayo naṭī-nirdiṣṭah prathamo bhāgah | kim cātra na kila ghaṭata iti sambhāvanā-māṭra-jñeya-bhāvatvena tasya gambhīratvam | gāmbhīryāc ca tasyāvāsyaka-kṛtya-višeṣa-vyāja-maya-sāntvana-vacanenaiva krama-śastās tyajati na tu rūkṣa-mudrayeti prāptavād vinayitvam | tathāpi tās tatra nānā-bhaṅgibhir vighnam kurvatih prati kopānudbhāvanāt kṣantrtvam | yatas tā duḥkham na prāpnuvantv iti bhāvanā-jāte’pi karuṇatvam | spaṣṭatayā tathokteḥ sudṛḍha-vratatvam | vinayitvād eva vyaktād ātmā-ślāghitvābhāvavattva-lakṣaṇam akatthanatvam | tathāpy antatas tu śrī-rādhā-lakṣaṇa-parama-preyasī-lābhāt garvo vartata eveti gūḍha-garvatvam | tatra vighna-śaṅkayā jhaṭiti gamanāt vyaktam susattva-bhṛttvam iti dhīrodattatvam vyaktam | anukūlatvam ca tat-tat-sarva-parityāga-pūrvaka-tad-atisaranām spaṣṭam eva ||28||

viśvanāthaḥ : **bhakti-rasāṁṛta-sindhau** dhīrodattādaya udāhṛtā eva | samprati tad-bhāva-miśrān anukūlādīn udāharati dhīrodatteti |

gambhīro vinayī ksantā karuṇah sudṛḍha-vrataḥ |
akatthano gūḍha-garvo dhīrodattah susattva-bhṛt || [bha.ra.si. 2.1.226]

ity evam lakṣaṇo dhīrodattās cāsau anukūlaś ceti saḥ kuvalayeti | rādhām anusmarantam śrī-kṛṣṇam dūrād ālokya citrām prati lalitāyāḥ sāsvāsa-vacanam | nāṭī nāṭyam | prastāvanā tad-arthaṁ saṅkṣepa-vyañjanā-mayī prathamā pravṛttiḥ | tām abhi śrī-kṛṣṇa-dṛṣṭābhīmukhatayā tanvatām | saṅketasthāḥ śrī-kṛṣṇābhīmukha-vartma-nikaṭa-stha-kuñjān saṅketāspadī-kṛtya tiṣṭhantyah |

prastāvanām iti | prastaute ḥyantādyuṭā | kandarpa-kalā-nāṭyam mayā prastutīkṛtam ity ekaikaśas tās tām jñāpayitvā tasmāt svayam atra ḥytya mām ca nartayeti vyañjanantv ity arthaḥ | atra śrī-kṛṣṇasya gāmbhīryam parama-caturābhīr api tābhīs tac-citta-vṛttānavagāhāt | tvām kalā-nāṭya-raṅga eva nartiyāmi kintu go-sambhālanām sampraty agrataḥ pradeśe āvāsyakam | tasmāt kṣaṇa-māṭraṁ tatra mad-gamanam anumanyasva | iti pratyekam tāḥ prati dṛg-añcalenaiva jñāpanāt |

vinayitvam | tad api nānā-bhaṅgibhir vighnam eva kurvatīs tāḥ prati kopānudbhavāt kṣantrtvam | tāsām sva-viraha-duḥsaha-duḥkhānusandhānāt karuṇatvam | rādhāyām eva yo raṅgas tadiya-kandarpa-kalā-nāṭya-sambandhī tatraiva prakṛṣṭam saṅgamā ḥytya-nartanāsabhyatva-lakṣaṇa-kṛteṣu āsaktim vidhātum śīlam yasya tasya bhāvas tat tā saiva vrataṁ tasya vilasite anuṣṭāna-viṣaye śaithilyasya chatāpi na ghaṭate na sambhavatītī sudṛḍha-vratatvam | he śrī-rādhe sarva-gopī-pratāraṇa-paṇḍitas tvayy evāham anurāgī iti tām prati sva-prema-vaśyatatvaysa akathanāt akatthanatvam | mādr̄ṣah premī sambhoga-saukhyavān satī-

vrata-dhvamsy api sarva-dhārmika-ślāghyo'nyo nāstīti garvasyāprakaṭanāt gūḍha-garvatvam |
agha-vidviṣa iti susattva-bhṛttvam | anukūlatvam sarvatraiva spaṣṭam eva ||28||

viṣṇudāsaḥ : dhīrodāttānukūla iti | tatra pūrvoktaṁ dhīrodāttā-lakṣaṇam—

gambhīro vinayī kṣantā karuṇāḥ sudr̥dha-vrataḥ |
akatthano gūḍha-garvo dhīrodāttah susattva-bhṛt || [bha.ra.si. 2.1.226] iti |

kuvalaya-dṛṣṭa iti saṅketa-sthalāṁ śrī-rādhāṁ praty abhisarantam śrī-kṛṣṇām pathi sva-sva-
saṅketa-sthābhīr vraja-devībhīr viracitām apāṅga-bhaṅgīm vilokya tāsām anurodhāt
kṛṣṇāgamana-bādhāsaṅkayā vimanaskām iva viśākhām prati śrī-lalitāyāḥ sa-yuktikāśvāsa-
vacanām manasija-kalaiva nāṭī nāṭikā tasyām prastāvanām tat-pratipādyā-vastuno dvāram |
rādhā-raṅgety ādinā tasyām kṛṣṇasyānukūlatvam vyaktam eva | atrānukūlyasya prādhānya-
vivakṣayā dhīrodāttokta-guṇāḥ kārtsnyena nodāhṛtāḥ | kintu sudr̥dha-vratatvam tathā svaika-
priyatva-buddhyā nānā-bhāva-prakāśinibhis tābhis tad-ekānukūlya-niṣṭhasya śrī-kṛṣṇasya
nayānavagāhād gāmbhīryatvam ceti guṇa-dvayam eva vyaktam uktam | pūrvam tu kevala-
dhīroddodāhṛtau sarva eva guṇā darśitāḥ santi | tathā hi –

vīraṁ-manya-mada-prahāri-hasitam dhaureyam ārtoddhṛtau
nirvyūḍha-vratam unnata-kṣiti-dharoddhāreṇa dhīrākṛtim |
mayyuccaiḥ kṛta-kilbiṣe'pi madhuram stutya muhur yantritam
preksya tvāṁ mama durvitarkya-hṛdayam dhīr gīś ca na spandate || [bha.ra.si. 2.1.227]
||28||

—o)0(o—

|| 1.29 ||

dhīra-lalitānukūlo, yathā—

gahanād anurāgataḥ pitṛbhyām
apanīta-vyavahāra-kṛtya-bhāraḥ |
viharan saha rādhayā murārir
yamunā-kūla-vanāny alamcakāra ||29||

śrī-jīvah : gahaneti | nāndimukhīm prati paurnamāśī-vacanam | gahanād iti samyak
paryālocayitum aśakyatvāt | **gahanā karmaṇo gatiḥ** itivat | **gahaṇām gahvare duḥkhe vipine**
kalile'pi ca iti viśva-prakāśat | atra yamunā-kūla-vanāny alamcakāreti vidagdhatvam nava-
tārunyavattvam ceti bodhitam | pūrvatra vihāra-śobhā-vaicitryāparatva-śobhātiśaya-drṣṭyā
tad-alāṅkaraṇāpatteḥ | viharann iti | parihāsa-rasasya kroḍīkṛtavat̄ pariḥāsa-viśāradatvam
pitṛbhyām bhārāpanayanenaiva niścintatvam spaṣṭam | āstām tāvat parama-svaira-
līlatvenaiveti bhāvah | yatra pitṛbhyām anyaiḥ kāryamāṇām gocāraṇādikam api svaira-
līlatvenaivāvagamyate | na tv anyatraiva bhāratvena | tad uktam—**vraje vikṛidator evam**
gopāla-cchadma-māyayā ity atra go-pālanam eva chadma vyājo yasyām tayā māyayā

pratāraṇa-śaktyā vraje vikrīdator iti krīdaivābhīṣṭam gopālanam tv anyathāpi syād iti bhāvah | rādhayā saha viharann ity api vihārānavaccheda-prāptyā preyasī-vaśatvam ceti dhīra-lalitatvam darśitam | aviccheda-vihārād anukūlatvam apīti dhīra-lalitānukūlatvam spaṣṭam eva | tatra dhīra-lalita-lakṣaṇe prāyah-śabdas tasya bahir vyaktī-karaṇābhāvād iti bhāvah ||29||

viśvanāthaḥ : gahanād iti | nāndīmukhīṁ prati paurnamāsyā vacanam | gahanāt nirvaktum aśakyāt |

vidagdho nava-tāruṇyaḥ parihāsa-viśāradāḥ |
niścinto dhīra-lalitaḥ syāt prāyah preyasī-vaśaḥ || [bha.ra.si. 2.1.230] iti |

iti dhīra-lalita-lakṣaṇam | atrāpanīteti niścintatvam | viharann iti parasmaipada-prayogeṇa preyasī-ānanda-dāna-tātparyāvagamāt preyasī-vaśatvam | vartamāna-prayogeṇa tayaiva saha vihārānavacchedāt kāntāntara-tyāgāt anukūlatvam | vanānīti bahu-vacane ekatra vane vihṛtya punar anyatra tirodhāya sthitvā tatrāpy anviṣyantyā tayā svam dṛṣṭavatyā parihasantyā vihṛtya punar anyatrāpi tathā tathā vilāśāviṣkārāt parihāsa-viśāradatvam | alāmcakārety alām-padena vidagdhatvam vaidagdhyā-maya-vihārasyaiva tat-pradeśa-sāphalyāpādakatvāt nava-tāruṇyam tu sarvatraivānusyūtam ||29||

viśṇudāsaḥ : dhīra-lalitānukūla iti | dhīra-lalitasya lakṣaṇam—

vidagdho nava-tāruṇyaḥ parihāsa-viśāradāḥ |
niścinto dhīra-lalitaḥ syāt prāyah preyasī-vaśaḥ || [bha.ra.si. 2.1.230] iti |

gahanād iti śrī-rādhā-kṛṣṇayoh svaira-līlā-mādhuryānubhavena hrṣṭa-mānasā vṛndā nāndīmukhīṁ prati prāha gahanāt parama-rahasyatvena itara-janair duravagāhāt | rādhayeti tasyām kṛṣṇasyānukūlatvam spaṣṭam eva | atrāpi pūrva-rītyā kevala-niścintatvam kathitam | pūrvam tu lakṣaṇoktāḥ sarva eva gunāḥ kathitāś ca santi | yathā—

vācā sūcita-śarvarī-rati-kalā-prāgalbhayā rādhikāṁ
vrīḍā-kuñcita-locaṇām viracayann agre sakhiṇām asau |
tad-vakṣo-ruha-citra-keli-makari-pāṇḍitya-pāraṇām gataḥ
kaiśoram saphalī-karoti kalayan kuñje vihāram hariḥ || [bha.ra.si. 2.1.231] iti |

vidagdha-mādhavē—

kāthorā bhava mṛdvī vā prāṇās tvam asi rādhike |
asti nānyā cakorasya candralekhām vinā gatiḥ || [vi.mā. 5.31]

tatraiva—

smara-krīḍā-lubdhaḥ paśupa-ramaṇīṣu sphuṭam ahaṁ
tathāpy akṣnor vartis tvam asi mama divyāñjana-mayī |
tapādyāḥ kiṁ bhṛṅgaḥ pṛthulam rtu-lakṣmīr na bhajate
rasollāsād enām tad api hi madhu-śrīr madayati || [vi.mā. 5.33] ||29||

|| 1.30 ||

dhīra-sāntānukūlo, yathā—

vradhnopāsti-vidhau tava praṇayitāpūreṇa veśam gate
kṣmā-devasya katham guṇo'py agharipau drāg adya saṁcakrame
buddhiḥ paśya viveka-kauśalavatī dṛṣṭih kṣamodgāriṇī
vāg etasya mrgākṣi rūḍha-vinayā mūrtiś ca dhīrojjvalā ||30||

śrī-jīvah : vradhneti | dhīra-sāntānukūlatvam atra spaṣṭam eva | vradhnaḥ sūryah | etad-upāsanā līlā śrī-rādhāyāḥ | candrāvalyāḥ tu caṇḍikopāsanā-rūpeti paramparopadeśa-labdham | evam uttaratrāpi jñeyam ||30||

viśvanāthah : dhīra-sānteti | tal-lakṣaṇam—

śama-prakṛtikah kleśa-sahanaś ca vivecakah |
vinayādi-guṇopeto dhīra-sānta udīryate || [bha.ra.si. 2.1.233] iti |

vradhneti | jaṭilā-saṁnidhāv api rādhā-karṇe viśākhoktiḥ | vradhnaḥ sūryah | tava
praṇayitāpūreṇety ādinā guru-jana-saṁnihitāyā api tava tyāgāśakteś tvaṁ-mātraika-gatāv
asminn anyālakṣitam | kiṁcid apāṅgāṁṛtam arpayeti dhvaniḥ | tena cānukūlatvam vyaktam |
buddhiḥ paśyeti vivecakatvam | dṛṣṭih kṣamodgāriṇīti kleśa-sahatvam | svābhāvika-cāñcalya-
tyāga evātra kleśah | rāga iti vinayitvam mūrtiś ca | dhīreti śama-prakṛtikatvam | atra
tasyātmārāma-śikhāmaṇitvam vraja-premṇā yan nihnutam asti tad evātra prakṛti-śabdena
vācyam | atra kṣmā-devasya katham guṇa iti tenāgharipur ayam adya bgharipur ayam adya
brāhmaṇa iva dṛṣyate tataś copamāyāṁ satyāṁ sānta-śringāra-rasayor aṅgāṅgibhāvo na
viruddhyate | yad uktam—sāmyena vacane'pi ceti pūrva-grantha eva ||30||

viśṇudāsaḥ : dhīra-sāntānukūla iti | dhīra-sāntasya lakṣaṇam yathā tatraiva—

śama-prakṛtikah kleśa-sahanaś ca vivecakah |
vinayādi-guṇopeto dhīra-sānta udīryate || [bha.ra.si. 2.1.233] iti |

vradhneti kadācid gurv-ādeḥ suṣṭhu nirbandha-vaśād alabdha-rahaḥ-kṛṣṇa-saṅgāyāḥ śrī-
rādhāyā utkāṇṭhodrekam pratyakṣam kayācid amitārthayā dūtyā sūrya-pūjā-miṣataḥ rādhā-
sadmani prāpitam vipra-veśa-gūḍhah śrī-kṛṣṇāṁ dṛṣṭā viśākhā śrī-rādhikāṁ prati sa-
camatkāra-m āha | vradhnaḥ sūryas tasyopāsti-vidhau upāsanā-vidhāne nimitte tava
praṇayitā-pūreṇa hetunā, kṣmā-devasya viprasya | sañcakrame sañcacāra | dhīra-sāntoktāḥ
sarva eva guṇāḥ kathitāḥ | tatra buddhir ity ādinā vivecakatvam dṛṣṭir ity ādinā kleśa-
sahanatvam | vāg ity ādinā vinayitvam | mūrtir ity ādinā śama-prakṛtikatvam | anukūlam tu
spaṣṭam eva | sarvā vraja-sundariḥ santyajya vipra-veśenāpi śrī-rādhā-saṅgaika-lālasatvāt |
pūrvam api rasāmrta-sindhau, yathā—

vinaya-madhura-mūrtir manthara-snigdha-tāro

vacana-patima-bhaṅgī-sūcitāśeṣa-nītiḥ |
abhidadhad iha dharmam dharma-putropakaṇṭhe
dvija-patir iva sākṣāt preksyate kāmsa-vairī || [bha.ra.si. 2.1.234] iti ||30||

—o)0(o—

|| 1.31 ||

dhīroddhatānukūlo, yathā—

satyam me pariḥṛtya tāvaka-sakhīm premāvadātām mano
nānyasmin pramadājane kṣaṇam api svapne'pi saṅkalpate |
sāra-grāhiṇi gauri sad-guṇa-gurau mukta-vyalikodyame
mudrām kim nu mayi vyanakṣi lalite gūḍhābhyaśūyā-mayīm ||31||

śrī-jīvah : satyam me iti | he gauri vyalikam apriyam tatra mudrām kim nv ity ādinā
mātsaryavattvam roṣaṇatvam ca | sāra-grāhiṇi sarva-sad-guṇa-gurau mukta-vyalikodyame
mayīti ahaṅkāritvam vikatthanatvam ca | satyam me ity ādinā svadharma-gopana-vacasā
māyāvitvam | tena kvacit skhalana-vyañjakena calatvam iti dhīroddhatatvam |
tatrānukūlatvam ca | kvacic ca tad-aparādha-bhañjanāya vaiyagryālakṣyate ||31||

viśvanāthah : dhīroddhatteti | tal-lakṣaṇam—

mātsaryavān ahaṅkārī māyāvī roṣaṇāś calah |
vikatthanaś ca vidvadbhir dhīroddhata udāhṛtaḥ || [bha.ra.si. 2.1.236] iti |

satyam iti | kṛṣṇābhisaṁśāra-mārga-sthānām gopīnām svāmi-yogān tena kṛṣṇena ca dṛg-antādyair
mr̄ṣākṛta-tat-tad-āsvāsān dūrād eva dṛṣṭavatīm tasya rādhikaikatāna-cetastvam jñātvāpi
vāmya-vaśāt bho vraja-nagarī-nāgara ! sāmprataṁ mat-sakhīm sukhayitvā adya vartma-
tyaktāḥ pratiśruta-sva-vilāsāḥ kāminyo'pi kṣaṇānantaram tvayā samādheyā iti nayana-vadana-
grīvādi-bhaṅgyaiva bruvāṇām lalitām prati tad-vacanam | atra satyam ity ādinā saṅkalpata ity
antena anukūlatvam | sāra-grāhiṇi sad-guṇa-gurāv ity ābhyaṁ ahaṅkāritvam vikatthanam ca |
mukteti vyalikam tvad-apriyam tasyodyamo'pi mayā muktaḥ pathi pathi tāś cakṣuṣāpi na
dṛṣṭās tad api tvam mayi mithyā-doṣam āropayasīti māyāvitvam roṣaṇatvam ca | mudrām kim
nv ity ādinā mātsaryavattvam vyaktam ||31||

viṣṇudāsaḥ : dhīroddhatānukūla iti | tatra dhīroddhata lokaṁ, yathā tatraiva—

mātsaryavān ahaṅkārī māyāvī roṣaṇāś calah |
vikatthanaś ca vidvadbhir dhīroddhata udāhṛtaḥ || [bha.ra.si. 2.1.236] iti |

satyam iti kadācid uparodha-vaśāt kayāpy anya-vraja-sundaryā saha kṛṣṇah krīḍām kṛtvā
prātar dhīraudhatyam avalambya māninām śrī-rādhām prasādayitum prathamatas tad-
vayasyā-vṛṇdā-mukhyām lalitām pratuyuvāca—satyam śapathah | premṇā avadātām nirmalam |

muktas tyaktaḥ vyalikasyāparādhasya udyamo’pi yena tasmin mayi | abhyasūyā doṣāropas tat-pracūrāṁ mudrām ākāraṁ kim nu kathaṁ nu vyanakṣi prakatayasi | atra mātsaryam vinā dhīroddhata-lakṣaṇoktāḥ sarva eva guṇā darśitāḥ | tatra sad-guṇa-gurāv ity atrāhaṅkāritvam | mukta-vyalikodyama ity atrāpi ślāghayā vikatthanatvam, rasa-puṣṭy-arthaṁ kadācid anyāsu gopīṣ api rateḥ prasaṅgāt vyalikācaraṇe’py evam kapaṭa-cāturi-racanān māyāvitvam, mudrām ity ādibhiḥ sāṭopa-vacanāt roṣaṇatvam cañcalatvam ca sūcītam | satyam ity ādyapadyārdhe śrī-rādhāyāṁ tasyānukūlatvam vyaktam eva pūrvam api **rasāmr̄ta-sindhau**, yathā—

āḥ pāpin yavanendra dardura punar vyāghutya sadyas tvayā
vāsaḥ kutracid andha-kūpa-kuhara-krode’dyā nirmiyatām |
helottānita-dṛṣṭi-mātra-bhasita-brahmāṇḍāṇḍah puro
jāgarmi tvad-upagrahāya bhujagah kṛṣṇo’tra kṛṣṇābhidhah ||

[bha.ra.si. 2.1.237] iti ||31||

—o)0(o—

|| 1.32-33 ||

atha dakṣināḥ—

yo gauravam bhayaṁ prema dākṣīṇyam pūrva-yoṣiti |
na muñcaty anya-citto’pi jñeyo’sau khalu dakṣināḥ ||32||

yathā—

tathyam candrāvali kathayasi prekṣyate na vyalikam
svapne’py asya tvayi madhubhidaḥ prema-śuddhāntarasya |
śrutvā jalpam piśuna-manasām tad-viruddham sakhinām
yuktaḥ kartum sakhi sa-vinaye nātra viśrambha-bhaṅgah ||33||

śrī-jīvāḥ: atha prathame dakṣiṇa-lakṣaṇe tad idam vicāryate **dakṣiṇe saralodārau** ity **amara-kośāt** dakṣiṇas tāvat saralaḥ | sa ca pūrva-granthe **sauśilya-saumya-carito** dakṣināḥ **kīrtaye budhaiḥ** [bha.ra.si. 2.1.137] iti viśiṣya lakṣitāḥ | sauśilyena sukha-bhāva-rūpeṇa mano-dharmeṇa saumyāṁ sukomalaṁ caritaṁ dehādi-ceṣṭā yasya sa ity arthaḥ | atra tu rase tam api viśiṣya lakṣayati yo gauravam iti | yaḥ khalu anya-citto’pi pūrva-yoṣiti gauravādikam na muñcati sa dakṣiṇo jñeya ity anvayah | atra yo gauravam bhayaṁ premeti sauśilyam eva viśiṣya darśitam | dākṣīṇyam ca viśiṣṭasya pūrva-granthokta-sāmānya-lakṣaṇāṁśasya višeṣa-lakṣaṇe’py apekṣāṇīyatvād atra saumya-caritatvam eva vaktavyam | tac ca mano-dharmasya gauravāder anurūpam eva, na tu lakṣyam dakṣiṇatvam | lakṣaṇāṁś-pūrṇa-lakṣaṇayor ekatvānupapatteḥ sati caikatve paunaruktyasya vaiyarthīpatteś ca | tataś cāyam arthaḥ | yaḥ khalu anyasyāṁ parama-sad-guṇāyāṁ kasyāṁcit tadīya-rāga-višeṣeṇa paścāt baddha-citto’pi pūrva-yoṣiti gaurava-miśreṇa premṇā santata-kṛta-bhajanāyāṁ kasyāṁcid itarasayāṁ na tv anyasyāṁ iva śuddha-rāga-višeṣeṇātīva ramayantyāṁ gauravānusāri gauravam ādaram tathā bhayaṁ prema-ratyās tasyāḥ svahetuka-prema-bhaṅgenāniṣṭāṅkām tathā prema tad-duḥkhāṅkayā pradhānam sneha-lakṣaṇam sneha-lakṣaṇatayā dākṣīṇyam dākṣīṇya-

śabdokta-saumya-caritatvam ca na muñcati so'sau dakṣiṇa iti | devī rukmiṇī | **rukmiṇī**
dvāravatyāṁ tu iti purāṇa-prasiddha-vacanāt ||32-33||

viśvanāthaḥ : pūrva-yoṣiti prathamāṁ yasyām āsakti-prasaktī abhūtāṁ tasyām | anya-cittāḥ anyasyām tad-uttara-kāla-prāptāyām navināyām cittāṁ yasyeti tatraivāsakty-ādhikyām sūcītam ||32||

tathyam iti | nāndīmukhi-vākyāṁ tvāṁ satyām brūṣe | kim tv atyākṣepa-labdham | vyalikam apriyam | aparādha ity arthaḥ | tatra hetuh premeti | śuddhāntareṇa dākṣīnyam | sa-vinaye iti gauravam | vinaya-kāraṇatvena bhayaṁ ca ||33||

viṣṇudāsaḥ: yo gauravam iti | dākṣīnyām sāralyam ||32|| sakhi-mukhāt krṣṇa-kṛtāparādham śrutvā gṛhitamānām candrāvalīm prasādayitum tat-sannidhim āgatā gārī prathamatas tasyā mukhata eva kṛṣṇasyātikramodrekam śrutvā tad-anumodana-bhaṅgyā kṛṣṇasya nirdoṣatām āpādayantī tām prati sasāram upadiśati tathyām satyam iti prathamata eva tasyā vacanānumodanām vakṣyamāṇa-nija-nivedane tasyā viśvāsotpādanārtham | vyalikam apriyam aparādha ity arthaḥ | **vyalikam apriya-kārya-vailakṣeṣy api** iti **viśvah** | atra hetuh premeti | anena prema vyaktam evoktam, śuddhāntaratvena dākṣīnyām ca | **dakṣiṇe saralodārau** iti koṣat | tat tasmā piśuna-manasām khala-buddhīnām | sa-vinaye ity anena gauravatvam vyaktam | niraparādhisto'pi tasyaitādrīśa-vinayitvād bhayaṁ ca | viśrambha-bhaṅgaḥ praṇaya-tyāgaḥ | **amarau** ca—

kaṭhina-hṛdaye muñca bhrāntim vyalika-kathāśritām
piśuna-vacanair dukham netum na yuktam imam janam |
kim idam athavā satyām mugdhe tvayā hi viniścītam
yad abhirucitām tan me kṛtvā priye sukham āsyatām || [āmaru 53] ||33||

—o)0(o—

|| 1.34-35 ||

yad vā—
nāyikāsv apy anekāsu tulyo dakṣiṇa ucyate ||34||

yathā **daśa-rūpake** (2.7f)¹

snātā tiṣṭhati kuntaleśvara-sutā vāro'ṅga-rāja-svasur
dyūte rātrir iyam jitā kamalayā devī prasādyādyā ca |
ity antaḥ-pura-sundarīḥ prati mayā vijñāya vijñāpīte
devenāpratipatti-mūḍha-manasā dvitrāḥ sthitām nāḍikāḥ ||35||

¹ Credited there to Bhoja. Comment: ity ādāv apakṣapātena sarvanāyikāsu pratipatty-upanibandhanāt |

śrī-jīvah: vipriyam yad yad vakti tasya tasya viruddham | aparādhaḥ anyam anyam apy atikramah | kim tv ete pṛthag eva lakṣaṇe darśyate ||34-35||

viśvanāthah : snātety antah-pura-cāriṇyā dūtyāḥ kasyāścit sva-sakhīṁ praty uktih | snāteti | adya tasyā aṅga-saṅge dharma-śāstram eva vidhāyakam iti bhāvah | aṅga-rājasya svasur vāra iti | atravyāvahārikī nītir eva vidhāyiketi bhāvah | dyute iti | sā kamalā tvām adya kathāṁ hāsyatītī bhāvah | devī rukminī prasādayitum arheti | atra tvat-premaiva prayojakam iti bhāvah | iti vijñāya sarvam aucityam jñātvāiva | he dvāravatī-nātha ! antah-puraḥ-sundariḥ prati avadhehīti mayā vijñāpīte sati devena tena apratipattiḥ samādhānāśāmarthyam tayā mūḍham mugdham mano yasya teneti tāsu catasṛsu prema-tāratmyābhāvah sūcitaḥ ||34-35||

viśnudāsaḥ: sva-matena dakṣiṇa-nāyakam udāhrtya matāntareṇāpi tam udāharati yad veti ||34|| snāteti śrī-kṛṣṇasya tadānīntana-vṛttam jijñāsunoddhavena presitasya sauvidalla-pravarasya tam prati kathanam | snātā ṛtu-snānavatī | rātrir iyam jitety atrābāndhavya-vaiśiṣṭyāt tvayā saha vihārāyeti gūdho'rthaḥ | tad-anuktis tu tat-puras tad-vidhānāṁ lajjayā tathaivaucityāt | devī satyabhāmā | ity evam | antah-pura-sundariḥ pratīti lakṣaṇettham-bhūtākhyānety ādinā karma-pravacanīya-yoge dvitīyā | vijñāpīte arthāt deve | pratipattiḥ jñānāṁ vicāraḥ | tat-kālocita-nija-kartavyatā-niścaya iti yāvat | tad-abhāvena mūḍham kuṇṭham mano yasya tena | dve vā tisro vā dvitrāḥ nāḍikāḥ ghaṭikāḥ **kālādhvanoh** ity ādinā dvitīyā ||35||

—o)0(o—

|| 1.36 ||

yathā vā—

padmā dṛg-bhaṅgir alam kalayati kamalā jṛmbhate sāṅga-bhaṅgam
tārā dor-mūlam alpam prathayati kurute karṇa-kaṇḍūm sukeśī |
śaivyā nīvyāṁ vidhatte karam iti yugapan mādhavaḥ preyasibhir
bhāvenāhūyamāno bahu-śikhara-manāḥ paśya kuṇṭho'yaṁ āste ||36||

śrī-jīvah: na vyākhyātam ||36||

viśvanāthah: dakṣiṇasya dvitīye lakṣaṇe dvārakā-gata-tat-preyasīṣv apy udāharanām devī-śabdokta-śrī-rukminī-saṅgamayya aparitusyānn āha yathā veti | padmeti | padmādayah prāyah samā eva samāsv eva prāyeṇa dākṣiṇya-sambhavāt | bahu-śikhara-manā anekāgra-cittah ||36||

viśnudāsaḥ: vraja-sambandham vinā kaver aparitoṣād udāharanāntaram āha yathā veti | padmeti | aparāhne vṛṇdāvanād vrajam praviśati śrī-kṛṣṇe padmādīnāṁ svābhīyogātiśayena stabdha-mānasam iva śrī-kṛṣṇām vitarkya vṛṇdā kundalatām praty āha yugapad eka-kāla eva sarvābhir āhvānād iti kṛtyatva-cintayā bahu-śikharam bahv-agram mano yasya saḥ | **kunṭho mandaḥ** kriyāsu yah ity **amarah** | **alaṅkāra-kaustubhe** ca—

śyāmāṅke caraṇau kaloru-phalake śīrsaṁ surekhāṅgulau
keśāṁś cāmara-cālikā-bhuja-tate dṛṣṭīṁ priyoktau śrutim |
tāmbūlārpanikā-kare kara-puṭīṁ kastūrikārasy uraś
candrā-vakṣasi prsthām arpayaḥ aho nindrati nīlāṁ mahāḥ || [a.kau. 5.103] ||36||

—o)0(o—

|| 1.37-38 ||

śaṭhah—

priyam vyakti puro'nyatra vipriyam kurute bhṛśam |
nigūḍham aparādham ca śaṭho'yam kathito budhaiḥ ||37||

yathā—

svapne vyalīkam vanamālinoktam
pālīty upākarṇya vivarṇa-vaktrā |
śyāmā viniḥsvasya madhu-triyāmāṁ
sahasra-yāmāṁ iva sā vyanaiṣit ||38||

śrī-jīvah: tatra vipriyatvodāharaṇam svapana iti | tatra bhavatīṁ vinā mama svapne'pi
anyasyāḥ sphūrtir nāstīti tena svayam uktam āśid iti jñeyam ||37-38||

viśvanāthah: priyam vakti puro'nyatreti | atra vipriyāparādhayor aikyāt paunaruktam syād iti
na mantavyam | vyāvahārikasyāparādhasya dūra-dṛṣṭa-janakatvābhāvād aihikasyābhīpsitasya
vyavahāra-mātrasya vighātitvam evārthaḥ | tac cāparādhasya tad-visayībhūtatvena jñātatve eva
bhaven nājñātatva iti | ataḥ parokṣa-kṛtasyāpriyasya vipriya-śabda-vācyatvam tasyaiva jñātatve
aparādhatvam iti udāharaṇe vyaktī-bhaviṣyati ||37||

svapna iti | śyāmā-sakhyā nāndīmukhīṁ praty uktih | atra svapne vyalīkam uktam ity anena
jāgare tu tvāṁ vinā asyāḥ kadāpi na hr̥daye dadhāmīti tenoktam iti gamyate | tac ca purāḥ
priya-vāditvam ekāṁ śaṭha-lakṣaṇam tataś ca prasāditāyāḥ śyāmāyāḥ saṅkīrṇa-sambhogānte
nidrāṇasya tasya pālyā saha svāpnah sambhogah sa ca śyāmāyāḥ parokṣa iti anyatra vipriya-
kāritvam dvitīyam | he pālīti taj-jñāpakena svapnāyitena tasyaiva vipriyasya
jñātatvenāparādhatvād aparādha-kāritvam tasya nigūḍhatvam he pālīti mātroktyā
ūhyamānatvāt ||38||

viśnudāsaḥ: svapne vyalīkam iti kadācidv vasanta-niśi svāṅke suptasya kṛṣṇasya gotra-
skhalanam ākarṇya khinnāyāḥ śyāmāyāḥ suṣṭhu īrṣayā manah-klānti-bharām tasyā eva kācit
sakhī kāñcit sva-sakhīṁ prati kathayati pālīti | vyalīkam apriyam | madhu-triyāmāṁ vasanta-
kālīna-rātrīm vyanaiṣit yāpayāmāsa | sā śyāmā | atra tvayā saha suptasyāpi pālyā eva svapne'pi
nāma-smaraṇāt parokṣa-vipriya-kāritvam tasya spaṣṭam eva ||37-38||

—o)0(o—

|| 1.39 ||

yathā vā—

talpitena tapanīya-kāntinā
kṛṣṇa kuñja-kuhare'dya vāsasā |
abhyadhyāyi tava nirvyalikatā
muñca sāma-paṭalīpaṭiṣṭhatām ||39||

śrī-jīvah: aparādham udāharati talpiteteneti ||39||

viśvanāthah: atra priyokti-vipriya-kāritve gamyamāne eva na spaṣṭam sthūla-dhīr budhyate
ity atra āha yathā veti | talpiteteneti | padmā-vākyam | talīp-kṛteneti tasya vāsasya añjanādi-
rañjitatva-mlānatvābhyaṁ nirvalikatā niraparādhatvam iti viparīta-lakṣaṇayā aparādha-
kāritvam tena ca parokṣa-vipriya-kāritvam muñca | sāmeti purah priya-vāditvam | na
cānyāparādhānyathānupapattyaiva parokṣa-vipriya-kāritvam setsyati lakṣaṇe kīm tasya
prthag-upādāneneti vācyam | vipriyācaraṇam vināpi kṛtrima-gotra-skhalanotthasyāpy
aparādhasya vidagdha-mādhava-saptamāṅke dṛṣṭatvād iti ||39||

viṣṇudāsah: pūrvodāharaṇe svapna-lapitena sandehāpātāt kapaṭam eva parokṣa-vipriya-
kāritām tasya darśayati yathā veti | talpiteteneti kadācit śrī-rādhayā saha krīḍitvā prātaś
candrāvalī-sannidhim āgatyā nānā-cātūrī-grathita-vyājoktibhiḥ svāparādharām prakaṭam apy
apalapantām śrī-kṛṣṇām prati padmā sāsūyam āha talpitena talpī-kṛtena | tapanīyām
suvarṇam | abhyadhāyi uktā | sāma-paṭalī priya-vākyā-samūhas tasyām paṭiṣṭhatām
cāturyātiśayam | **lalita-mādhave** ca—

sundarāṅgi bhavadīya-mandire
medure mad-urasi srajam vinā |
tathyam eva bhavitum na kalpate
kaustubhena sahavāsinī parā || [la.mā. 8.3]

tatraiva—

tapasvinīm dhyāna-parām samīkṣitum
kṛta-vrataḥ sāmpratam asmi kām api |
ahnāya tatrānumati-pradānataḥ
satyānvitām kuñkuma-gauri mām kuru || [la.mā. 8.7]

tatraiva—

satyākhyasya vilokāya lokasyātma-bhuvārthitaḥ |
pratiṣṭhāsurahām devi tatrānujñā vidhīyatām || [la.mā. 9.8]

alankāra-kaustubhe—

ekatraiva kṛtāsane nija-nijair ālī-janaiḥ kutracit
krīḍā-kuñja-grhāṅgane vyavahito dūreṇa dṛṣṭvā priye |
vāṁśī-kūjita-sūcītātinibhṛtaṁ candrāvalīṁ lambhayān

saṅketaṁ tarasā rasād abhisaran rādhām hariḥ pātu vah || [a.kau. 5.55] ||39||

—o)0(o—

|| 1.40-41 ||

atha dhṛṣṭah—

abhipraktānya-taruṇī-bhoga-lakṣmāpi nirbhayaḥ |
mithyā-vacana-dakṣaś ca dhṛṣṭo'yam khalu kathyate ||40||

yathā—

nakhāṅkā na śyāme ghana-ghusṛṇa-rekhā-tatir iyam
na lākṣāntaḥ-krure paricinu girer gairikam idam |
dhiyam dhatse citram vata mṛga-made'py añjanatayā
taruṇyāś te dṛṣṭih kim iva viparīta-sthitir abhūt ||41||

śrī-jīvah : nakhāṅkā iti | yadyapi tac chṛī-vigrahe kṣata-rūpās tena sambhavanti **yat te sujāta** iti dṛṣṭyā tās tatra tān nārpayanti ca | kim tu komala-mudrayā nakhādinā sa-parihāsam tad-gātram sprsanti mātram tathāpi ye tad-ābhāṣāḥ kecid varṇā udayante te ca pratināyakābhis tādṛśatayā na manyante tad-dṛṣṭyā ca kavibhir varṇyate iti jñeyam ||40-41||

viśvanāthaḥ : nakhāṅketi | khaṇḍitām śyāmām prati śrī-kṛṣṇasyoktiḥ | mṛgamadety āghrāyamāṇāt sugandhi-śilā-khaṇḍāt kastūrī mad-adhare lagneti ||40-41||

viśṇudāsaḥ : nakhāṅketi | pūrvavat kayācid vraja-devyā saha vihāram kṛtvā prātaḥ śyāmāyāḥ savidham upetya śrī-kṛṣṇaḥ sva-tanau tat-tat-sambhoga-cihnam vyaktam api tayoḥyamānam api dhārṣṭyair bhaṅgikṛtya vyājatas tat-tad-ūhanam pratyākhyāya anyathaiva tat tat sambhāvayati | ghusṛṇām kuṇkumām lākṣā yāvakāḥ | **lākṣā rāksā jatu klībe yāvolakto drumāmayāḥ** ity **amarāḥ** | he antaḥ-krūre ! mṛgamade kastūryām | bata āścarye | atra taruṇyāś te dṛṣṭir iti sopahāsoktir api dhṛṣṭatvam eva puṣṇāti | anyathā dhṛṣṭatvam vinā tadānīm tādṛg ukter anaucityāt | **vidagdha-mādhave** ca—

tasya śoḍāśa-kalasya śoḍāśi
vallabhā sphurati yā nabhas-tale |
rādhayā suvadane kathām tayā
sāṅgatir bhuvi mamādyā sambhavet || [vi.mā. 4.11]

tatraiva—

aratīm mama niśi paśyan
aklāmyan nāga-keśaro'py asakṛt |
vigalan-madhubhiḥ kusumair
ebhir netrair ivodasraiḥ || [vi.mā. 4.30]

amarau ca—

tasyāḥ sāndra-vilepana-stana-tata-praślesa-mudrāṅkitam
 kim vakṣaś caraṇānativyatikara-vyājena gopāyyate |
 ity ukte kva tad ity udīrya sahasā tat sampramārṣṭum mayā
 sāśliṣṭā rabhasena tat-sukha-vaśāt tanyāpi tad vismṛtam || [āmaru 22]

alaṅkāra-kaustubhe ca—

candrāvalīti kapaṭena nigadya rādhāṁ
 jātāparādha iva saṅkucitah sakhibhiḥ |
 santarjito’pi sa tayā śravaṇotpalena
 santāḍito’pi vijahāsa na sambibhāya || [a.kau. 5.54] ||40-41||

—o)0(o—

|| 1.42-43 ||

udāttādyaiś catur-bhedais tribhiḥ pūrṇatamādibhiḥ |
 caturvimśaty ātmā paty-ādi-yugmataḥ ||42||
 nāyakah so’nukūlādyaiḥ syāt ṣaṇṇavatidhoditaḥ |
 nokto dhūrtādi-bhedas tu muneḥ sammaty-abhāvataḥ ||43||

śrī-jīvah : udāttādyair ity upapatitve pūrṇatamatvam eva patitve pūrṇataratvādi-dvayam ca tatra tatra kenāpy ar̄iśenonneyam ||42|| nokta iti | pūrvoktāt śaṭhāt dhūrtasya bhedah parārtha-grāhaka-vañcanādakṣa-vacanāditvena jñeyam ||43||

viśvanāthaḥ : udāttādyair dhīrodātta-dhīralalita-dhīrodhatta-dhīraśāntaiḥ pūrṇatamādibhiḥ pūrṇatama-pūrṇas tribhir guṇitair dvādaśa ātmānaḥ svarūpāṇi bhedā yasya saḥ | punaś ca paty-upapatibhyām tatra pūrṇatamasya patitvopapatitve spaṣṭe | pūrṇatarasya kubjyāyām upapaititvam bhāva-yogāt tu sairindhrī parakīyaiva saṁmatety ukteḥ | rukminyāḥ patitvam |

prāpya mathurāṁ purīṁ ramyāṁ sadā brahmādi-sevitam |
 śaṅkha-cakra-gadā-śārṅga-rakṣitāṁ muṣalādibhiḥ ||
 yatrāsau saṁsthitaḥ kṛṣṇas tribhiḥ śaktyā samāhitāḥ |
 rāmāniruddha-pradyumnai rukminyā sahito vibhuḥ || [ṇītī 2.35-36]

iti gopāla-tāpany-ukteḥ | purāṇāntare’pi mathurā-sthasyaiva kṛṣṇasya rukminy-udvāha-śravaṇāt uddhava-yāne narendra-kanyā udvāhya [bhā.pu. 10.47.45] iti vraja-devy-ukteḥ | tathā pūrṇasyāpi rukminy-ādi-sarva-paṭṭa-mahiṣīṣu patitvam | kubjādiśūpapatitvam | mathurā-stha-sarva-janānām eva dvārakāṁ pratyānayanāt tatra kubjādīnāṁ sthitir nānupapanā ||42|| muner bharatasya ||43||

viśṇudāsaḥ : nāyaka-bhedān gaṇayati udāttādyair iti sārdhena | udāttādyair dhīrodāttādyaiḥ | pūrṇatamādibhiḥ pūrṇatama-pūrṇatara-pūrṇaiḥ | tal-tal-laksāṇām coktaṁ pūrva-rasāmrta-sindhau yathā—

hariḥ pūrṇatamaḥ pūrṇatarah pūrṇa iti tridhā |
śreṣṭha-madhyādibhiḥ śabdair nātye yaḥ paripaṭhyate ||
prakāśitākhila-guṇaḥ smṛtaḥ pūrṇatamo budhaiḥ |
asarva-vyañjakaḥ pūrṇatarah pūrṇo'lpa-darśakaḥ ||
krṣṇasya pūrṇatamatā vyaktābhūd gokulāntare |
pūrṇatā pūrṇataratā dvārakā-mathurādiṣu || [bha.ra.si. 2.1.221-223] iti |

ādinā indraprastha-mithilādayaś ca gr̥hītāḥ | saññavatidhā saññavati-prakāro nāyaka uditaḥ
kathitāḥ | muner bharatasya ||42-43||

iti śrī-śrīmad-ujjvala-nīlamaṇau nāyaka-bheda-prakaraṇam |

||1||